

BIBLIOTEKA
Czyta...
K... ..

**W I A D O M O Ś C I
U R Z Ę D U
P A T E N T O W E G O**

Nr 2

MARZEC – KWIECIEŃ

1959

**Wydawnictwo
Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Warszawa**

SPIS TREŚCI

Część I

Ustawy, rozporządzenia, komunikaty

Polska	Str.
Poz.	Str.
17 Zarządzenie Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 15 marca 1959 r. w sprawie zgłaszania w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wynalazków, wzorów i udoskonaleń technicznych	61
18 Zarządzenie Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 15 marca 1959 r. w sprawie zgłaszania w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej znaków towarowych	68
Zagranica	
Francja	
19 Ustawa o patentach na wynalazki	71
20 Uzasadnienia urzędowe zmian z 1953 r. i z 1955 r.	76
21 Dekret nr 53-971 z dnia 30 września 1953 r. o wprowadzeniu licencji specjalnych w sprawie patentów, dotyczących otrzymywania wytworów farmaceutycznych lub lekarstw	77
Międzynarodowy Związek Ochrony Własności Przemysłowej	
22 Statut Międzynarodowego Stowarzyszenia Szeferów Krajowych Służb Własności Przemysłowej	78
23 Statystyka ogólna własności przemysłowej za rok 1957	79

Część II

24 Wynalazki	
Udzielenie patentów (od nru 41941 do nru 42122)	82
Zmiany w rejestrze	88
Wykreślenia z rejestru	89
25 Wzory	
Rejestracja wzorów użytkowych (od nru 12331 do nru 12404)	89
Rejestracja wzorów zdobniczych (od nru 7271 do nru 7283)	91
Zmiany w rejestrze	91
Wykreślenia z rejestrów	91
26 Udoskonalenia techniczne	
Świadczenia o dokonaniu udoskonaleń technicznych (od nru 17481 do nru 17825)	92
27 Opisy projektów wynalazczych	
Opisy patentowe	95
Opisy udoskonaleń technicznych i opisy usprawnień	98
28 Znaki towarowe	
Rejestracja (od nru 41082 do nru 41170)	99
Przedłużenie ochrony	111
Zmiany w rejestrze	111
Odtwarzanie rejestru	112
Wykreślenia z rejestru	112
Sprostowanie	112
Ogłoszenia	112

WYDAWNICTWO URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Redaguje Komitet

Redakcja i Administracja: Urząd Patentowy PRL, Warszawa, Al. Niepodległości 188, tel. 8-38-03 (wewn. 22)

CENA PRENUMERATY: półroczna zł 48.—, roczna zł 96.—

Zamówienia i przedpłaty przyjmują urzędy pocztowe i listonosze oraz oddziały i delegatury „Ruchu”. Można również zamawiać prenumeratę w Centrali Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” w Warszawie, ul. Srebrna 12, uiszczając przedpłaty na konto PKO nr 1-6-100020 z zaznaczeniem okresu prenumeraty i tytułu zamawianego czasopisma.

Prenumeratę przyjmuje się do dnia 15 miesiąca, poprzedzającego okres prenumeraty.

Cena 16 zł

Zakł. Graf. Dom Słowa Polskiego, W-wa. Zam. 1405/c
Pap. druk. sat. V kl. A1/60 g. Nakład 2000 egz. W-45

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

Warszawa, 15 kwietnia 1959 r.

Nr 2

Poz. 17-28

CZĘŚĆ I

USTAWY, ROZPORZĄDZENIA, KOMUNIKATY

POLSKA

17

ZARZĄDZENIE PREZESA URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 15 marca 1959 r.

w sprawie zgłaszania w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wynalazków, wzorów i udoskonaleń technicznych.

Na podstawie art. 36 ust. 4 i art. 121 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384) oraz w związku z przepisami dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. z 1956 r. Nr 3, poz. 21) zarządzam, co, następuje:

Rozdział I.

Zgłaszanie wynalazków.

§ 1. 1. Wynalazek można zgłosić w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Wydział Zgłoszeń Wynalazków) osobiście lub przez pełnomocnika. Zgłoszenie wynalazku może być wniesione bezpośrednio lub przez pocztę.

2. Pełnomocnikiem w sprawie zgłoszenia wynalazku może być rzecznik patentowy lub adwokat, zamieszkały w Polsce.

3. Wynalazek dotyczący obrony Państwa należy zgłosić w Urzędzie Patentowym w sposób, zabezpieczający tajność wynalazku.

4. Za zgłoszenie wynalazku do opatentowania należy uiścić opłatę¹⁾.

§ 2. Każdy wynalazek należy zgłosić w Urzędzie Patentowym oddzielnie; można jednak objąć jednym zgłoszeniem kilka wynalazków, jeżeli łączy je jedna myśl przewodnia.

§ 3. Wynalazek, zgłaszany w Urzędzie Patentowym, powinien odpowiadać przepisom art. 3, 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384).

§ 4. 1. Wynalazek pracowniczy zgłasza niezwłocznie w Urzędzie Patentowym w celu zastrzeżenia prawa pierwszeństwa do uzyskania patentu społeczniony zakład pracy, w którym został zgłoszony wynalazek przez twórcę. Do wniosku o zastrzeżenie prawa pierwszeństwa należy załączyć opis i w razie potrzeby rysunki, ujawniające istotę wynalazku. Jeżeli wynalazek ma być zgłoszony również za granicą do opatentowania lub do rejestracji jako wzór użytkowy, opis i rysunki wynalazku powinny być opracowane zgodnie z przepisami § 10, 11 i 12.

2. Po przyjęciu do wykorzystania wynalazku pracowniczego, o którym mowa w ust. 1, społeczniony zakład pracy zgłasza wynalazek w Urzędzie Patentowym do opatentowania. We wniosku o udzielenie patentu na wynalazek należy wskazać datę zgłoszenia wynalazku w Urzędzie Patentowym w celu zastrzeżenia prawa pierwszeństwa, numer zgłoszenia oraz nazwę uspołecznionego zakładu pracy, który dokonał tego zgłoszenia. Do wniosku o udzielenie patentu na wynalazek należy załączyć dwa egzemplarze opisu i w razie potrzeby dwa egzemplarze rysunków wynalazku, opracowanych zgodnie z przepisami § 10, 11 i 12.

3. Jeżeli przyjęcie do wykorzystania wynalazku pracowniczego, o którym mowa w ust. 1, następuje niezwłocznie po zgłoszeniu wynalazku przez twórcę w uspołecznionym zakładzie pracy, zakład ten zgłasza w Urzędzie Patentowym wynalazek tylko do opatentowania.

4. Jeżeli decyzję o przyjęciu do wykorzystania wynalazku pracowniczego wydaje lub zatwierdza nadrzędna jednostka organizacyjna, uspołeczniony zakład pracy zgłasza wynalazek w Urzędzie Patentowym do opatentowania po wydaniu lub zatwierdzeniu tej decyzji.

§ 5. 1. Uspołeczniony zakład pracy, który przyjął do wykorzystania wynalazek pracowniczy, zgłoszony już uprzednio w Urzędzie Patentowym w celu zastrzeżenia prawa pierwszeństwa do uzyskania patentu, powinien w terminie sześciu miesięcy od daty zgłoszenia wynalazku w celu zastrzeżenia prawa pierwszeństwa zgłosić w tym Urzędzie ten wynalazek do opatentowania.

2. Jeżeli uspołeczniony zakład pracy nie może w terminie, o którym mowa w ust. 1, wydać decyzji o przyjęciu do wykorzystania wynalazku pracowniczego, powinien złożyć w Urzędzie Patentowym uzasadniony wniosek o przedłużeniu tego terminu najwyżej o dalsze sześć miesięcy.

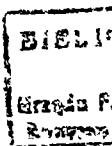
3. Niezgłoszenie w terminie sześciomiesięcznym lub w terminie przedłużonym wynalazku do opatentowania jest uważane za cofnięcie wniosku o zastrzeżenie prawa pierwszeństwa.

§ 6. 1. Zgłoszenie wynalazku do opatentowania powinno składać się ze sporządzonego zgodnie z przepisami § 7 i 8 podania, zawierającego wniosek o udzielenie patentu na wynalazek, oraz z załączników, określonych w § 9. Podanie w sprawie wynalazku pracowniczego powinno zawierać również wniosek o wydanie twórcy (współtwórcom) świadectwa autorskiego o dokonaniu wynalazku.

2. Jeżeli zgłaszający chce korzystać z pierwszeństwa, wynikającego ze zgłoszenia za granicą wynalazku do opatentowania lub wzoru użytkowego do rejestracji, albo z pierwszeństwa, wynikającego z wystawienia wynalazku na wystawie w Polsce lub za granicą, wówczas podanie powinno zawierać wniosek o przyznanie pierwszeństwa. Wniosek ten można złożyć także później w ciągu trzech miesięcy po wniesieniu w Polsce podania o udzielenie patentu.

3. Podanie i załączniki powinny być sporządzone w języku polskim; załączniki, które można sporządzić również w innych językach, są określone w § 9 ust. 1 lit. d, e, oraz f.

¹⁾ Patrz „Wiadomości Urzędu Patentowego“ z 1959 r. Nr 1, str. 1 i 59-60.

§ 7. 1. Podanie o udzielenie patentu na wynalazek można sporządzić pismem maszynowym lub czytelnym pismem ręcznym.

2. W podaniu należy wskazać:

a) imię i nazwisko lub nazwę oraz miejsce zamieszkania lub siedzibę (miejscowość, powiat, województwo, kraj) osoby zgłaszającej wynalazek do opatentowania. Nie powinno sprawiać trudności ustalenie, czy zgłaszającym jest osoba fizyczna lub prawna, oraz odróżnienie imion od nazwisk (imię należy podać przed nazwiskiem). O zmianie adresu należy niezwłocznie zawiadomić Urząd Patentowy;

b) zawód zgłaszającego oraz nazwę i siedzibę zakładu pracy, w którym jest on zatrudniony;

c) oznaczenie (nazwę) wynalazku, zwięźle określające pod względem technicznym przedmiot zgłoszenia (ustrój lub sposób). Oznaczenie to nie może zawierać nazw fantastycznych (np. Wulkan, Zenit), nazwiska twórcy wynalazku i innych określeń nie wyrażających bezpośrednio lub pośrednio w sposób zrozumiały znamion tej grupy przedmiotów, do której należy przedmiot zgłaszany do opatentowania;

d) numer patentu głównego lub numer zgłoszenia głównego, jeżeli wnoszone zgłoszenie jest zgłoszeniem dodatkowym;

e) imię i nazwisko oraz adres rzeczownika patentowego lub adwokata, jeżeli zgłaszający działa przez pełnomocnika; zgłaszający, który ma miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą, może działać tylko przez pełnomocnika, który powinien być upoważniony co najmniej do odbioru pism i dokumentów w sprawie zgłaszanego wynalazku;

f) jeżeli zgłaszających jest dwie lub więcej osób (fizycznych lub prawnych), a pełnomocnika nie ustanowiono, wówczas tę z tych osób, do której mają być przesyłane pisma Urzędu Patentowego w sprawie zgłaszanego wynalazku;

g) pierwotne zgłoszenie zagraniczne, które powinno być oznaczone w sposób nie budzący wątpliwości, w szczególności przez podanie jego daty i nazwy kraju, w którym zostało dokonane, oraz innych danych, niezbędnych do rozpoznania tożsamości zgłoszenia, albo wystawę i nazwę kraju, w którym wynalazek wystawiono, oraz datę wystawienia — jeżeli postawiono wniosek o przyznanie pierwszeństwa, wynikającego ze zgłoszenia zagranicznego, albo o przyznanie pierwszeństwa, wynikającego z wystawienia wynalazku na wystawie;

h) załączniki do podania.

3. Jeżeli wynalazek zgłasza do opatentowania więcej niż jedna osoba, należy w podaniu zamieścić dane, dotyczące każdej osoby.

4. Podanie powinno być podpisane przez zgłaszającego (zgłaszających) lub przez pełnomocnika. Jeżeli zgłaszającym jest osoba prawna, podanie (o ile nie jest podpisane przez pełnomocnika) powinno być zaopatrzone w podpisy osób, uprawnionych do podpisywania pism w imieniu zgłaszającego.

§ 8. 1. We wniosku o udzielenie patentu na wynalazek pracowniczy należy w szczególności podać:

a) dokładną nazwę i adres zgłaszającego zakładu pracy, nazwę i adres nadrzędnej jednostki organizacyjnej, której ten zakład pracy podlega lub jest podporządkowany, oraz nazwę właściwego ministerstwa lub równorzędnego naczelnego organu administracji państwowej;

b) oświadczenie, stwierdzające że wynalazek ma cechy, określone w art. 1 pkt 3 dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. z 1956 r. Nr 3, poz. 21), oraz że został przyjęty do wykorzystania;

c) pełne imię i nazwisko twórcy wynalazku oraz zawód tego twórcy i funkcję, pełnioną przez niego w społecznym zakładzie pracy w czasie zgłoszenia wynalazku w tym zakładzie pracy;

d) dokładną nazwę i adres społecznego zakładu pracy, w którym twórca zgłosił wynalazek, oraz datę zgłoszenia wynalazku w tym zakładzie pracy;

e) numer ewidencyjny wynalazku w zgłaszającym zakładzie pracy.

2. Jeżeli wynalazku pracowniczego dokonało więcej niż jedna osoba, należy we wniosku o udzie-

lenie patentu zamieścić dane, dotyczące każdej osoby.

§ 9. 1. Do podania o udzielenie patentu na wynalazek należy załączyć:

a) opis wynalazku w dwóch egzemplarzach;

b) w razie potrzeby rysunki wynalazku w dwóch egzemplarzach;

c) w razie potrzeby należyce opakowane próbki i modele wynalazku w jednym egzemplarzu;

d) jeżeli postawiono wniosek o przyznanie pierwszeństwa, wynikającego ze zgłoszenia dokonanego za granicą — kopię lub odpis pierwotnego zgłoszenia zagranicznego (opis, rysunki itp.), której zgodność z oryginałem stwierdził — z podaniem daty i nazwy kraju, w którym dokonano pierwotnego zgłoszenia — właściwy organ zagraniczny;

e) jeżeli postawiono wniosek o przyznanie pierwszeństwa, wynikającego z wystawienia wynalazku na wystawie w Polsce lub za granicą — dowód przyznania dla wystawy za granicą potrzebnego uprawnienia oraz zaświadczenie dyrekcji wystawy w Polsce lub za granicą, stwierdzające dokładnie osobę wystawcy, przedmiot wystawiony oraz datę i miejsce wystawienia. Jeżeli wystawienie nastąpiło za granicą, wówczas umieszczone na tym zaświadczeniu podpisy osób, uprawnionych do wydawania zaświadczeń w imieniu dyrekcji wystawy, powinny być uwierzytelnione zgodnie z przepisami, obowiązującymi w danym kraju; zgodność sposobu uwierzytelnienia podpisów z prawem danego kraju powinna być stwierdzona na zaświadczeniu przez konsula polskiego;

f) jeżeli dowód pierwszeństwa nie opiewa na imię zgłaszającego — dokument, sporządzony w języku polskim, angielskim, francuskim, niemieckim lub rosyjskim, stwierdzający że zgłaszający jest uprawniony zgłosić dany wynalazek w Polsce i korzystać równocześnie z pierwszeństwa. Na dokumencie tym, o ile nie jest on dokumentem publicznym, podpis prawozbywcy powinien być sądowo lub notarialnie uwierzytelniony, jeżeli dokument jest sporządzony w Polsce; gdy zaś dokument ten jest sporządzony za granicą, wówczas powinien on odpowiadać przepisom prawnym, obowiązującym w danym kraju, lub postanowieniom umów międzynarodowych. W przypadku wątpliwym Urząd Patentowy może żądać potwierdzenia przez konsula polskiego zgodności dokumentu z prawem danego kraju;

g) jeżeli zgłaszający działa przez pełnomocnika — dokument pełnomocnictwa. Podpis zgłaszającego (zgłaszających) na dokumencie pełnomocnictwa powinien odpowiadać przepisom, dotyczącym podpisu na podaniu (§ 7 ust. 4). Uwierzytelnienie podpisu na dokumencie pełnomocnictwa nie jest wymagane.

2. Dokumenty, wymienione w ust. 1 lit. d, e oraz f, mogą być złożone także później, w terminie wyznaczonym przez Urząd Patentowy.

3. Obydwa egzemplarze opisu i rysunków wynalazku powinny być podpisane przez zgłaszającego (zgłaszających) lub przez pełnomocnika. Podpisy na opisie i rysunkach powinny odpowiadać przepisom, dotyczącym podpisu na podaniu (§ 7 ust. 4).

4. Dokumenty, dotyczące pierwszeństwa wynikającego ze zgłoszenia zagranicznego lub z wystawienia wynalazku na wystawie za granicą, mogą być sporządzone w języku polskim, angielskim, francuskim, niemieckim lub rosyjskim. Nie wymaga się złożenia tłumaczenia na język polski dowodów, sporządzonych w innych językach, o ile jest dołączony do nich uwierzytelniony przekład na jeden z wymienionych języków obcych.

§ 10. Opis wynalazku, zgłaszanego w Urzędzie Patentowym, powinien czynić zadość następującym wymaganiom:

a) opis powinien być sporządzony na białym, trwałym i nie przeświecającym papierze formatu A4 (210 mm × 297 mm), na którym można wyraźnie pisać atramentem. Jeżeli opis jest sporządzony na kilku arkuszach papieru, należy arkusze te ponumerować i połączyć razem w taki sposób, aby czytanie opisu nie sprawiało trudności i aby było możliwe wyjmowanie poszczególnych arkuszy;

b) opis powinien być napisany na maszynie; w wy-

jątkowym przypadku opis może być napisany ręcznie. Pismo powinno być czytelne, atrament lub farba powinny być ciemne i nie ulegające zmianie;

c) pisać można tylko na jednej stronie arkusza. Z lewej strony arkusza należy pozostawić margines około 4 cm szerokości, a na pierwszej stronie opisu u góry — wolne miejsce około 8 cm wysokości. Między wierszami należy pozostawić odstępy nie mniejsze niż 6 mm;

d) tekst opisu nie może być zamazany lub niewyraźnie poprawiony;

e) w opisie nie należy podawać nazw fantazyjnych;

f) opis nie może zawierać w tekście rysunków;

g) opis powinien być jasny, dokładny i szczegółowy, aby znawca mógł według niego stosować wynalazek w przemyśle;

h) opis powinien być zredagowany zwięźle i poprawnym językiem. Należy unikać zbędnych powtórzeń i ograniczyć się do tego, co jest konieczne do wyjaśnienia wynalazku i uzasadnienia zastrzeżeń patentowych;

i) miary należy podać według systemu metrycznego, temperatury — według podziałki stustopniowej, jednostki elektryczne, ciężary atomowe, oznaczenia i wzory chemiczne — według zasad międzynarodowych.

§ 11. 1. Opis wynalazku, zgłaszanego w Urzędzie Patentowym, powinien składać się z nagłówka, właściwego opisu i zastrzeżeń patentowych.

2. W nagłówku opisu, umieszczonym w odległości około 8 cm od górnego brzegu arkusza, należy podać pełne imię i nazwisko lub nazwę zgłaszającego (zgłaszających) wynalazek oraz nazwę miejscowości i kraju, w którym zgłaszający ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, jak również oznaczenie (nazwę) wynalazku (§ 7 ust. 2 lit. c) i wyrazy „Patent trwa od dnia”. W oznaczeniu wynalazku nie należy podawać cech wynalazku, zamieszczonych w zastrzeżeniu lub zastrzeżeniach patentowych po zwrocie „znamienny (a, e) tym, że”.

Przykłady nagłówka opisu

Zygmunt Dryliński
Kraków, Polska
Kasa pancerna

Patent trwa od dnia . . . . . 19 . . . r.

*

Cukrownia i Rafineria „Sanniki”
Sanniki, Polska

Sposób wyrobu cukru rafinowanego i urządzenie do stosowania tego sposobu

Patent trwa od dnia . . . . . 19 . . . r.

*

Kopalnia Węgla Kamiennego „Kościuszko”
Katowice, Polska
Lampa górnicza

Patent dodatkowy do patentu nr . . .
Patent trwa od dnia . . . . . 19 . . . r.

*

N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken
Eindhoven, Holandia

Elektryczna lampa łukowa
Patent trwa od dnia 3 lipca 1957 r.
Pierwszeństwo: 17 września 1956 r. dla zastrz. 1—6
i 12 (Holandia),
20 grudnia 1956 r. dla zastrz. 7—11 (Wielka Brytania).

3. Właściwy opis, umieszczony pod nagłówkiem w odległości około 3 cm, należy sporządzić według następującego planu:

a) przeznaczenie wynalazku, tj. wskazanie zagadnienia technicznego, które wynalazek rozwiązuje; jeżeli wynalazek stanowi ulepszenie istniejących i znanych ustrojów lub sposobów, krótkie zaznaczenie, jakie usuwa on wady tych ustrojów lub sposobów;

b) krótkie streszczenie w głównych zarysach istoty wynalazku;

c) objaśnienie znaczenia poszczególnych figur rysunków wynalazku w sposób następujący: fig. 1 przedstawia (np. widok), fig. 2 — (np. przekrój poprzeczny) itp.;

d) szczegółowy opis przykładów wykonania wynalazku, przedstawionych na rysunkach;

e) wyjaśnienie sposobu działania ustroju lub metody postępowania w procesach technologicznych.

Właściwy opis powinien być w miarę możliwości krótki, zredagowany z zachowaniem przepisów składni, zwięzły i wolny od obszernych wywodów o zaletach wynalazku; powinien on stanowić jednolitą całość, w której myśl przewodnia wynalazku jest przeprowadzona konsekwentnie i podana w sposób przejrzysty. Poszczególnych części właściwego opisu nie należy zaopatrywać w nagłówki. Przy wymianianiu w opisie konstrukcyjnych części ustrojów, przedstawionych na rysunkach, należy wprowadzić oznaczenia liczbami lub literami. Oznaczenia te należy podkreślić.

4. Po właściwym opisie należy pod tytułem „Zastrzeżenie (a) patentowe” podać w jednym lub kilku zastrzeżeniach znamienne cechy wynalazku, które zgłaszający uważa za nowe. W zastrzeżeniach patentowych powinna być jasno i w sposób nie budzący wątpliwości sformułowana istota wynalazku, co do której zgłaszający pragnie uzyskać prawo wyłączności. Jeżeli zgłaszający powołuje się na pierwszeństwo, wynikające z dwóch lub więcej pierwotnych zgłoszeń zagranicznych, zastrzeżenia patentowe powinny być zredagowane tak, aby każdemu z zastrzeżeń zgłoszonych w Polsce odpowiadało tylko jedno zgłoszenie pierwotne. Nie można zastrzegać zalet wynalazku jako jego cech znamienych, ani wskazywać, jakich cech wynalazek nie ma. W zastrzeżeniach patentowych nie można podawać nazw fantazyjnych.

Zastrzeżenia patentowe powinny być ułożone w sposób następujący:

a) każde zastrzeżenie powinno być ujęte w jednym zdaniu;

b) na wstępie pierwszego zastrzeżenia należy powtórzyć oznaczenie wynalazku, wymieniając w dalszym ciągu w razie potrzeby znane już szczegóły konstrukcyjne, określające bliżej rodzaj ustroju lub sposobu, następnie należy umieścić zwrot „znamienny (a, e) tym, że”, po czym przytoczyć główne znamienne cechy wynalazku, stanowiące jego istotną nowość; w ten sposób pierwsze zastrzeżenie powinno ogólnie ująć całość istoty wynalazku;

c) na początku drugiego i każdego z następnych zastrzeżeń należy podać oznaczenie wynalazku i nawiązać w tych zastrzeżeniach do zastrzeżeń poprzednich za pomocą zwrotu „według zastrz.”, rozwijając następnie szczegółowo w sposób logiczny poszczególne punkty zastrzeżenia pierwszego lub zastrzeżeń poprzednich;

d) w celu nadania zastrzeżeniom większej jasności jest wskazane, aby przy wymianianiu części konstrukcyjnych podawać w nawiasach liczby lub litery, odpowiadające oznaczeniom na rysunkach. Oznaczenia liczbami lub literami należy podkreślić.

Uwaga: W zastrzeżeniach patentowych, których przedmiot stanowią urządzenia, maszyny, przyrządy itp., po wyrazach „znamienny (a, e) tym, że” należy wyszczególnić części składowe tych urządzeń, po czym dopiero można w celu wyjaśnienia podać współdziałanie ze sobą tych części lub podać czynności, wykonywane za pomocą tych części. W zastrzeżeniach zaś, których przedmiot stanowią sposoby wytworzenia jakichkolwiek przedmiotów, sposoby postępowania w procesach chemicznych itp., po wyrazach „znamienny (a, e) tym, że” należy wyszczególnić poszczególne czynności, składające się na te sposoby, przy czym można wymienić narządy, urządzenia lub innego rodzaju środki, z zastosowaniem których powyższe czynności są wykonywane; jeżeli jednak te narządy, urządzenia lub innego rodzaju środki same stanowią wynalazek, należy opisać je w oddzielnym zastrzeżeniu lub zastrzeżeniach, dotyczących ich konstrukcji.

5. Jeżeli wynalazek zgłasza w Urzędzie Patentowym społeczny zakład pracy lub przedsiębiorstwo indywidualne, należy u dołu pierwszej strony opisu tego wynalazku zamieścić wyrazy „Właściciel patentu oświadczył, że twórcą (współtwórcami) wynalazku jest (są)” oraz podać pełne imię i nazwisko twórcy (współtwórców) wynalazku.

§ 12. Rysunki wynalazku, zgłaszanego w Urzędzie Patentowym, powinny czynić zadość następującym wymaganiom:

a) jeden egzemplarz rysunków powinien być ściśłym odtworzeniem drugiego egzemplarza tych rysunków (§ 9 ust. 1 lit. b). Obydwa egzemplarze rysunków po-

winy być wykonane czarnym tuszem na białym, mocnym, gładkim i nie błyszczącym papierze (kartonie), albo na papierowej lub płóciennej kalce; jeden z tych egzemplarzy może być wykonany jako światłodruk. W razie potrzeby rysunki mogą być wykonane na kilku arkuszach, które należy ponumerować. Każdy arkusz powinien mieć format A4 (210 mm × 297 mm), a w wyjątkowym przypadku format A3 (297 mm × 420 mm);

b) na brzegach każdego arkusza rysunkowego należy pozostawić wolne miejsce o szerokości co najmniej 2 cm. Między figurami należy pozostawić odstępy, jednak bez niepotrzebnej straty miejsca. Figury należy umieszczać w zasadzie w ten sposób, aby rysunki oraz litery, liczby i numery figur można odczytywać przy pionowym położeniu tego boku arkusza, którego długość wynosi 297 mm. Figury powinny mieć kolejną numerację przez wszystkie arkusze. Przyjmuje się następującą formę oznaczania figur: Fig. 1, Fig. 2 itd. Na każdym arkuszu rysunkowym należy w pobliżu jego brzegu umieścić kolejny numer arkusza, imię i nazwisko lub nazwę oraz podpis zgłaszającego (zgłaszających) albo jego pełnomocnika;

c) podziałki rysunków należy wybrać zależnie od stopnia zawłości figur; w każdym razie rysunki powinny być wykonane w ten sposób, aby na reprodukcji fotograficznej, wykonanej w zmniejszeniu liniowym do dwóch trzecich, można było bez trudu rozróżnić wszystkie szczegóły;

d) rysunki powinny być wykonane liniami czarnymi i trwałymi oraz nadawać się do wyraźnego odtwarzania fotograficznego. Cieniowanie, o ile jest niezbędne, należy wykonywać jedynie przez kreskowanie. Na egzemplarzu kartonowym i na papierowej lub płóciennej kalce nie można malować rysunków farbami i w ogóle stosować innych barw oprócz czarnej;

e) poszczególne części figur oznacza się czytelnymi liczbami lub literami; wszystkie te oznaczenia powinny zgadzać się ściśle z oznaczeniami, podanymi w opisie. Części, powtarzające się na różnych figurach, powinny mieć to samo oznaczenie. Dla części różnych nie należy używać jednakowego oznaczenia, choćby te części mieściły się na różnych arkuszach. Należy unikać dodawania kresek, gwiazdek, krzyżyków i innych wskaźników do liczb i liter, użytych jako oznaczenia. Rysunki nie powinny zawierać tekstów objaśniających. W razie koniecznej potrzeby można umieścić na rysunku krótki napis objaśniający w języku polskim, np. „para”, „woda” itp. Na rysunkach nie należy podawać ani wymiarów, ani podziałki;

f) na egzemplarzu kartonowym należy przekroje oznaczać przez ukośne kreskowanie albo, przy długich a wąskich wymiarach powierzchni przekroju, przez zalanie czarnym tuszem, lecz w ten sposób, aby nie sprawiało trudności rozpoznanie oznaczeń;

g) rysunki nie mogą być zwinięte, zgięte lub złamane, ani też posiadać zmarszczek, utrudniających reprodukcję fotograficzną.

Przykłady układu zastrzeżeń patentowych

I.

1. Maszyna do wtapienia słupków w bańki żarówek lub podobnych naczyń, posiadająca ruchomy stół o przerywanym ruchu obrotowym i szereg nieruchomych palników gazowych, umocowanych wzdłuż obwodu stołu, znamienna tym, że jest zaopatrzona w wirujące głowice (4), umieszczone na stole (3), w których umocowuje się bańki (1) i słupki (2) podczas ich łączenia ze sobą, dzięki czemu bańki i słupki, wirujące w płomieniach palników, są ogrzewane równomiernie.

2. Maszyna według zastr. 1, znamienna tym, że głowice (4) są zaopatrzone w zwierające się sprężyste szczęki ruchome (5), zaciskające szybkę bańki (1).

3. Maszyna według zastr. 2, znamienna tym, że końce szczęk ruchomych (5) posiadają kształt litery V.

II.

1. Wysokoprężny czterosurowy silnik spalnowy z dodatkowym doprowadzeniem powietrza do cylindra roboczego w celu podniesienia mocy silnika, z którego zostaje pobierana część spalin przy końcu suwu rozprężania i doprowadzana do turbiny spalnowej na gazy odlotowe, napędzającej sprężarkę powietrzną, a sprężone powietrze zostaje użytkowane jako dodatkowe powietrze, wprowadzane do roboczego cylindra silnika, znamienny tym, że posiada wspólny do pobierania i wprowadzania dodatkowego powietrza szereg szczelin (a'), wykonanych w ścianie cylindra roboczego (A),

które zostają odsłonięte przez tłok roboczy (F) w jego kulkorbowym martwym położeniu a za pomocą suwaka (J) szczeliny te są łączone na przemian z przewodem wylotowym (K) do spalin albo z przewodem wlotowym (L) do dodatkowego powietrza.

2. Wysokoprężny czterosurowy silnik spalnowy według zastr. 1, znamienny tym, że poniżej głównego szeregu szczelin (a') wykonany jest w ścianie cylindra roboczego drugi szereg szczelin (a''), których wyloty znajdują się w pierścieniowym kanale (a''), prowadzącym do przewodu wylotowego, przy odkorbowym zaś martwym położeniu tłoka (F) te szczeliny (a'') łączą się z głównym szeregiem szczelin (a') przez wgłębienie (f'), wykonane na obwodzie jego tłoka.

III.

(zastrzeżenie dotyczące patentu dodatkowego)

Słownik do sztucznych nawozów według patentu nr ... , znamienny tym, że na dźwigni (6), osadzonej ruchomo na wale wysiewnym (2), znajduje się kółko zębate (5), zazębiające się z kółkiem zębataym (3), zamocowanym na osi (1) kół biegowych, oraz z kółkiem zębataym (4), przy czym dźwignia (6) jest wodzona wzdłuż prowadnicy (7), przymocowanej do skrzyni wysiewnej.

IV.

Sposób wytwarzania chlorku magnezowego z dolomitu i chlorku wapniowego, znamienny tym, że na zawieszony dolomitu palonego w roztworze chlorku wapniowego działa się gazami spalinowymi lub dwutlenkiem węgla w temperaturze normalnej lub podwyższonej pod ciśnieniem 2-3 atmosfer.

V.

1. Sposób wprowadzania grupy aminowej do związków aromatycznych, znamienny tym, że związek aromatyczny poddaje się ogrzewaniu w stężonym kwasie siarkowym z siarczanem hydroksylaminą, z inną jej solą lub z solą alkaliczną kwasu hydroksylamino-dwusulfonowego w obecności całkowicie rozpuszczonych w użytym do reakcji stężonym kwasie siarkowym związków wanadu, molibdenu, tytanu, żelaza, toru, cyrkonu lub rtęci, stosowanych jako katalizatory.

2. Sposób według zastr. 2, znamienny tym, że reakcję prowadzi się w temperaturze około 100° C

VI.

1. Sposób sferoidyzacji roztopionego żeliwa, znamienny tym, że zmieniacz w postaci prętów magnezowych, elektroodpornych itp. wprowadza się bezpośrednio do zbiornika żeliwiaka w sposób szczelny i ciągiły przez odpowiednio obudowany otwór w jego ścianie, za pomocą znanego urządzenia śrubowego, pozwalającego na kilkakrotną sferoidyzację żeliwa podczas normalnego biegu żeliwiaka, przy czym, po każdorazowym doprowadzeniu do żeliwa zmieniacza, otwór w ścianie zbiornika zamyka się prętem grafitowym.

2. Sposób według zastr. 1, znamienny tym, że po każdym wprowadzeniu kilku prętów elektroodpornych (magnazowych) wprowadza się masę grafitową służącą do „nasmarowania” otworu prowadzącego.

3. Urządzenie do wykonywania sposobu według zastr. 1 i 2, znamienne tym, że posiada tulejkę prowadniczą (4), na której zahacza się urządzenie śrubowe (2) i która jest połączona sztywno z kształtką ceramiczną (3), zamocowaną w otworze w ścianie zbiornika żeliwiaka.

4. Urządzenie według zastr. 3, znamienne tym, że posiada śrubę popychową (17), osadzoną w obrotowym gnieździe (16), pozwalającym na obrót tej śruby w płaszczyźnie jej osi o kąt 180°.

VII.

Sposób przesyłania sygnałów elektrycznych za pomocą fali nośnej, modulowanej następującymi po sobie impulsami jednakowej długości, lecz o zmiennych odstępach wzajemnych, znamienny tym, że do każdego impulsu sygnałowego dodaje się co najmniej jeden impuls tak, iż przebieg powstałej w ten sposób grupy impulsów jest niezależny od nadawanego sygnału, przy czym z grup impulsów, odebranych po stronie odbiorczej, odtwarza się pojedyncze impulsy sygnałowe.

VIII.

Układ połączeń do zasilania elektrycznych lamp świetlających prądem zmiennym wysokiego napięcia o małej częstotliwości, zawierający transformator zasilający, znamienny tym, że szeregowo z lampami świetlącymi (1) jest włączony zespół, składający się z kondensatora (3) i diawika (4) lub opornika bezindukcyjnego, przy czym narządy te są włączone w pierwotny lub wtórny obwód transformatora zasilającego (2) albo też jeden z nich jest włączony w obwód pierwotny, a drugi - w obwód wtórny, tak iż są one sprzężone ze sobą przez transformator zasilający (2).

IX.

Wyłącznik do elektrycznych lamp świetlających, znamienny tym, że posiada jeden krążkowy narząd obrotowy (7) do zwierania obwodu głównego oraz dowolną liczbę narządów krążkowych (3, 5) do zwierania obwodów zapłonowych, odpowiadających poszczególnym lampom, obsługiwany przez wyłącznik, przy czym zarówno narząd obrotowy (7), jak i narządy krążkowe (3, 5) są osadzone na wspólnej osi obrotu (1) i zaopatrzone w przerwy izolacyjne, rozmieszczone w ten sposób, iż przerwa obwodu głównego jest przesunięta o kąt 90° w stosunku do przerw wszystkich obwodów zapłonowych.

Rozdział II.

Zgłaszanie wzorów użytkowych i wzorów zdobniczych.

§ 13. 1. Wzór użytkowy lub wzór zdobniczy można zgłosić w Urzędzie Patentowym (Wydział Zgłoszeń Wzorów) osobiście lub przez pełnomocnika. Zgłoszenie wzoru może być wniesione bezpośrednio lub przez pocztę.

2. Pełnomocnikiem w sprawie zgłoszenia wzoru użytkowego lub wzoru zdobniczego może być rzecznik patentowy lub adwokat, zamieszkały w Polsce.

3. Wzór użytkowy dotyczący obrony Państwa należy zgłosić w Urzędzie Patentowym w sposób, zabezpieczający tajność wzoru.

4. Za zgłoszenie wzoru użytkowego lub wzoru zdobniczego do rejestracji należy uiścić opłatę. W razie zgłaszania w jednym podaniu do rejestracji wzorów zdobniczych, odnoszących się do więcej klas towarowych, należy uiścić opłatę tylokrotnie, ile klas towarowych jest objętych zgłoszeniem^{*)}.

§ 14. Każdy wzór użytkowy należy zgłosić w Urzędzie Patentowym oddzielnie; można jednak objąć jednym zgłoszeniem odmiany, nie odbiegające od istotnych znamion zgłaszanego wzoru. Wzorów zdobniczych można objąć jednym zgłoszeniem najwyżej dziesięć, ale tylko dotyczących tego samego rodzaju przedmiotów.

§ 15. Wzór użytkowy lub wzór zdobniczy, zgłaszany w Urzędzie Patentowym, powinien odpowiadać przepisom art. 87, 90, 91 i 92 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz.U. Nr 39, poz. 384).

§ 16. 1. Wzór użytkowy pracowniczy zgłasza niezwłocznie w Urzędzie Patentowym w celu zastrzeżenia prawa pierwszeństwa do uzyskania rejestracji wzoru uspołeczniiony zakład pracy, w którym został zgłoszony wzór przez twórcę. Do wniosku o zastrzeżenie prawa pierwszeństwa należy załączyć opis i w razie potrzeby rysunki, ujawniające istotę wzoru użytkowego. Jeżeli wzór użytkowy ma być zgłoszony również za granicą do rejestracji lub do opatentowania, opis i rysunki wzoru powinny być opracowane zgodnie z przepisami § 22, 23 i 24.

2. Po przyjęciu do wykorzystania wzoru użytkowego pracowniczego, o którym mowa w ust. 1, uspołeczniiony zakład pracy zgłasza wzór w Urzędzie Patentowym do rejestracji. We wniosku o zarejestrowanie wzoru użytkowego należy wskazać datę zgłoszenia wzoru w Urzędzie Patentowym w celu zastrzeżenia prawa pierwszeństwa, numer zgłoszenia oraz nazwę uspołecznionego zakładu pracy, który dokonał tego zgłoszenia. Do wniosku o zarejestrowanie wzoru użytkowego należy załączyć dwa egzemplarze opisu i w razie potrzeby dwa egzemplarze rysunków wzoru, opracowanych zgodnie z przepisami § 22, 23 i 24.

3. Jeżeli przyjęcie do wykorzystania wzoru użytkowego pracowniczego, o którym mowa w ust. 1, następuje niezwłocznie po zgłoszeniu wzoru przez twórcę w uspołecznionym zakładzie pracy, zakład ten zgłasza w Urzędzie Patentowym wzór użytkowy tylko do rejestracji.

4. Jeżeli decyzję o przyjęciu do wykorzystania wzoru użytkowego pracowniczego wydaje lub zatwierdza nadrzędna jednostka organizacyjna, uspołeczniiony zakład pracy zgłasza wzór w Urzędzie Patentowym do rejestracji po wydaniu lub zatwierdzeniu tej decyzji.

§ 17. 1. Uspołeczniiony zakład pracy, który przyjął do wykorzystania wzór użytkowy pracowniczy, zgłoszony już uprzednio w Urzędzie Patentowym w celu zastrzeżenia prawa pierwszeństwa do uzyskania rejestracji wzoru, powinien w terminie sześciu miesięcy od daty zgłoszenia wzoru w celu zastrzeżenia prawa pierwszeństwa zgłosić w tym Urzędzie ten wzór do rejestracji.

2. Jeżeli uspołeczniiony zakład pracy nie może w terminie, o którym mowa w ust. 1, wydać decyzji o przyjęciu do wykorzystania wzoru użytkowego pracowniczego, powinien złożyć w Urzędzie Patentowym

uzasadniony wniosek o przedłużeniu tego terminu najwyżej o dalsze sześć miesięcy.

3. Niezgłoszenie w terminie sześciomiesięcznym lub w terminie przedłużonym wzoru użytkowego do rejestracji jest uważane za cofnięcie wniosku o zastrzeżenie prawa pierwszeństwa.

§ 18. 1. Zgłoszenie wzoru do rejestracji powinno składać się ze sporządzonego zgodnie z przepisami § 19 i 20 podania, zawierającego wniosek o zarejestrowanie wzoru użytkowego lub wzoru zdobniczego, oraz z załączników, określonych w § 21. Podanie w sprawie wzoru użytkowego pracowniczego powinno zawierać również wniosek o wydanie twórcy (współtwórcom) świadectwa autorskiego o dokonaniu wzoru.

2. Jeżeli zgłaszający chce korzystać z pierwszeństwa, wynikającego ze zgłoszenia za granicą wzoru do rejestracji lub wynalazku do opatentowania, albo z pierwszeństwa, wynikającego z wystawienia wzoru na wystawie w Polsce lub za granicą, wówczas podanie powinno zawierać wniosek o przyznanie pierwszeństwa. Wniosek ten można złożyć także później w ciągu trzech miesięcy po wniesieniu w Polsce podania o zarejestrowanie wzoru.

3. Podanie i załączniki powinny być sporządzone w języku polskim; załączniki, które można sporządzić również w innych językach, są określone w § 21 ust. 1 lit. c, d oraz e.

§ 19. 1. Podanie o zarejestrowanie wzoru można sporządzić pismem maszynowym lub czytelnym pismem ręcznym.

2. W podaniu należy wskazać:

a) imię i nazwisko lub nazwę oraz miejsce zamieszkania lub siedzibę (miejscowość, powiat, województwo, kraj) osoby zgłaszającej wzór do rejestracji. Nie powinno sprawiać trudności ustalenie, czy zgłaszającym jest osoba fizyczna lub prawna, oraz odróżnienie imion od nazwisk, (imię należy podać przed nazwiskiem). O zmianie adresu należy niezwłocznie zawiadomić Urząd Patentowy;

b) zawód zgłaszającego oraz nazwę i siedzibę zakładu pracy, w którym jest on zatrudniony;

c) oznaczenie (nazwę) wzoru, zwięźle określające pod względem technicznym przedmiot zgłoszenia. Oznaczenie to nie może zawierać nazw fantazyjnych, nazwiska twórcy wzoru i innych określeń, nie wyrażających bezpośrednio lub pośrednio w sposób zrozumiały znamion tej grupy przedmiotów, do której należy przedmiot zgłaszany do rejestracji;

d) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres rzecznika patentowego lub adwokata, jeżeli zgłaszający działa przez pełnomocnika; zgłaszający, który ma miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą, może działać tylko przez pełnomocnika, który powinien być upoważniony co najmniej do odbioru pism i dokumentów w sprawie zgłaszanego wzoru;

e) jeżeli zgłaszających jest dwie lub więcej osób (fizycznych lub prawnych), a pełnomocnika nie ustanowiono, wówczas tę z tych osób, do której mają być przesyłane pisma Urzędu Patentowego w sprawie zgłaszanego wzoru;

f) pierwotne zgłoszenie zagraniczne, które powinno być oznaczone w sposób nie budzący wątpliwości, w szczególności przez podanie jego daty i nazwy kraju, w którym zostało dokonane, oraz innych danych, niezbędnych do rozpoznania tożsamości zgłoszenia, albo wystawę i nazwę kraju, w którym wzór wystawiono, oraz datę wystawienia — jeżeli postawiono wniosek o przyznanie pierwszeństwa, wynikającego ze zgłoszenia zagranicznego, albo o przyznanie pierwszeństwa, wynikającego z wystawienia wzoru na wystawie;

g) załączniki do podania.

3. Jeżeli wzór zgłasza do rejestracji więcej niż jedna osoba, należy w podaniu zamieścić dane, dotyczące każdej osoby.

4. Podanie powinno być podpisane przez zgłaszającego (zgłaszających) lub przez pełnomocnika. Jeżeli zgłaszającym jest osoba prawna, podanie (o ile nie jest podpisane przez pełnomocnika) powinno być zaopatrzone w podpisy osób, uprawnionych do podpisywania pism w imieniu zgłaszającego.

§ 20. 1. We wniosku o zarejestrowanie wzoru użytkowego pracowniczego należy w szczególności podać:

^{*)} Patrz „Wiadomości Urzędu Patentowego“ z 1959 r. Nr 1, str. 1 i 59-60.

a) dokładną nazwę i adres zgłaszającego zakładu pracy, nazwę i adres nadrzędnej jednostki organizacyjnej, której ten zakład pracy podlega lub jest podporządkowany, oraz nazwę właściwego ministerstwa lub równorzędnego naczelnego organu administracji państwowej;

b) oświadczenie, stwierdzające że wzór odpowiada przepisom art. 29 dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz.U. z 1956 r. Nr 3, poz. 21) oraz że został przyjęty do wykorzystania;

c) pełne imię i nazwisko twórcy wzoru oraz zawód tego twórcy i funkcję, pełnioną przez niego w uspołecznionym zakładzie pracy w czasie zgłoszenia wzoru w tym zakładzie pracy;

d) dokładną nazwę i adres uspołecznionego zakładu pracy, w którym twórca zgłosił wzór, oraz datę zgłoszenia wzoru w tym zakładzie pracy;

e) numer ewidencyjny wzoru w zgłaszającym zakładzie pracy.

2. Jeżeli wzoru użytkowego pracowniczego dokonano więcej aniżeli jedna osoba, należy we wniosku o zarejestrowanie wzoru zamieścić dane, dotyczące każdej osoby.

§ 21. 1. Do podania o zarejestrowanie wzoru należy załączyć:

a) przy zgłaszaniu wzoru użytkowego — opis wzoru w dwóch egzemplarzach. Przy zgłaszaniu wzorów zdobniczych opis wzorów w zasadzie nie jest potrzebny. Jeżeli jednak wzory te różnią się co do barwy lub materiału od załączonych do podania rysunków lub modeli, należy załączyć opis, określający w sposób wyraźny i nie budzący wątpliwości istniejącą różnicę. Jeżeli załączone do podania wzory, albo ich rysunki lub modele są opatrzone jakimkolwiek rodzaju oznaczeniami (napisami, obrazkami itp.), nie mającymi podlegać ochronie przez zarejestrowanie wzorów, należy zaznaczyć w krótkim opisie, że oznaczenia te nie stanowią znamion zgłaszanych wzorów;

b) przy zgłaszaniu wzoru użytkowego — rysunki lub modele, albo próbki wzoru w dwóch egzemplarzach. Załączenie rysunków lub modeli jest zbędne tylko w wyjątkowym przypadku, gdy opis wzoru wystarcza całkowicie do zrozumienia tego wzoru. Przy zgłaszaniu wzorów zdobniczych należy załączyć po dwa egzemplarze każdego wzoru lub dokładnego odtworzenia (np. rysunku, fotografii itp.) tego wzoru;

c) jeżeli postawiono wniosek o przyznanie pierwszeństwa, wynikającego ze zgłoszenia dokonanego za granicą — kopię lub odpis pierwotnego zgłoszenia zagranicznego (opis, rysunki itp.), której zgodność z oryginałem stwierdził — z podaniem daty i nazwy kraju, w którym dokonano pierwotnego zgłoszenia — właściwy organ zagraniczny. Zamiast kopii lub odpisu opisu i rysunków zgłoszenia zagranicznego można złożyć model, próbkę, egzemplarz wzoru lub dokładne jego odtworzenie (np. fotografię) wraz z zaświadczeniem właściwego organu zagranicznego, stwierdzającym zgodność zgłaszanego wzoru z wzorem zgłoszonym za granicą;

d) jeżeli postawiono wniosek o przyznanie pierwszeństwa, wynikającego z wystawienia wzoru na wystawie w Polsce lub za granicą — dowód przyznania dla wystawy za granicą potrzebnego uprawnienia oraz zaświadczenie dyrekcji wystawy w Polsce lub za granicą, stwierdzające dokładnie osobę wystawcy, przedmiot wystawiony oraz datę i miejsce wystawienia. Jeżeli wystawienie nastąpiło za granicą, wówczas umieszczone na tym zaświadczeniu podpisy osób, uprawnionych do wydawania zaświadczeń w imieniu dyrekcji wystawy, powinny być uwierzytelnione zgodnie z przepisami, obowiązującymi w danym kraju; zgodność sposobu uwierzytelnienia podpisów z prawem danego kraju powinna być stwierdzona na zaświadczeniu przez konsula polskiego;

e) jeżeli dowód pierwszeństwa nie opiewa na imię zgłaszającego — dokument, sporządzony w języku polskim, angielskim, francuskim, niemieckim lub rosyjskim, stwierdzający że zgłaszający jest uprawniony zgłosić dany wzór w Polsce i korzystać równocześnie z pierwszeństwa. Na dokumencie tym, o ile nie jest on dokumentem publicznym, podpis prawozbitycy powinien być sądowo lub notarialnie uwierzytelniony, jeżeli dokument jest sporządzony w Polsce;

gdy zaś dokument ten jest sporządzony za granicą, wówczas powinien on odpowiadać przepisom prawnym, obowiązującym w danym kraju, lub postanowieniom umów międzynarodowych. W przypadku wątpliwym Urząd Patentowy może żądać potwierdzenia przez konsula polskiego zgodności dokumentu z prawem danego kraju;

f) jeżeli zgłaszający działa przez pełnomocnika — dokument pełnomocnictwa. Podpis zgłaszającego (zgłaszających) na dokumencie pełnomocnictwa powinien odpowiadać przepisom, dotyczącym podpisu na podaniu (§ 19 ust. 4). Uwierzytelnienie podpisu na dokumencie pełnomocnictwa nie jest wymagane.

2. Dokumenty, wymienione w ust. 1 lit. c, d oraz e, mogą być złożone także później, w terminie wyznaczonym przez Urząd Patentowy.

3. Obydwa egzemplarze opisu i rysunków wzoru powinny być podpisane przez zgłaszającego (zgłaszających) lub przez pełnomocnika. Podpisy na opisie i rysunkach powinny odpowiadać przepisom, dotyczącym podpisu na podaniu (§ 19 ust. 4).

4. Dokumenty, dotyczące pierwszeństwa wynikającego ze zgłoszenia zagranicznego lub z wystawienia wzoru na wystawie za granicą, mogą być sporządzone w języku polskim, angielskim, francuskim, niemieckim lub rosyjskim. Nie wymaga się złożenia tłumaczenia na język polski dowodów, sporządzonych w innych językach, o ile jest dołączony do nich uwierzytelniony przekład na jeden z wymienionych języków obcych.

§ 22. Opis wzoru, zgłaszanego w Urzędzie Patentowym, powinien czynić zadość następującym wymaganiom:

a) opis powinien być sporządzony na białym, trwałym i nie przeświecającym papierze formatu A4 (210 mm × 297 mm), na którym można wyraźnie pisać atramentem. Jeżeli opis jest sporządzony na kilku arkuszach papieru, należy arkusze te ponumerować i połączyć razem w taki sposób, aby czytanie opisu nie sprawiało trudności i aby było możliwe wyjmowanie poszczególnych arkuszy;

b) opis powinien być napisany na maszynie; w wyjątkowym przypadku opis może być napisany ręcznie. Pismo powinno być czytelne, atrament lub farba powinny być ciemne i nie ulegające zmianie;

c) pisać można tylko na jednej stronie arkusza. Z lewej strony arkusza należy pozostawić margines około 4 cm szerokości. Między wierszami należy pozostawić odstępy nie mniejsze niż 6 mm;

d) tekst może być zamazany lub niewyraźnie poprawiony;

e) w opisie nie należy podawać nazw fantazyjnych;

f) opis nie może zawierać w treści rysunków;

g) opis powinien być jasny, dokładny i szczegółowy, aby znawca mógł według niego (ewentualnie przy pomocy rysunków lub modelu) stosować wzór w przemyśle;

h) opis powinien być zredagowany zwięźle i poprawnym językiem. Należy unikać zbędnych powtórzeń i ograniczyć się do tego, co jest konieczne do wyjaśnienia wzoru i uzasadnienia zastrzeżeń ochronnych;

i) miary należy podawać według systemu metrycznego, temperatury — według podziałki stustopniowej, jednostki elektryczne, ciężary atomowe, oznaczenia i wzory chemiczne — według zasad międzynarodowych.

§ 23. 1. Opis wzoru, zgłaszanego w Urzędzie Patentowym, powinien składać się z nagłówka, właściwego opisu i zastrzeżeń ochronnych.

2. W nagłówku opisu należy podać pełne imię i nazwisko lub nazwę zgłaszającego (zgłaszających) wzór oraz nazwę miejscowości i kraju, w którym zgłaszający ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, jak również oznaczenie (nazwę) wzoru (§ 19 ust. 2 lit. c) oraz wyrazy „Zgłoszono w Urzędzie Patentowym PRL dnia” i „Prawo z rejestracji wzoru trwa od dnia”. W oznaczeniu wzoru nie należy podawać cech wzoru, zamieszczonych w zastrzeżeniu lub zastrzeżeniach ochronnych po zwrocie „znamienny (a, e) tym, że”.

Przykłady nagłówka opisu.

Stanisław Waśkowski
Warszawa, Polska
Elektryczny element grzejny
Zgłoszono w Urzędzie Patentowym PRL dnia. . . . 19...r.
Prawo z rejestracji wzoru użytkowego trwa od
dnia. . . . . 19...r.

Stefan Jezierski
Poznań, Polska
Władysław Juśkiewicz
Gniezno, Polska
Stół kreślarski.

Zgłoszono w Urzędzie Patentowym PRL dnia. . . . 19...r.
Prawo z rejestracji wzoru użytkowego trwa od dnia
. . . . . 19... r.

3. We właściwym opisie, umieszczonym pod nagłówkiem w odległości około 3 cm, należy objaśnić załączone rysunki, modele lub próbki, powołując się (przy rysunkach) na numery figur i umieszczone na figurach oznaczenia. Celowe jest wyraźne wskazanie, czym nowość postaci zgłaszanego przedmiotu — o ile chodzi o wzór użytkowy — ma zwiększać pożytek tego przedmiotu.

4. Po właściwym opisie należy pod tytułem „Zastrzeżenia(a) ochronne” podać w jednym lub kilku zastrzeżeniach znamienne cechy wzoru, które zgłaszający uważa za nowe. W zastrzeżeniach ochronnych powinna być jasno i w sposób nie budzący wątpliwości sformułowana istota wzoru, co do której zgłaszający pragnie uzyskać prawo wyłączności. Zastrzeżenia ochronne powinny być zgodne z pojęciem wzoru, tzn. że podane w nich znamiona mogą dotyczyć tylko kształtu (konstrukcji), materiału, rysunku lub barwy przedmiotu wzoru, zgłaszanego do rejestracji; nie mogą one natomiast dotyczyć sposobu działania, użycia, wytwarzania itp. Jeżeli zgłaszający powołuje się na pierwszeństwo, wynikające z dwóch lub więcej pierwotnych zgłoszeń zagranicznych, zastrzeżenia ochronne powinny być zredagowane tak, aby każdemu z zastrzeżeń zgłoszonych w Polsce odpowiadało tylko jedno zgłoszenie pierwotne. Nie można zastrzeżać zalet wzoru jako jego cech znamiennych; ani wskazywać, jakich cech wzór nie ma. W zastrzeżeniach ochronnych nie można podawać nazw fantazyjnych.

5. Opis wzoru można zastąpić w całości lub w części powołaniem się na załączone do podania rysunki, modele lub próbki; w razie jednak zgłaszania wzoru użytkowego należy załączyć do podania zastrzeżenia(a) ochronne.

6. Jeżeli wzór zgłasza do rejestracji współzależny zakład pracy lub przedsiębiorstwo indywidualne, należy u dołu pierwszej strony opisu tego wzoru zamieścić wyrazy „Właściciel wzoru użytkowego (zobowiązany) oświadczył, że twórcą (współtwórcami) wzoru jest (są)” oraz podać pełne imię i nazwisko twórcy (współtwórców) wzoru.

§ 24. Rysunki wzoru, zgłaszanego w Urzędzie Patentowym, powinny czynić zadość następującym wymaganiom:

a) jeden egzemplarz rysunków powinien być ściśle odwzorowaniem drugiego; obydwie egzemplarze powinny być wykonane na trwałym papierze lub kalce. Rysunki można zastąpić odbitkami świetlnymi lub fotografiami, naklejonymi trwale na arkuszu papieru. W razie potrzeby rysunki mogą być wykonane, a odbitki lub fotografie naklejone na kilku arkuszach. Każdy arkusz powinien mieć format A4 (210 mm × 297 mm), a w wyjątkowym przypadku format A3 (297 mm × 420 mm);

b) na brzegach każdego arkusza rysunkowego należy pozostawić wolne miejsce o szerokości co najmniej 2 cm. Między figurami należy pozostawić odstępy, jednak bez niepotrzebnej straty miejsca. Figury należy umieszczać w zasadzie w ten sposób, aby rysunki oraz liczby, litery i numery figur można odczytywać przy pionowym położeniu tego boku arkusza, którego długość wynosi 297 mm. Figury powinny mieć kolejną numerację przez wszystkie arkusze. Przyjmuje się następującą formę oznaczania figur: Fig. 1, Fig. 2 itd. Na każdym arkuszu rysun-

kowym należy w pobliżu jego brzegu umieścić kolejny numer arkusza, imię i nazwisko lub nazwę oraz podpis zgłaszającego (zgłaszających), albo jego pełnomocnika;

c) podziałkę rysunków należy wybrać zależnie od stopnia zawiłości figur; w każdym razie rysunki powinny być wykonane w ten sposób, aby można było rozróżnić na nich bez trudu wszystkie szczegóły;

d) rysunki powinny być wykonane liniami trwałymi i wyraźnymi; nie można załączać rysunków, wykonanych ołówkiem. Odbitki świetlne i fotografie powinny być wyraźne i starannie utrwalone oraz nadawać się do dalszego wyraźnego odtwarzania fotograficznego;

e) poszczególne części figur oznacza się czytelnymi liczbami lub literami; wszystkie te oznaczenia powinny zgadzać się ściśle z oznaczeniami, podanymi w opisie. Części, powtarzające się na różnych figurach, powinny mieć to samo oznaczenie. Dla części różnych nie należy używać jednakowego oznaczenia, choćby te części mieściły się na różnych arkuszach. Należy unikać dodawania kresek, gwiazdek, krzyżyków i innych wskaźników do liczb i liter, użytych jako oznaczenia. Rysunki nie powinny zawierać tekstów objaśniających. W razie koniecznej potrzeby można umieścić na rysunku krótki napis objaśniający w języku polskim, np. „para”, „woda”, „poziom” itp. Na rysunkach nie należy podawać ani wymiarów, ani podziałki;

f) przekroje należy oznaczać przez ukośne kreskowanie albo, przy długich a wąskich wymiarach powierzchni przekroju, przez zalanie, lecz w ten sposób, aby nie sprawiało trudności rozpoznanie oznaczeń. Należy unikać malowania rysunków farbami.

§ 25. Modele, oryginalne wzory lub próbki wzorów, zgłaszanych w Urzędzie Patentowym, powinny być wykonane w sposób trwały. Długość, szerokość i wysokość wzorów lub ich modeli nie może przekraczać wymiarów 50 cm × 50 cm.

Przykłady układu zastrzeżeń ochronnych.**I.**

Klucz do motocykla, składający się z główki i uchwytu, zakończonego stopką, zagiętą pod kątem prostym, wykonany ze stali, znamienne tym, że główka (3), służąca do przytrzymania ruchomej, frezowanej części sprzęgła, jest zaopatrzona w wyfrezowane zęby (4), których ilość jest równa ilości bródz frezowanej części sprzęgła, natomiast uchwyt (1) jest zaopatrzony w otwory (6 i 7), służące do umieszczania w nich śrub w celu zamocowania klucza do koła magnesowego, oraz w otwór (8), przeznaczony do umieszczania w nim śruby z gwintem (9), umożliwiającej ściąganie koła magnesowego, jak również w stopkę (2), przeznaczoną do przytrzymania koła magnesowego.

II.

1. Skrzynka hakowa do zawieszania gzymsu drewnianego do firanek, znamienne tym, że w korpusie (1) jest umocowany trzpień (2), na którym jest osadzony ruchomo płaskownik (3) z wygiętym końcem (4), stanowiącym właściwy hak do zawieszania gzymsu do firanki.

2. Skrzynka hakowa według zastr. 1, znamienne tym, że płaskownik (3) posiada podłużny otwór (5), umożliwiający wzdłużne przesuwanie płaskownika (3) na trzpieniu (2).

3. Skrzynka hakowa według zastr. 1 i 2, znamienne tym, że płaskownik (3) posiada w pobliżu wygiętego końca (4) podłużny otwór (6), w którym osadzone są ruchomo trzpienie (7 i 10) wchodzące w otwory, znajdujące się na końcach teleskopowej rurki zasłonowej.

4. Skrzynka hakowa według zastr. 1—3, znamienne tym, że na trzpieniu (2) korpusu (1) umocowane są obustronnie blaszki oporowe (13 i 14).

Rozdział III.**Zgłaszanie udoskonaleń technicznych.**

§ 26. 1. Udostalenie techniczne można zgłosić w Urzędzie Patentowym (Wydział Udostalenie Technicznych) do rejestracji bezpośrednio lub przez pocztę.

2. Udostalenie techniczne dotyczące obrony Państwa należy zgłosić w Urzędzie Patentowym w sposób, zabezpieczający tajemnicę udostalenia technicznego.

§ 27. Każde udostalenie techniczne należy zgłosić w Urzędzie Patentowym oddzielnie.

§ 28. 1. Zgłoszenie udostalenia technicznego powinno składać się ze sporządzonego zgodnie z przepisami § 31 wniosku o zarejestrowanie przez Urząd Patentowy udostalenia technicznego i wydanie twórcy świadectwa o dokonaniu udostalenia technicznego oraz z załączników, określonych w § 32.

2. Wniosek i załączniki, o których mowa w ust. 1, są wolne od wszelkich opłat.

§ 29. Wniosek o zarejestrowanie przez Urząd Patentowy udoskonalenia technicznego oraz załączniki do tego wniosku można sporządzić pismem maszynowym lub czytelnym pismem ręcznym.

§ 30. 1. Udokonalenie techniczne zgłasza w Urzędzie Patentowym do rejestracji uspołeczniony zakład pracy, w którym udokonalenie techniczne zostało przyjęte do wykorzystania.

2. Jeżeli decyzję o przyjęciu do wykorzystania udoskonalenia technicznego wydaje lub zatwierdza nadrzędna jednostka organizacyjna, uspołeczniony zakład pracy zgłasza udoskonalenie techniczne w Urzędzie Patentowym do rejestracji po wydaniu lub zatwierdzeniu tej decyzji.

§ 31. 1. We wniosku o zarejestrowanie przez Urząd Patentowy udoskonalenia technicznego należy podać:

- a) dokładną nazwę i adres zgłaszającego zakładu pracy, nazwę i adres nadrzędnej jednostki organizacyjnej, której ten zakład pracy bezpośrednio podlega lub jest podporządkowany, oraz nazwę właściwego ministerstwa lub równorzędnego naczelnego organu administracji państwowej;
- b) oznaczenie (nazwę) udoskonalenia technicznego, zwięźle określające pod względem technicznym przedmiot zgłoszenia. Oznaczenie to nie może zawierać nazw fantazyjnych, nazwiska twórcy udoskonalenia technicznego lub innych określeń, nie wyrażających bezpośrednio lub pośrednio w sposób zrozumiały znamion tej grupy przedmiotów, do której należy przedmiot zgłaszany do rejestracji;
- c) oświadczenie, stwierdzające że udoskonalenie techniczne odpowiada przepisom art. 1 pkt 4 i art. 2 ust. 1 dekretu z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz.U. z 1956 r. Nr 3, poz. 21) oraz że zostało przyjęte do wykorzystania;
- d) ocenę techniczną udoskonalenia technicznego, wydaną przez naczelnego (głównego) inżyniera;
- e) pełne imię i nazwisko twórcy udoskonalenia technicznego oraz zawód twórcy i funkcję, pełnioną przez niego w uspołecznionym zakładzie pracy w czasie zgłoszenia udoskonalenia technicznego w tym zakładzie pracy; nie powinno sprawiać trudności odróżnienie imion od nazwisk (imię należy podać przed nazwiskiem);
- f) dokładną nazwę i adres uspołecznionego zakładu pracy, w którym twórca zgłosił udoskonalenie techniczne, oraz datę zgłoszenia udoskonalenia technicznego w tym zakładzie pracy;
- g) numer ewidencyjny udoskonalenia technicznego w zgłaszającym zakładzie pracy;
- h) wysokość oszczędności lub inne korzyści, jakie przynosi udoskonalenie techniczne, oraz wysokość ustalonego wynagrodzenia za dokonanie udoskonalenia technicznego.

2. Jeżeli udoskonalenia technicznego dokonało więcej niż jedna osoba, należy we wniosku o zarejestrowanie przez Urząd Patentowy tego udoskonalenia technicznego zamieścić dane, dotyczące każdej osoby.

§ 32. 1. Do wniosku o zarejestrowanie przez Urząd Patentowy udoskonalenia technicznego należy załączyć po jednym egzemplarzu:

- a) opis udoskonalenia technicznego, który powinien dokładnie określać przedmiot tego udoskonalenia technicznego;
- b) rysunki lub szkice techniczne udoskonalenia technicznego, jeżeli są niezbędne do zrozumienia istoty tego udoskonalenia technicznego; należy w zasadzie załączyć tylko rysunki zestawieniowe, a rysunki szczegółów tylko wówczas, gdy rysunki te są niezbędne do wyjaśnienia istoty udoskonalenia technicznego;
- c) opinię komisji lub rzeczoznawcy o udoskonaleniu technicznym, jeżeli opinia taka została wydana.

2. Opis udoskonalenia technicznego powinien zawierać:

- a) przedstawienie stanu, istniejącego przed zastosowaniem udoskonalenia technicznego;
- b) przedstawienie istoty udoskonalenia technicznego ze wskazaniem zmian, jakie wprowadza to udoskonalenie techniczne.

3. Opis udoskonalenia technicznego powinien być tak jasny i dokładny, aby fachowiec mógł zrozumieć istotę tego udoskonalenia technicznego. W opisie nie można używać określeń i nazw, przyjętych tylko w zgłaszającym zakładzie pracy, ale należy stosować ogólnie przyjęte słownictwo techniczne. Jeżeli do wniosku o zarejestrowanie przez Urząd Patentowy udoskonalenia technicznego są załączone rysunki lub szkice techniczne tego udoskonalenia technicznego, opis powinien zawierać odnośniki liczbowe lub literowe do poszczególnych części, przedstawionych na tych rysunkach lub szkicach technicznych.

4. Rysunki lub szkice techniczne udoskonalenia technicznego należy sporządzić według polskich norm. Arkusze rysunkowe powinny mieć w zasadzie format A4 (210 mm × 297 mm), a w wyjątkowym przypadku inny format. Odnośniki liczbowe lub literowe, zamieszczone przy poszczególnych częściach przedstawionych na rysunkach lub szkicach technicznych, powinny ściśle odpowiadać odnośnikom podanym w opisie udoskonalenia technicznego.

§ 33. Wniosek o zarejestrowanie przez Urząd Patentowy udoskonalenia technicznego oraz opis i rysunki udoskonalenia technicznego powinny być podpisane przez osobę lub osoby, uprawnione do podpisywania pism w imieniu uspołecznionego zakładu pracy, który zgłasza to udoskonalenie techniczne do rejestracji.

§ 34. Wniosek, nadesłany do Urzędu Patentowego z naruszeniem przepisów § 30, albo zawierający dokumentację nieczytelną, niezrozumiałą, niepełną lub nie wystarczającą do zarejestrowania udoskonalenia technicznego, Urząd Patentowy zwraca do uzupełnienia uspołecznionemu zakładowi pracy, który ten wniosek nadesłał.

Rozdział IV.

Przepisy końcowe.

§ 25. Traci moc zarządzenie Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 31 marca 1956 r. w sprawie zgłaszania w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wynalazków, wzorów i udoskonalen technicznych (Wiad. Urz. Pat. Nr 2, poz. 16).

§ 36. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Z. Muszyński

18

ZARZĄDZENIE PREZESA URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 15 marca 1959 r.

w sprawie zgłaszania w Urzędzie Patentowym
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej znaków towarowych.

Na podstawie art. 194 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz.U. Nr 39, poz. 384) zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Znak towarowy można zgłosić w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Wydział Znaków Towarowych) do rejestracji osobiście lub przez pełnomocnika. Zgłoszenie znaku towarowego może być wniesione bezpośrednio lub przez pocztę.

2. Pełnomocnikiem w sprawie zgłoszenia znaku towarowego może być rzecznik patentowy lub adwokat, zamieszkały w Polsce.

3. Za zgłoszenie znaku towarowego do rejestracji należy uiścić opłatę¹⁾.

§ 2. Każdy znak towarowy należy zgłosić w Urzędzie Patentowym do rejestracji oddzielnie, przy czym można zastrzec nieistotne odmiany znaku, określając na czym te odmiany mają polegać. Jeżeli znak towarowy składa się z kilku części stanowiących jedną całość, umieszczanych na towarach i na ich opakowa-

¹⁾ Patrz „Wiadomości Urzędu Patentowego“ z 1959 r. Nr 1, str. 1 i 59-60.

niu, wówczas mogą one być przedmiotem jednego zgłoszenia; należy natomiast zgłosić oddzielnie znak towarowy umieszczony tylko na towarach oraz znak towarowy umieszczony tylko na opakowaniu tych towarów, o ile znaki te nie są identyczne.

§ 3. 1. Znak towarowy, zgłaszany do rejestracji, powinien indywidualizować towary przedsiębiorstwa, do których oznaczenia jest przeznaczony, oraz odróżniać je od artykułów innych przedsiębiorstw zgodnie z art. 174, 177, 179 i 181 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz.U. Nr 34, poz. 384).

2. Znak towarowy nie może zawierać danych fałszywych lub mogących wprowadzać w błąd.

3. Graficzne wykonanie znaku towarowego powinno być staranne i estetyczne.

§ 4. 1. Zgłoszenie znaku towarowego powinno składać się ze sporządzonego zgodnie z przepisami § 5 podania, zawierającego wnioszek o zarejestrowanie znaku towarowego słownego, obrazowego lub plastycznego, oraz załączników, określonych w § 6.

2. Jeżeli zgłaszający chce korzystać z pierwszeństwa, wynikającego ze zgłoszenia za granicą znaku towarowego do rejestracji, albo z pierwszeństwa, wynikającego z umieszczenia znaku towarowego na towarach, wystawionych na wystawie w Polsce lub za granicą, wówczas podanie powinno zawierać wnioszek o przyznanie pierwszeństwa. Wnioszek ten można złożyć także później w ciągu trzech miesięcy po wniesieniu w Polsce podania o zarejestrowanie znaku towarowego.

3. Podanie i załączniki powinny być sporządzone w języku polskim; załączniki, które można sporządzić również w innych językach, są określone w § 6 ust. 1 lit. b, c, d oraz e.

§ 5. 1. Podanie o zarejestrowanie znaku towarowego można sporządzić pismem maszynowym lub czytelnym pismem ręcznym.

2. W podaniu należy wskazać:

a) nazwę przedsiębiorstwa, na którego rzecz zgłaszany znak towarowy ma być zarejestrowany, w brzmieniu wpisanym do właściwego rejestru przedsiębiorstw; jeżeli przedsiębiorstwo to nie podlega wpisaniu lub nie jest wpisane do takiego rejestru, nazwę tego przedsiębiorstwa oraz imię i nazwisko jego właściciela lub współwłaścicieli. Nie powinno sprawiać trudności ustalenie, czy zgłaszającym jest osoba fizyczna lub prawna, oraz odróżnienie imion od nazwisk (imię należy podać przed nazwiskiem);

b) siedzibę przedsiębiorstwa oraz miejsce zamieszkania jego właściciela lub współwłaścicieli (miejscowość, powiat, województwo, kraj); o zmianie adresu należy niezwłocznie zawiadomić Urząd Patentowy;

c) rodzaj i zakres działania przedsiębiorstwa (np. fabryka maszyn rolniczych, rafineria cukru, wyrób i sprzedaż instrumentów muzycznych, laboratorium techno-chemiczne itp.) oraz — czy jest ono przedsiębiorstwem przemysłowym lub tylko handlowym. Określenia ogólnikowe, nie oznaczające zakresu działania przedsiębiorstwa ale tylko jego rodzaj, nie są wystarczające;

d) wykaz należących do zakresu działania przedsiębiorstwa towarów, do których oznaczenia zgłaszany znak towarowy jest przeznaczony. Wykaz towarów powinien być tak szczegółowy, aby można było ustalić, do jakich klas towarowych należy zaliczyć wymienione towary; nie może on zawierać oznaczeń ogólnikowych, jak np. „artykuły pierwszej potrzeby”, „środki chemiczne”, oraz oznaczeń takich, jak „i inne”, „i podobne”, „itd.”, „itp.”. Nazwy towarów należy określić zgodnie z prawidłową polską terminologią techniczną;

e) klasę lub klasy towarów, do których oznaczenia zgłaszany znak towarowy jest przeznaczony, według klasyfikacji polskiej; w podaniu o zarejestrowanie znaku towarowego na rzecz osoby zagranicznej należy również wskazać klasę lub klasy towarów według klasyfikacji międzynarodowej²⁾;

f) jak znak towarowy ma być zarejestrowany: słowny, obrazowy lub plastyczny; jeżeli zgłaszany znak

towarowy jest znakiem słownym, należy podać jego brzmienie, a jeżeli jest znakiem obrazowym lub plastycznym, należy określić, co przedstawia;

g) imię i nazwisko oraz adres rzecznika patentowego lub adwokata, jeżeli zgłaszający działa przez pełnomocnika; zgłaszający, który ma miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą, może działać tylko przez pełnomocnika, który powinien być upoważniony co najmniej do odbioru pism i dokumentów w sprawie zgłaszanego znaku towarowego;

h) jeżeli zgłaszających jest dwie lub więcej osób, a pełnomocnika nie ustanowiono, wówczas tę z tych osób, do której mają być przesyłane pisma Urzędu Patentowego w sprawie zgłaszanego znaku towarowego;

i) w razie potrzeby sposób umieszczania znaku towarowego na towarach lub na ich opakowaniu;

j) pierwotne zgłoszenie zagraniczne, które powinno być oznaczone w sposób nie budzący wątpliwości, w szczególności przez podanie jego daty i nazwy kraju, w którym zostało dokonane, oraz innych danych, niezbędnych do rozpoznania tożsamości zgłoszenia, albo wystawę i nazwę kraju, w którym wystawiono towary, opatrzone zgłaszanym znakiem towarowym, oraz datą wystawienia — jeżeli postawiono wnioszek o przyznanie pierwszeństwa, wynikającego ze zgłoszenia zagranicznego, albo o przyznanie pierwszeństwa, wynikającego z wystawienia znaku towarowego na wystawie;

k) załączniki do podania.

3. W przypadku zgłaszania znaku towarowego związkowego, tj. znaku towarowego związku przedsiębiorców będącego osobą prawną, nie wymienia się w podaniu poszczególnych przedsiębiorstw, należy natomiast wymienić osoby, uprawnione na podstawie statutu do zastępowania związku; zmiany w składzie tych osób należy podawać do wiadomości Urzędu Patentowego.

4. Podanie powinno być podpisane przez zgłaszającego (zgłaszających) lub przez pełnomocnika. Jeżeli zgłaszającym jest osoba prawna, podanie (o ile nie jest podpisane przez pełnomocnika) powinno być zaopatrzone w podpisy osób, uprawnionych do podpisywania pism w imieniu zgłaszającego.

§ 6. 1. Do podania o zarejestrowanie znaku towarowego należy załączyć:

a) jeżeli zgłaszany znak towarowy jest znakiem obrazowym lub plastycznym — co najmniej dziesięć identycznych (co do rozmiarów, treści napisów, kolorów itp.) rysunków (odbitki) tego znaku; tę samą ilość rysunków należy załączyć do podania także wówczas, gdy zgłaszany znak towarowy jest znakiem słownym, którego znamiennej cechą stanowi szczególny charakter napisu. Rysunki (odbitki) powinny być wykonane sposobem mechanicznym wyraźnie i dokładnie na trwałym papierze; nie można załączać do podania odbitek, wykonanych na blasze, cynfolii, skórze, suknie, płótnie itp. Pisownia znaków towarowych powinna czynić zadość obowiązującym zasadom ortograficznym;

b) jeżeli zgłaszany znak towarowy ma być zarejestrowany na rzecz przedsiębiorstwa, którego siedziba znajduje się tylko w innym państwie — dowód stwierdzający że znak ten doznaje ochrony prawnej w tym państwie na rzecz zgłaszającego;

c) jeżeli postawiono wnioszek o przyznanie pierwszeństwa, wynikającego ze zgłoszenia dokonanego za granicą — kopię lub odpis pierwotnego zgłoszenia zagranicznego (wraz z odbitką znaku towarowego), której zgodność z oryginałem stwierdził — z podaniem daty i nazwy kraju, w którym dokonano pierwotnego zgłoszenia — właściwy organ zagraniczny. Zamiast kopii lub odpisu zgłoszenia zagranicznego można złożyć zaświadczenie właściwego organu zagranicznego, stwierdzające znak towarowy, datę pierwotnego zgłoszenia, osobę zgłaszającego, przedsiębiorstwa i rodzaj towarów. Jeżeli zgłaszający składa dowód rejestracji znaku towarowego, zawierający datę zgłoszenia, zbędny jest osobny odpis pierwotnego zgłoszenia lub wymienione zaświadczenie;

d) jeżeli postawiono wnioszek o przyznanie pierwszeństwa, wynikającego z wystawienia znaku towarowego na wystawie w Polsce lub za granicą — dowód przyznania dla wystawy za granicą potrzebnego

²⁾ Patrz „Wiadomości Urzędu Patentowego” z 1946 r. Nr 1, poz. 7 (klasyfikacja polska) i z 1957 r. Nr 5, poz. 66 (klasyfikacja międzynarodowa).

uprawnienia oraz zaświadczenie dyrekcji wystawy w Polsce lub za granicą, stwierdzające że zgłaszany znak towarowy był umieszczony na towarach, wystawionych na wystawie, osobą wystawcy i przedsiębiorstwem, rodzaj wystawionych towarów oraz datę i miejsce wystawienia. Jeżeli wystawienie nastąpiło za granicą, wówczas umieszczone na tym zaświadczeniu podpisy osób, uprawnionych do wydawania zaświadczeń w imieniu dyrekcji wystawy, powinny być uwierzytelnione zgodnie z przepisami, obowiązującymi w danym kraju; zgodność sposobu uwierzytelnienia podpisów z prawem danego kraju powinna być stwierdzona na zaświadczeniu przez konsula polskiego;

e) jeżeli dowód pierwszeństwa nie opiewa na imię zgłaszającego — dokument sporządzony w języku polskim, angielskim, francuskim, niemieckim lub rosyjskim, stwierdzający tożsamość zgłaszającego z osobą, której przysługuje pierwszeństwo, albo stwierdzający że przedsiębiorstwo, na którego rzecz jest zgłaszany znak towarowy, przeszło wraz z prawem do tego znaku na rzecz zgłaszającego. Na dokumencie tym, o ile nie jest on dokumentem publicznym, podpis prawozbawcy powinien być sądownie lub notarialnie uwierzytelniony, jeżeli dokument jest sporządzony w Polsce; gdy zaś dokument ten jest sporządzony za granicą, wówczas powinien on odpowiadać przepisom prawnym, obowiązującym w danym kraju, lub postanowieniom umów międzynarodowych. W przypadku wątpliwym Urząd Patentowy może żądać potwierdzenia przez konsula polskiego zgodności dokumentu z prawem danego kraju;

f) jeżeli zgłaszający działa przez pełnomocnika — dokument pełnomocnictwa. Podpis zgłaszającego (zgłaszających) na dokumencie pełnomocnictwa powinien odpowiadać przepisom, dotyczącym podpisu na podaniu (§ 5 ust. 4). Uwierzytelnienie podpisu na dokumencie pełnomocnictwa nie jest wymagane.

g) jeżeli w zgłaszanym znaku towarowym znajdują się obce nazwiska, nazwy lub wizerunki — zezwolenie dotyczących osób;

h) jeżeli zgłaszany znak towarowy lub jego część stanowią herby, flagi i inne godła Państwa Polskiego, związków komunalnych i innych korporacji publicznych w Polsce, polskie odznaczenia honorowe itp., albo znaki i stemple urzędowe, kontrolne i gwarancyjne, albo mogące wprowadzić w błąd odbiorców towarów naśladownictwa tych oznaczeń — zezwolenie właściwego polskiego organu lub instytucji. Jeżeli zgłaszany znak towarowy lub jego część stanowią herby, flagi i inne godła, albo znaki i stemple urzędowe, kontrolne i gwarancyjne krajów, należących do Związku Ochrony Własności Przemysłowej, albo mogące wprowadzić w błąd odbiorców towarów naśladownictwa tych oznaczeń — zezwolenie właściwego organu zagranicznego. Zezwolenie co do polskich lub zagranicznych znaków oraz stempli urzędowych, kontrolnych i gwarancyjnych nie jest potrzebne, jeżeli chodzi o zupełnie innego rodzaju towary, aniżeli towary, dla których z urzędu wprowadzono takie oznaczenia;

i) jeżeli w zgłaszanym znaku towarowym znajdują się podobizny medali lub innych odznak honorowych,

albo oznaczenia dotyczące otrzymanych medali, odznak, dyplomów itp. — dowód ich uzyskania;

j) jeżeli w zgłaszanym znaku towarowym zamieszczono wyrazy „opatentowany”, „ochrona wzoru”, „zawiedziony przez Ministerstwo Zdrowia” itp. — właściwe dowody;

k) w przypadku zgłaszania znaku towarowego związkowego — statut związku; zmiany w postanowieniach statutowych należy podawać do wiadomości Urzędowi Patentowemu.

2. Dokumenty, wymienione w ust. 1 lit. c, d oraz e, mogą być złożone także później, w terminie wyznaczonym przez Urząd Patentowy.

3. Dokumenty, dotyczące pierwszeństwa wynikającego ze zgłoszenia zagranicznego lub z wystawienia znaku towarowego na wystawie za granicą, mogą być sporządzone w języku polskim, angielskim, francuskim, niemieckim lub rosyjskim. Nie wymaga się złożenia tłumaczenia na język polski dowodów, sporządzonych w innych językach, o ile jest dołączony do nich uwierzytelniony przekład na jeden z wymienionych języków obcych.

§ 7. 1. Do podania o zarejestrowanie znaku towarowego można załączyć kliszę drukarską, niezbędną do ogłoszenia w „Wiadomościach Urzędu Patentowego” o rejestracji zgłaszanego znaku obrazowego lub plastycznego albo znaku słownego, którego znamieną cechą jest szczególny charakter napisu, oraz dziesięć odbitek drukarskich z tej kliszy. Kliszę i odbitki można złożyć także później na wezwanie Urzędu Patentowego.

2. Klisza drukarska zgłaszanego znaku towarowego powinna nadawać się do odbicia w druku i odpowiadać ściśle co do rysunków i napisów odbitkom znisz w tej postaci, w jakiej ma być on zarejestrowany. Kliszę należy wykonać sposobem cynko-graficznym z blachy cynkowej o grubości 2 mm oraz umocować ją na prostokątnym podkładzie z twardego drewna. Wysokość kliszy wraz z podkładem powinna wynosić 23,5 mm, a wymiary kliszy nie mogą przekraczać 5 cm x 5 cm i nie mogą być mniejsze od 2 cm x 2 cm.

3. Klisza drukarska zgłaszanego znaku towarowego stanowiącego opakowanie (np. pudełko), które ma rysunki lub napisy na kilku bokach, powinna dawać odbitkę przedstawiającą opakowanie nie plastycznie, lecz wszystkie boki opakowania rozłożone w jednej płaszczyźnie.

§ 8. Traci moc zarządzenie Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 31 marca 1956 r. w sprawie zgłaszania w Urzędzie Patentowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej znaków towarowych (Wiad. Urz. Pat. Nr 2, poz. 17) i zarządzenie Prezesa Urzędu Patentowego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 29 listopada 1957 r. w sprawie klasyfikacji towarów, do których stosują się znaki towarowe (Wiad. Urz. Pat. z 1958 r. Nr 1, poz. 4).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Z. Muszyński

ADMINISTRACJA WYDAWNICTW URZĘDU PATENTOWEGO PRL

Warszawa, Al. Niepodległości 188

wysyła na żądanie:

Klasyfikacja patentowa	1.50	Wykaz patentów, udzielonych przez Urząd Patentowy w roku 1957	25.—
Wykaz patentów, udzielonych przez Urząd Patentowy w roku 1951	15.—	Wykaz wzorów użytkowych, zarejestrowanych przez Urząd Patentowy w latach 1952—1955	25.—
Wykaz patentów, udzielonych przez Urząd Patentowy w roku 1952	15.—	Wykaz wzorów użytkowych, zarejestrowanych przez Urząd Patentowy w roku 1956	25.—
Wykaz patentów, udzielonych przez Urząd Patentowy w roku 1953	25.—	Wykaz wzorów użytkowych, zarejestrowanych przez Urząd Patentowy w roku 1957	25.—
Wykaz patentów, udzielonych przez Urząd Patentowy w roku 1954	25.—	Wykaz wzorów użytkowych, zarejestrowanych przez Urząd Patentowy w roku 1958	25.—
Wykaz patentów, udzielonych przez Urząd Patentowy w roku 1955	25.—		
Wykaz patentów, udzielonych przez Urząd Patentowy w roku 1956	25.—		

Należność za wydawnictwa należy wpłacać na rachunek Urzędu Patentowego PRL w Narodowym Banku Polskim VIII Oddział Miejski w Warszawie nr 1532 — 91 — 20, cz. 68, dz. 5, rozdz. 19.

Z A G R A N I C A

19

Francja

USTAWA

o patentach na wynalazki

(Tekst skodyfikowany z dni 5 lipca 1844 r. / 27 stycznia 1944 r. z późniejszymi zmianami¹⁾)

Tytuł I.

Przepisy ogólne.

Artykuł pierwszy. — Każde nowe odkrycie lub wynalazek we wszystkich gałęziach przemysłu daje jego twórcy, pod warunkami i na czas poniżej określonymi, wyłączne prawo wykonywania na swoją korzyść wymienionego odkrycia lub wynalazku.

Prawo to stwierdza się dokumentami, wydawanymi przez Rząd pod nazwą patentów na wynalazki.

Art. 2. — Za nowe wynalazki lub odkrycia uważa się:

wynalazek nowych wytworów przemysłowych;
wynalazek nowych sposobów lub nowe zastosowanie znanych sposobów dla uzyskania przemysłowego wyniku lub wytworu.

Art. 3. — Nie nadają się do opatentowania:

1. kompozycje farmaceutyczne lub lekarstwa wszelkiego rodzaju, przy czym wymienione przedmioty podlegają szczególnym ustawom i przepisom wykonawczym w tej sprawie, a wyłączenie to nie dotyczy sposobów, zastosowań lub innych środków, służących do ich wytworzenia;

2. plany i zestawienia kredytowe lub finansowe.

Art. 4. — Okres trwania patentów wynosi... (dwadzieścia lat od dnia zgłoszenia wynalazku).

Za każdy patent należy uiścić opłatę, która jest ustalona, jak następuje:

... jeżeli właściciel patentu dopuści do upływu terminu bez uiszczenia opłaty, patent gaśnie²⁾.

Tytuł II.

Formalności przy udzielaniu patentów.

Rozdział I.

Zgłoszenia patentowe.

Art. 5. — Kto chce uzyskać patent na wynalazek, powinien złożyć w zapieczętowanej kopercie w sekretariacie prefektury departamentu, w którym ma miejsce zamieszkania, albo innego departamentu, w którym obiera miejsce zamieszkania:

1. wniosek, skierowany do Ministra Rolnictwa i Handlu;
2. opis odkrycia, wynalazku lub zastosowania, będącego przedmiotem żadanego patentu;
3. rysunki lub wzory, potrzebne do zrozumienia opisu;
4. spis złożonych dokumentów.

W Departamencie Sekwany zgłoszenia patentowe składa się w biurach Narodowego Urzędu Własności Przemysłowej.

¹⁾ Niniejszy tekst ustawy z dnia 5 lipca 1844 r. uwzględniła zmiany, wprowadzone dnia 20.5.1856 r., dnia 7.4.1902 r., dnia 26.12.1908 r., dnia 29.7.1939 r., dnia 12.6.1941 r. i dnia 27.1.1944 r., oraz późniejsze zmiany, wprowadzone dnia 30.9.1953 r. (obowiązek wykonywania opatentowanych wynalazków i licencji przymusowe, przenoszenie i odstępowanie praw) i dnia 20.5.1955 r. (badanie nowości opatentowanych wynalazków).

Art. 6. — Zgłoszenie powinno być ograniczone do jednego tylko przedmiotu głównego ze szczegółami, które go dotyczą, oraz zastosowaniami, które należy wskazać.

W zgłoszeniu należy wymienić okres trwania patentu, na jaki zgłaszający w granicach ustalonych w artykule 4 chce go uzyskać; nie może ono zawierać ani ograniczeń, ani warunków, ani zastrzeżeń.

Zgłoszenie powinno podawać tytuł, zawierający zwięzłe i dokładne oznaczenie przedmiotu wynalazku.

Opis nie może być sporządzony w języku obcym. Nie może zawierać on ani zmian, ani uzupełnień. Wyrazy, skreślone jako nieważne, należy policzyć i stwierdzić, a stronice i odnośniki parafować. Może on zawierać tylko oznaczenia wag lub miar, podane w tabeli załączonej do ustawy z dnia 4 lipca 1837 r.

Rysunki należy wykonać atramentem i według systemu metrycznego.

Do zgłoszenia należy załączyć drugi egzemplarz opisu i rysunków.

Wszystkie dokumenty powinny być podpisane przez zgłaszającego lub przez pełnomocnika, którego pełnomocnictwo należy załączyć do zgłoszenia.

Art. 6 bis. — Kto chce korzystać z pierwszeństwa, wynikającego ze zgłoszenia wcześniejszego, powinien złożyć Służbie Własności Przemysłowej najpóźniej w terminie trzech miesięcy od dokonania swego zgłoszenia:

1. oświadczenie pisemne, wskazujące datę odnośnego zgłoszenia wcześniejszego, kraj, w którym zostało ono dokonane, oraz nazwisko zgłaszającego;
2. odpis, poświadczony co do zgodności, wymienionego zgłoszenia wcześniejszego; oraz
3. jeżeli nie jest on autorem tego zgłoszenia, upoważnienie pisemne zgłaszającego uprawniające go do korzystania z danego pierwszeństwa.

Zgłaszający, który zamierza korzystać dla tego samego zgłoszenia z więcej praw pierwszeństwa, powinien w sprawie każdego z nich przestrzegać tych samych przepisów, co podane wyżej. Poza tym powinien on, niezależnie od odmiennych przepisów artykułu 1 ustawy z dnia 19 marca 1937 r., uiścić tyle opłat za zgłoszenie, ile jest powołanych praw pierwszeństwa, oraz złożyć w tym samym terminie trzech miesięcy, co wymieniony powyżej, dowód uiszczenia tych opłat.

Niezłożenie w wymaganym czasie któregośkolwiek z uprzednio wymienionych dokumentów powoduje z samego prawa dla danego zgłoszenia utratę dobrodziejstwa powołanego prawa pierwszeństwa; jednakże w razie wykazania istnienia wyjątkowych okoliczności, Służba Własności Przemysłowej może przyznać zgłaszającemu dodatkowy termin najwyżej trzech miesięcy do złożenia dokumentów, wymienionych w pkt 2 i 3.

Art. 7. — Zgłoszenie może być przyjęte tylko po złożeniu pokwitowania, stwierdzającego uiszczenie kwoty stu franków na poczet opłaty patentowej³⁾.

Protokołem, sporządzonym bezpłatnie przez sekretarza generalnego prefektury w departamentach, a w Paryżu przez Dyrektora Narodowego Urzędu Własności Przemysłowej, należy stwierdzić każde zgłoszenie, wskazując w protokóle dzień i godzinę złożenia dokumentów.

Odpis wymienionego protokołu należy doręczyć zgłaszającemu po uiszczeniu opłaty stempowej.

Art. 8. — Okres trwania patentu biegnie od dnia dokonania zgłoszenia, unormowanego w artykule 5.

Rozdział II.

Udzielanie patentów.

Art. 9. — Niezwłocznie po zarejestrowaniu zgłoszeń i w ciągu pięciu dni od daty ich dokonania prefekcji są obowiązani przekazać dokumenty, zapieczętowane

²⁾ Sprawę opłat, związanych z ochroną wynalazków, normują oddzielne przepisy prawne.

³⁾ Tekst ten obecnie nie obowiązuje wobec wejścia w życie nowych przepisów o opłatach patentowych.

przez wynalazcę, Ministrowi Rolnictwa i Handlu, załączając do nich poświadczony odpis protokołu zgłoszenia, pokwitowanie stwierdzające uiszczenie opłaty i ewentualnie pełnomocnictwo, wymienione w artykule 6.

Art. 10. — Po nadejściu dokumentów do Ministerstwa Rolnictwa i Handlu przystępuje ono do otwarcia i rejestracji zgłoszeń oraz do wydania patentów, według kolejności otrzymania wymienionych zgłoszeń.

Art. 11. — Patentów, których zgłoszenie zostało sporządzone prawidłowo, udziela się bez uprzedniego badania, na ryzyko i odpowiedzialność zgłaszających oraz bez gwarancji faktycznego istnienia, nowości lub przydatności wynalazku, bądź wierności i dokładności opisu.

Postanowienie Ministra, stwierdzające prawidłowość zgłoszenia, wydaje się zgłaszającemu; stanowi ono patent na wynalazek.

Do tego postanowienia załącza się drukowany egzemplarz opisu i rysunków, wymienionych w artykule 24, którego zgodność z oryginałem należy potwierdzić i w razie potrzeby wprowadzić.

Pierwsze dokumenty patentów wydaje się bez opłaty.

Każdy dalszy dokument, żądany przez właściciela patentu lub jego następcę prawnego, podlega opłacie w wysokości 25 franków⁴⁾.

Koszty rysunku, jeżeli taki jest, obciążają zgłaszającego.

Udzielenie patentu następuje dopiero po upływie jednego roku od dnia dokonania zgłoszenia, jeżeli wymienione zgłoszenie zawiera wyraźne żądanie tego. Kto zażądał przyznania mu dobrodziejstwa tego przepisu, może z niego zrezygnować w każdej chwili w ciągu wymienionego okresu jednego roku.

Dobrodziejstwa poprzedzającego przepisowi nie mogą domagać się te osoby, które skorzystały już z terminów pierwszeństwa, przyznanych przez układy o wzajemności, zwłaszcza przez artykuł 4 międzynarodowej konwencji z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej.

Art. 11 bis. 1 — Po upływie pięciu lat od dnia dokonania zgłoszenia patentowego i pod warunkiem uiszczenia pierwszych sześciu opłat rocznych Narodowy Instytut Własności Przemysłowej sporządza projekt sprawozdania (l'avis documentaire) o stronie techniki dotyczącej wynalazku, przy wzięciu za podstawę elementów, które w rozumieniu poniższego artykułu 31 mogą być uważane za szkodzące nowości, oraz podaje je do wiadomości właścicielowi patentu.

Właścicielowi patentu przysługuje termin trzech miesięcy, jeżeli na podstawie przepisów wykonawczych nie uzyskał przedłużenia terminu, do przedstawienia Narodowemu Instytutowi Własności Przemysłowej w odpowiedzi swego stanowiska co do projektu sprawozdania. Może on żądać, aby jego uwagi były wymienione w sprawozdaniu.

Na podstawie tych uwag, albo w razie niezłożenia uwag w określonym terminie, po upływie tego terminu, Narodowy Instytut Własności Przemysłowej wydaje sprawozdanie, które na warunkach, przewidzianych niżej w artykule 23, podaje do wiadomości właścicielowi patentu i ogłasza.

2. Właściciel patentu lub zgłoszenia patentowego jest uprawniony żądać przed upływem wymienionego powyżej terminu pięciu lat i na tych samych warunkach wydania tymczasowego sprawozdania.

W ciągu tego samego okresu osoby trzecie są uprawnione żądać w sprawie każdego udzielonego patentu wydania sprawozdania tymczasowego, co do którego nie mogą one złożyć spostrzeżeń. Wniosek taki podaje się do wiadomości właścicielowi patentu, który może na warunkach, określonych w ust. 1, zająć stanowisko do projektu sprawozdania.

W przypadkach jednakże, o których mowa w niniejszym ustępie, sprawozdanie sporządza się na koszt wnioskodawcy. Wydane w tych okolicznościach sprawozdanie staje się ostateczne i jest ogłoszone dopiero w końcu wymienionego uprzednio terminu pięciu lat, po dokonaniu ewentualnych zmian, przy czym w takim przypadku właściciel patentu może przedstawić

⁴⁾ Opłata ta została podwyższona do 30 franków.

swoje spostrzeżenia zgodnie z przepisami, określonymi w ust. 1⁵⁾.

Art. 12. — Każde zgłoszenie, w którym nie zachowano formalności, przewidzianych w artykule 5 pkt 2 i 3 oraz w artykule 6, zostaje odrzucone. Półowa uiszczonej kwoty przechodzi na rzecz Skarbu; całą jednak tę kwotę zalicza się zgłaszającemu, jeżeli ponowi on swoje zgłoszenie w terminie trzech miesięcy od daty zawiadomienia o odrzuceniu swego wniosku.

Art. 13. — Jeżeli według artykułu 3 nie można udzielić patentu, opłata podlega zwrotowi.

Art. 14. — Zarządzenie, zamieszczone w Dzienniku Ustaw, ogłasza co trzy miesiące udzielone patenty.

Art. 15. — Okres trwania patentów może być przedłużony tylko ustawą⁶⁾.

Rozdział III.

Świadectwa dodatkowe.

Art. 16. — Właściciel patentu oraz osoby, mające prawa z patentu, są w ciągu całego okresu trwania patentu uprawnieni do wprowadzania w wynalazku zmian, ulepszeń lub uzupełnień, przestrzegając przy dokonywaniu zgłoszeń formalności, określonych w artykułach 5, 6 i 7.

Te zmiany, ulepszenia lub uzupełnienia są stwierdzane świadectwami, udzielanymi w tej samej formie co patent główny i powodującymi, poczynając od odnośnych dat zgłoszeń i ich załatwienia, te same skutki co wymieniony patent główny, z którym one jednocześnie tracą moc. Jednakże ani unieważnienie patentu głównego, ani jego wygaśnięcie z jakiegokolwiek innej przyczyny, aniżeli nieuiszczenie opłat rocznych, nie powoduje z samego prawa unieważnienia lub wygaśnięcia odnośnego lub odnośnych świadectw dodatkowych; a nawet w przypadku, gdy na podstawie przepisów artykułu 37 orzeczono całkowite unieważnienie patentu głównego, świadectwo lub świadectwa dodatkowe trwają nadal do upływu normalnego okresu trwania patentu głównego, jeżeli będą w dalszym ciągu uiszczane opłaty roczne, które należałyby się, gdyby wymieniony patent nie został unieważniony.

Za każde zgłoszenie, dokonane w celu uzyskania świadectwa dodatkowego, należy uiścić takie same opłaty, jak za zgłoszenie patentowe.

Ze świadectw dodatkowych, uzyskanych przez jedną z uprawnionych osób, korzystają wszystkie inne.

Przepisy artykułu 11 bis, dotyczące sprawozdań, stosuje się do świadectw dodatkowych.

Art. 16 bis. — Dopóki nie zostanie udzielone żądane świadectwo dodatkowe, zgłaszający może, uiszczając opłatę wyrównawczą, której wysokość ustala Minister Sekretarz Stanu Produkcji i Komunikacji, uzyskać zamiast zgłoszenia o udzielenie świadectwa dodatkowego na zgłoszenie o udzielenie patentu, którego datą dokonania jest data dokonania zgłoszenia o udzielenie świadectwa autorskiego. W razie udzielenia patentu należy uiszczać takie same opłaty roczne, jak za patent, zgłoszony w wymienionej ostatnio dacie.

Art. 17. — Każdy właściciel patentu, który na zmianę, ulepszenie lub uzupełnienie chce uzyskać patent główny na pięć, dziesięć lub piętnaście lat zamiast świadectwa dodatkowego, wygasającego z patentem pierwotnym, powinien dopełnić formalności, przewidzianych w artykułach 5, 6 i 7, oraz uiścić opłatę, wymienioną w artykule 4.⁷⁾

Art. 18. — Uchylony.

Art. 19. — Kto uzyskał patent na odkrycie, wynalazek lub zastosowanie, związane z przedmiotem innego patentu, nie ma prawa wykonywać opatentowanego już wynalazku, oraz odwrotnie, właściciel patentu pierwotnego nie może wykonywać wynalazku, stanowiącego przedmiot nowego patentu.

⁵⁾ Nie wydaje się sprawozdań w sprawie wynalazków, dotyczących obrony narodowej.

⁶⁾ Patrz ustawę nr 396 z dnia 20 lipca 1944 r. o ewentualnym przedłużeniu i przywróceniu patentów na wynalazki („La Prop. ind.” z 1945 r., str. 18-19).

⁷⁾ Tekst ten nie obowiązuje wobec wejścia w życie nowych przepisów, ustalających okres trwania patentów na 20 lat.

Rozdział IV.

Przenoszenie i odstępowanie patentów.

Art. 20. — Prawa, związane ze zgłoszeniem patentowym lub z patentem, są przenoszalne w całości lub w części.

Akty, powodujące przeniesienie własności, albo przyznanie prawa wykonywania lub zastawu odnośnie zgłoszenia patentowego lub patentu, należy pod rygorem nieważności stwierdzać na piśmie.

Art. 21. — Akty, o których mowa w artykule poprzednim, można przeciwstawiać osobom trzecim dopiero po wpisaniu tych aktów do specjalnego rejestru patentów, prowadzonego przez Narodowy Instytut Własności Przemysłowej. Jeden egzemplarz aktów przechowuje ten organ.

Każdy wpis lub wykreślenie, dokonane w specjalnym rejestrze patentów, podlega uiszczeniu opłaty, której wysokość ustala wspólna uchwała Ministra Finansów i Ministra, właściwego dla spraw własności przemysłowej.

Jednakże wpis każdego aktu, powodującego odstąpienie zgłoszenia patentowego lub patentu, podlega uiszczeniu opłaty specjalnej, której wysokość za odstąpienie zgłoszenia patentowego lub patentu równa się wysokości dwudziestej opłaty rocznej, obowiązującej w chwili uiszczenia opłaty. Opłaty tej nie pobiera się przy zmianach, spowodowanych śmiercią.

Narodowy Instytut Własności Przemysłowej jest obowiązany wydać każdemu, kto o to wnosi, odpis wpisów dokonanych w specjalnym rejestrze patentów oraz stanu istniejących wpisów co do zastawionych patentów, albo zaświadczenie, stwierdzające że nie ma żadnego wpisu.

Formalność ta podlega uiszczeniu opłaty, której wysokość ustala wspólna uchwała Ministra Finansów i Ministra, właściwego dla spraw własności przemysłowej.

Art. 22. — Cesjonariusze patentu oraz osoby, które uzyskały od właściciela patentu lub jego następców prawnych uprawnienie do wykonywania odkrycia lub wynalazku, korzystają z samego prawa ze świadectw dodatkowych, udzielonych później właścicielowi patentu lub jego następcom prawnym. Odwrotnie, właściciel patentu lub jego następcy prawni korzystają ze świadectw dodatkowych, udzielonych później cesjonariuszom.

Wszystkie osoby, które mają prawo korzystać ze świadectw dodatkowych, mogą otrzymać egzemplarze tych świadectw z Ministerstwa Rolnictwa i Handlu za opłatą w wysokości po dwadzieścia franków.

Rozdział V.

Podawanie do wiadomości i ogłaszanie opisów i rysunków patentowych.

Art. 23. — Opisy, rysunki, wzory i modele, dotyczące udzielonych patentów, pozostają aż do ustania mocy patentów na przechowaniu w Ministerstwie Rolnictwa i Handlu, gdzie na każde żądanie są bezpłatnie podawane do wiadomości.

Każda osoba może uzyskać na swój koszt odpis wymienionych opisów i rysunków według form, określonych w przepisach wykonawczych, wydanych na podstawie artykułu 50.

Przepisy dwóch poprzednich ustępów stosuje się do urzędowych opisów, przedłożonych przez zgłaszających chcących skorzystać z pierwszeństwa ze zgłoszenia wcześniejszego, oraz do dokumentów, uprawniających niektórych z tych zgłaszających do żądania przyznania im takiego pierwszeństwa.

Każda osoba może również dowiadywać się o sprawozdaniach, wydanych przez Narodowy Instytut Własności Przemysłowej, albo na swój koszt otrzymać ich odpis.

Art. 24. — Opisy i rysunki, dotyczące wszystkich patentów na wynalazki i świadectw dodatkowych, są ogłaszane *in extenso* w oddzielnych zeszytach według kolejności zarejestrowania.

Ogłoszenie to odnośnie opisów i rysunków patentów, co do których udzielenia zażądano terminu jednego roku, przewidzianego w artykule 11, następuje dopiero po upływie tego terminu.

Poza tym ogłasza się wykaz udzielonych patentów na wynalazki.

Zarządzenie Ministra Handlu i Przemysłu określa: 1. wymagania co do formy, wymiarów i ujęcia redakcyjnego opisów i rysunków oraz cenę sprzedaży drukowanych zeszytów i warunki ogłaszania wykazu; 2. warunki, jakie powinny spełnić osoby, które dokonały zgłoszenia patentowego we Francji oraz, pragnąc dokonać za granicą analogicznych zgłoszeń przed udzieleniem patentu francuskiego, chcą otrzymać urzędowy odpis dokumentów należących do ich zgłoszenia francuskiego. Za każdy tego rodzaju egzemplarz należy uiścić opłatę w wysokości 25 franków; ewentualne koszty wykonania rysunków ponosi wnioskodawca.

Art. 25. — Uchylony.

Art. 26. — Po ustaniu mocy patentów oryginały opisów i rysunków składa się w Konserwatorium Sztuk i Rzemiosł.

Tytuł III.

Prawa cudzoziemców.

Art. 27. — Cudzoziemcy mogą otrzymywać we Francji patenty na wynalazki.

Art. 28. — Formalności i warunki, określone w niniejszej ustawie, stosuje się do patentów, zgłoszonych lub udzielonych na podstawie artykułu poprzedniego.

Art. 29. — Twórca wynalazku lub odkrycia, opatentowanego już za granicą, może otrzymać patent we Francji; okres trwania tego patentu nie może jednak przekraczać okresu trwania patentów, uzyskanych uprzednio za granicą.

Tytuł IV.

Unieważnienia i umorzenia oraz skargi w tym przedmiocie.

Rozdział I.

Unieważnienia i umorzenia.

Art. 30. — Są nieważne i bezskuteczne patenty, udzielone w następujących przypadkach, mianowicie: 1. jeżeli odkrycie, wynalazek lub zastosowanie nie jest nowe;

2. jeżeli odkrycie, wynalazek lub zastosowanie nie nadaje się w myśl artykułu 3 do opatentowania;

3. jeżeli patenty dotyczą teoretycznych lub czysto naukowych zasad, metod, systemów, odkryć i pomysłów bez wskazania ich przemysłowego zastosowania; 4. jeżeli odkrycie, wynalazek lub zastosowanie zostaje uznane za sprzeczne z porządkiem lub bezpieczeństwem publicznym, dobrymi obyczajami lub ustawami Republiki, niezależnie — w tym przypadku i w przypadku paragrafu poprzedniego — od kar, jakie mogłyby być wymierzone za wytwarzanie lub sprzedaż zakazanych przedmiotów;

5. jeżeli tytuł, pod jakim patentu zażądano, wskazuje oszukańczo na przedmiot inny, aniżeli rzeczywiście przedmiot wynalazku;

6. jeżeli opis, załączony do patentu, nie jest wystarczający do wykonywania wynalazku, albo jeżeli nie wskazuje on w sposób zupełny i otwarty prawdziwych sposobów wynalazcy;

7. Uchylony.

Również są nieważne i bezskuteczne świadectwa, obejmujące zmiany, ulepszenia lub uzupełnienia, które nie mają związku z patentem głównym.

Art. 31. — Nie uważa się za nowe każdego odkrycia, wynalazku lub zastosowania, które we Francji lub za granicą i przed datą dokonania zgłoszenia zostało ogłoszone w sposób, umożliwiający jego wykonywanie, lub które jest opisane w patencie francuskim, nawet nie ogłoszonym ale korzystającym z wcześniejszej daty.

Art. 32. — Właściciel patentu, który przed początkiem każdego roku w okresie trwania swego patentu nie uiścił opłaty rocznej, traci wszystkie swoje prawa.

Interesowany może jednak w terminie sześciu miesięcy dokonać ważnie wpłaty opłaty rocznej. W tym przypadku jest on obowiązany uiścić poza tym opłatę dodatkową, której wysokość ustala rozporządzenie,

wydane na wniosek Ministra właściwego dla spraw własności przemysłowej i Ministra Finansów.

Wpłaty, dokonane w uzupełnieniu opłat rocznych lub opłaty dodatkowej w wymienionym powyżej terminie sześciu miesięcy, uważa się za ważne.

Art. 33. — Kto na szyldach, w ogłoszeniach, prospectach, afiszach, znakach towarowych lub stemplach podaje się za właściciela patentu, nie posiadając patentu udzielonego zgodnie z ustawami, albo czyni to po wygaśnięciu patentu wcześniejszego, albo kto będąc właścicielem patentu wymienia swój charakter właściciela patentu lub swój patent bez dodania wyrazów „sans garantie du Gouvernement”, podlega karze grzywny w wysokości od pięćdziesięciu do jednego tysiąca franków.

W przypadku recydywy grzywna może być podwójona.

Rozdział II.

Skargi o unieważnienie lub o umorzenie.

Art. 34. — Skarga o unieważnienie i skarga o umorzenie mogą być wniesione przez każdą osobę, mającą w tym interes.

Skargi te oraz wszystkie spory, dotyczące własności patentów, należy wnieść do sądów cywilnych pierwszej instancji.

Art. 35. — Jeżeli skarga jest skierowana jednocześnie przeciwko właścicielowi patentu i przeciwko jednemu lub więcej cesjonariuszom częściowym, należy wnieść ją do sądu miejsca zamieszkania właściciela patentu.

Art. 36. — Sprawę należy wszcząć i rozpatrzyć w formie, przewidzianej w artykułach 405 i następnym kodeksu postępowania cywilnego dla spraw uproszczonych. Należy ją podać do wiadomości prokuratorowi Republiki.

Art. 37. — W każdym stadium procesu, zmierzającego do orzeczenia unieważnienia lub umorzenia patentu, prokuratoria może przystąpić jako interwenient i składać wnioski o orzeczenie całkowitego unieważnienia lub umorzenia.

Może ona również w przypadkach, przewidzianych w artykule 30 pkt 2, 4 i 5, bezpośrednio wystąpić ze skargą główną o orzeczenie unieważnienia.

Art. 38. — W przypadkach, przewidzianych w artykule 37, wszyscy uprawnieni z patentu, których tytuły prawne zostały zgodnie z artykułem 21 zarejestrowane w Ministerstwie Rolnictwa i Handlu, powinni wziąć udział w sprawie.

Art. 39. — W razie orzeczenia wyrokiem lub postanowieniem, które stało się prawomocne, całkowitego unieważnienia lub umorzenia patentu, należy zawiadomić o tym Ministra Rolnictwa i Handlu, a unieważnienie lub umorzenie należy ogłosić w formie, określonej w artykule 14 dla ogłaszania patentów.

Tytuł V.

Podrabianie, ściganie i kary.

Art. 40. — Każde naruszenie praw właściciela patentu przez wytwarzanie wyrobów lub przez stosowanie sposobów, które są przedmiotem jego patentu, stanowią przestępstwo podrabiania.

Przestępstwo to podlega karze grzywny od stu do dwóch tysięcy franków.

Art. 41. — Kto świadomie ukrywa, sprzedaje lub wystawia na sprzedaż, albo sprowadza na terytorium francuskie jeden lub więcej podrobionych przedmiotów, podlega tym samym karom co podrabiający.

Art. 42. — Kary, ustalone w niniejszej ustawie, nie mogą być kumulowane.

Najwyższą karę wymierza się jedynie za wszystkie czyny, popełnione przed pierwszym aktem ścigania.

Art. 43. — W przypadku recydywy orzeka się poza karą grzywny, wymienioną w artykułach 40 i 41, karę więzienia od jednego do sześciu miesięcy.

Recydywa zachodzi, gdy w ciągu poprzednich pięciu lat został wydany przeciwko oskarżonemu wyrok skazujący za popełnienie jednego z przestępstw, przewidzianych w niniejszej ustawie.

Można również wymierzyć karę więzienia od jednego do sześciu miesięcy, jeżeli podrabiającym jest

robotnik lub urzędnik, zatrudniony w warsztatach lub w zakładzie właściciela patentu, albo jeżeli podrabiający wszedł w związek z robotnikiem lub urzędnikiem właściciela patentu i dowiedział się od niego o sposobach, stanowiących przedmiot patentu.

W tym ostatnim przypadku robotnik lub urzędnik może być ścigany jako pomocnik.

Art. 44. — Artykuł 463 kodeksu karnego może być stosowany do przestępstw, przewidzianych w poprzednich przepisach.

Art. 45. — Akt oskarżenia w celu orzeczenia wymienionych powyżej kar może wnieść prokurator tylko na wniosek pokrzywdzonej strony.

Art. 46. — Sąd karny, rozpatrujący skargę w sprawie przestępstwa podrabiania, postanawia o zarzutach podniesionych przez oskarżonego co do nieważności patentu lub utraty mocy przez patent, albo co do zagadnień dotyczących własności wymienionego patentu.

Art. 46 bis. — Czynów, popełnionych przed udzieleniem patentu, nie uważa się za naruszające prawa właściciela patentu i nie mogą one uzasadniać skazania nawet w postępowaniu cywilnym; wyłączone są tu jednakże czyny, popełnione po podaniu do wiadomości domniemanemu podrabiającemu urzędowego odpisu opisu wynalazku, załączonego do zgłoszenia patentowego.

Art. 47. — Właściciele patentów mogą na podstawie zarządzenia prezesa sądu pierwszej instancji dokonać przez każdego komornika szczegółowego ustalenia i opisanie, z zajęciem lub bez zajęcia, przedmiotów uważanych za podrobione.

Zarządzenie należy wydać na zwykły wniosek i po przedstawieniu patentu; w razie potrzeby należy w tym zarządzeniu wyznaczyć rzeczoznawcę do pomocy komornikowi przy dokonaniu opisanie.

W razie postawienia wniosku o dokonanie zajęcia, wymienione zarządzenie może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek złożenia zabezpieczenia, które powinien on wnieść przed przystąpieniem do dokonania zajęcia.

Obowiązek złożenia, zabezpieczenia należy zawsze nałożyć na właściciela patentu będącego cudzoziemcem, który wnosi o dokonanie zajęcia.

Posiadaczowi opisanych lub zajętych przedmiotów należy wydać odpis zarządzenia i ewentualnie zaświadczenia, stwierdzającego złożenie zabezpieczenia; wszystko to pod rygorem nieważności czynności komornika i pod rygorem roszczenia o wynagrodzenie przez niego szkody.

Art. 48. — Jeżeli wnioskodawca zaniecha wniesienia skargi cywilnej lub skargi karnej w ciągu ośmiu dni, z dodaniem jednego dnia na każde trzy miriametry odległości między miejscem, gdzie znajdują się przedmioty zajęte lub opisane, a miejscem zamieszkania podrabiającego, pasera, importera lub sprzedawcy, zajęcie lub opisanie staje się nieważne z samego prawa, bez naruszenia roszczeń o odszkodowanie, które ewentualnie może być dochodzone w sposób, ustalony w artykule 36.

Art. 49. — Konfiskatę przedmiotów uznanych za podrobione oraz ewentualnie konfiskatę instrumentów i narzędzi, przeznaczonych specjalnie do ich wytwarzania, należy orzec, nawet w przypadku niewinności, przeciwko podrabiającemu, paserowi, importerowi lub sprzedawcy.

Przedmioty skonfiskowane należy przekazać właścicielowi patentu, bez naruszenia roszczeń o szersze odszkodowanie i ewentualne ogłoszenie wyroku.

Tytuł VI.

Licencje przymusowe.

Art. 50. — Każdy patent na wynalazek, udzielony przed więcej niż trzema laty, którego bez słusznego usprawiedliwienia nie wykonuje w sposób rzeczywisty i poważny właściciel osobiście lub przez licencjobiorcę, może stać się przedmiotem wniosku o ustanowienie tak zwanej licencji przymusowej; to samo dotyczy patentu, który zaprzestano wykonywać przed więcej niż trzema laty.

Właściciel patentu, w którego sprawie została ustanowiona licencja przymusowa, jest wobec uzyskującego licencję przymusową obowiązany pod rygorem wy-

nagrodzenia szkody zezwolić mu na wykonywanie swego patentu bez czynienia przeszkód lub sprzeciwów.

Art. 51. — Kto wnosi o ustanowienie licencji przymusowej, jest obowiązany przytoczyć dowód, stwierdzający że zwrócił się uprzednio do właściciela patentu i nie mógł otrzymać od niego polubownie licencji na wykonywanie.

Art. 52. — Wniosek, który powinien zawierać dowód, wymieniony w poprzednim artykule, należy złożyć w sądzie cywilnym pierwszej instancji miejsca zamieszkania właściciela patentu, albo, jeżeli mieszka on za granicą, w Sądzie Cywilnym Sekwany.

Sąd wzywa wnioskodawcę i właściciela patentu lub ich zastępców oraz ewentualnie innych interesowanych i w jawnym postępowaniu spornym wysłuchuje ich wywodów.

Może on zarządzić przeprowadzenie dowodów i złożenie opinii przez rzeczoznawców.

Może on zażądać opinii od Ministra, właściwego dla spraw własności przemysłowej; Minister ten ewentualnie porozumiewa się z innymi zainteresowanymi ministrami. Minister, właściwy dla spraw własności przemysłowej, może upoważnić Dyrektora Narodowego Instytutu Własności Przemysłowej lub jego zastępcę do wzięcia udziału w postępowaniu i przedstawienia wszystkich ważnych dla sprawy spostrzeżeń. Należy wysłuchać wniosków prokuratora.

Art. 53. — W swym orzeczeniu sąd ewentualnie stwierdza, że patent na wynalazek nie jest wykonywany w sposób rzeczywisty i poważny; wypowiada się on co do zasadności przedstawionego usprawiedliwienia i ewentualnie co do istnienia nadużycia monopolu, które uzasadnia ustanowienie licencji przymusowej.

W celu ustalenia, czy zachodzi nadużycie, sąd jest obowiązany uwzględnić wszystkie okoliczności, w szczególności warunki i potrzebę ewentualnego wykonywania wynalazku we Francji.

W swym orzeczeniu ustala on warunki, na jakich zostaje ustanowiona licencja przymusowa, zwłaszcza odnośnie okresu jej trwania, rejonu lub terytorium, na jaki ona rozciąga się, oraz wysokości należnych opłat. Warunki te mogą być później na wniosek właściciela patentu lub na wniosek licencjodawcy zmienione przez sąd po przeprowadzeniu jawnego postępowania spornego.

Art. 54. — Licencja przymusowa może być tylko niewyłączna.

Jednakże właściciel patentu nie może przyznać innym licencjodawcom warunków korzystniejszych, aniżeli warunki licencji przymusowej.

Art. 55. — Orzeczenie sądu, ustanawiające licencję przymusową, podaje pisarz sądowy do wiadomości każdej ze stron w sprawie. Od tego powiadomienia rozpoczyna biec termin do złożenia odwołania, jakie strony mogą wnieść do sądu okręgowego.

Sąd okręgowy rozpoznaje sprawę i rozstrzyga według przepisów formalnych, ustalonych w powyższym artykule 52.

Orzeczenie jego może być oddane do Sądu Kasacyjnego.

Minister, właściwy dla spraw własności przemysłowej, może upoważnić Dyrektora Instytutu Własności Przemysłowej lub podległego mu urzędnika do wystąpienia przed sądem odwoławczym i przedstawienia swych spostrzeżeń.

Wszystkie orzeczenia, wydane przez sądy pierwszej instancji, sądy odwoławcze i Sąd Kasacyjny w sprawie licencji przymusowych na podstawie niniejszej ustawy, pisarze sądowi są obowiązani podać bezpośrednio do wiadomości Dyktorowi Narodowemu Instytutowi Własności Przemysłowej i wpisać do specjalnego rejestru patentów.

Art. 56. — Posiadacz licencji przymusowej nie korzysta z samego prawa ze świadectw dodatkowych, związanych z patentem; może on jednak z braku polubownego porozumienia żądać według tych samych zasad, co ustalone wyżej, ustanowienia na swoją rzecz licencji na wykonywanie świadectwa dodatkowego, jeżeli nawet świadectwo to zostało udzielone przed mniej niż trzema laty lub jeżeli świadectwo to zostało przeniesione przez właściciela patentu,

albo jeżeli właściciel wykonuje go bezpośrednio lub upoważnił osobę trzecią do wykonywania.

Art. 57. — Posiadacz licencji przymusowej może wystąpić ze skargą przeciwko podrabianiu, jeżeli właściciel patentu nie sprzeciwił się temu. Sprzeciw ten należy wnieść w terminie jednego miesiąca po zaawiadomieniu właściciela patentu przez licencjodawcę, listem poleconym z potwierdzeniem doręczenia o swym zamiarze złożenia skargi.

Art. 58. — Każde dobrowolne przeniesienie całkowite lub częściowe, pod tytułem obciążającym lub darmym, praw wynikających z licencji przymusowej wymaga, pod rygorem nieważności, zezwoleniu sądu, który ustanowił ten licencję. Należy wezwać właściciela patentu. Od orzeczenia sądu mogą wnieść odwołanie do sądu okręgowego zarówno wnioskodawcy, jak i właściciel patentu.

Sąd pierwszej instancji i sąd okręgowy powinny zażądać opinii od Ministra, właściwego dla spraw własności przemysłowej, który ewentualnie porozumiewa się z innymi zainteresowanymi ministrami. Minister, właściwy dla spraw własności przemysłowej, może upoważnić Dyrektora Narodowego Instytutu Własności Przemysłowej lub podległego mu urzędnika do przedstawienia przed sądem odwoławczym i sądem pierwszej instancji swych spostrzeżeń. Minister, właściwy dla spraw własności przemysłowej, może wnieść odwołanie od orzeczenia sądu pierwszej instancji.

Cofnięcie licencji przymusowej może być orzeczone, na wniosek właściciela patentu oraz zastrzeżeniem wszelkiego odszkodowania i interesów, przez sąd karny w przypadku, gdy stosuje on przepisy powyższego artykułu 40 i gdy ścigane czyny wynikają z przeniesienia licencji przymusowej, dokonanego bez zachowania przepisów niniejszego artykułu.

Art. 59. — Jeżeli posiadacz licencji przymusowej nie czyni zadość warunkom, na jakich licencja ta została na jego rzecz ustanowiona, Minister, właściwy dla spraw własności przemysłowej, właściciel patentu, inni licencjodawcy lub każda inna osoba, wnosząca o licencję, mogą złożyć wniosek do sądu, który ustanowił licencję przymusową, o cofnięcie tej licencji lub o zmianę jej warunków.

Mają zastosowanie przepisy formalne, przewidziane w powyższym artykule 52.

Jeżeli wniosek nie pochodzi od Ministra, właściwego dla spraw własności przemysłowej, sąd powinien zażądać od niego opinii. Minister porozumiewa się ewentualnie z innymi ministrami. Minister, właściwy dla spraw własności przemysłowej, może upoważnić Dyrektora Narodowego Instytutu Własności Przemysłowej lub podległego mu urzędnika do przedstawienia swych spostrzeżeń.

W orzeczeniu swym sąd wypowiada się ewentualnie co do usprawiedliwienia i uzasadnienia, przedstawionego przez licencjodawcę. W przypadku, gdy zostało orzeczone cofnięcie licencji, sąd może przyznać odszkodowanie na rzecz właściciela patentu lub na rzecz każdego innego interesowanego.

Orzeczenie sądu podaje się do wiadomości każdej ze stron w sprawie i Ministrowi, właściwemu dla spraw własności przemysłowej.

Odwołanie może wnieść każda ze stron oraz Minister, właściwy dla spraw własności przemysłowej, jeżeli nawet wniosek o cofnięcie lub o zmianę licencji nie pochodzi od niego.

Sąd odwoławczy bada sprawę i rozstrzyga na warunkach, przewidzianych w powyższym artykule 52.

Orzeczenie jego może być oddane do Sądu Kasacyjnego.

Art. 60. — Każdą skargę o unieważnienie patentu należy wnieść przeciwko właścicielowi patentu. Jeżeli prawomocne orzeczenie sądu stwierdzi nieważność patentu, posiadacz licencji przymusowej jest wolny od wszelkich zobowiązań, wynikających z orzeczenia ustanawiającego na jego rzecz licencję przymusową.

Art. 61. — Patenty, udzielone na sposoby, zastosowania i inne środki, służące do otrzymywania wszelkiego rodzaju kompozycji farmaceutycznych lub leków, podlegają poza tym przepisom dekretu nr 53—971 z dnia 30 września 1953 r. o wprowadzeniu licencji przymusowych.

Art. 62. — Przepisy niniejszej ustawy stosuje się do Algerii i terytoriów zamorskich.

Tytuł VII.

Różne przepisy.

Art. 63. — Jedno lub więcej zarządzeń administracji publicznej określa środki, potrzebne do wykonania niniejszej ustawy.

Art. 64. — Uchyła się ustawy z dnia 7 stycznia i z dnia 25 maja 1791 r. oraz ustawę z dnia 20 września 1792 r., uchwałę z dnia 7 vendemiaire VII roku, uchwałę z dnia 5 vendemiaire IX roku, rozporządzenia z dnia 25 listopada 1806 r. i z dnia 25 stycznia 1807 r. oraz wszystkie przepisy sprzed 5 lipca 1844 r. w sprawie patentów na wynalazki, patentów importowych i patentów na ulepszenia.

20

UZASADNIENIA URZĘDOWE ZMIAN
Z 1953 R. I Z 1955 R.Uwagi w sprawie badania nowości wynalazków.
(Artykuł 11 bis ustawy)

Od wielu lat toczyła się dyskusja między obrońcami systemu udzielania patentów bez uprzedniego badania nowości, faktycznego istnienia lub przydatności wynalazku, utrzymanego w ustawie z dnia 5 lipca 1844 r., oraz zwolennikami instytucji uprzedniego badania, przyjętej przez największe kraje przemysłowe.

System udzielania patentów bez uprzedniego badania jest wprawdzie korzystny dla wynalazcy, nie powoduje zwłaszcza kosztów, skomplikowanego postępowania i ewentualnych błędów organu administracji, który udziela lub odmawia patentów, ale stanowi on natomiast wielką niedogodność dla tego organu przy przyznawaniu praw, których wartość należało by w całości dopiero ustalić. Otóż stałe przyspieszanie ewolucji techniki przemysłowej powoduje, że ciężar oceny tej wartości, nałożony całkowicie na osoby indywidualne, staje się coraz większy. Jeżeli trzymać się istotnego kryterium nowości, wystarczy wskazać, że konsultacja powinna dotyczyć całości dokumentacji światowej, aby umożliwić zrozumienie znaczenia poszukiwań, ciężarych zwłaszcza na przemysłowcach pragnących wykonywać wynalazek. Tak samo powstawały stale rosnące trudności, jakie wynalazcy w dobrej wierze spotykali we Francji przy szukaniu potrzebnej pomocy do wykonywania swych wynalazków, podczas gdy patenty bez wartości stanowiły niekiedy środek zastraszenia w stosunku do konkurentów. W takich warunkach nie jest dziwne, że ochrona praw wynalazcy — jedna z trosk ustawodawcy z 1844 r. — nie była zapewniona w sposób zadowalający i że poza tym ekspansja gospodarcza we Francji została częściowo zahamowana.

Aby zaradzić temu stanowi nie wydawało się wskazane wprowadzenie bez pewnego stopniowania uprzedniego badania na miejsce obecnego systemu liberalnego. Poza tym jest bezspeczne, że argumenty o charakterze prawnym osób sprzeciwiających się uprzedniemu badaniu zasługują na wzięcie ich pod uwagę i że przyjęcie tego systemu spowodowałoby utworzenie administracyjnego aparatu kosztownego i trudnego do zrealizowania. Tak więc, zachowując całkowicie podstawowe zasady ustawy z dnia 5 lipca 1844 r., Rząd ograniczył się do znalezienia środków systematycznego informowania wynalazców i zainteresowanych środowisk co do nowości wynalazków, stanowiących przedmiot patentów.

W tym celu przepisy art. 11 bis (wydane w 1955 r.), opracowane po uzyskaniu opinii od Naczelnej Rady Własności Przemysłowej, ustalają bez naruszenia zasady wolnego udzielania, że każdy patent w końcu okresu pięciu lat od daty zgłoszenia wynalazku staje się przedmiotem sprawozdania o stanie techniki, dotyczącej tego wynalazku. Sprawozdanie to wydaje się bezpłatnie, wyłącznie staraniem administracji.

Jednakże można żądać w określonych warunkach wydania sprawozdań przed upływem okresu pięciu lat. We wszystkich przypadkach mogą one być udostępnione publiczności dopiero w końcu tego terminu, a odnośni właściciele patentów są zawsze uprawnieni do przedstawienia swych spostrzeżeń przed ich ostatecznym sporządzeniem.

Tak samo między wynalazcą i organizacją, powołaną do badania nowości, nastąpi wymiana poglądów, co do której doświadczenie wielkich zagranicznych krajów przemysłowych wykazało, w jakim stopniu może ona być owocna zarówno dla wynalazcy jak i dla gospodarki ogólnej.

Nie trzeba podkreślać poza tym korzyści, jaką przedstawia pod względem dokumentacyjnym ogłaszanie tych sprawozdań o nowości, które tworzą zbiór monografii ze wszystkich dziedzin techniki.

Nie można powiedzieć, czy Francja dysponowała dla przeprowadzenia tej reformy ustawy z dnia 5 lipca 1844 r. wysoko kwalifikowanym instrumentem technicznym. Układ z dnia 6 czerwca 1947 r. między Francją i krajami Beneluxu, tworzący Międzynarodowy Instytut Patentowy w Hadze, wyraźnie zezwolił na ustanowienie na płaszczyźnie międzynarodowej tego instrumentu, którego utworzenie na płaszczyźnie krajowej okazało się zbyt kosztowne. Doświadczenie pierwszych lat działalności Międzynarodowego Instytutu pozwala stwierdzić, że jakość tych prac jest jednomyślnie uznana przez wynalazców, przemysłowców i wyspecjalizowanych inżynierów — doradców.

Dając rozwiązanie, które zdaje się godzić korzyści wolnego udzielania patentów z wymogami rozwoju techniki i potrzeb przemysłu, Rząd spodziewał się, że uzdrowi i poprze rynek oraz wykonywanie wynalazków i posunie w ten sposób naprzód jedną z dziedzin swej polityki ekspansji gospodarczej.

Uwagi w sprawie odstępowania i przyznawania praw patentowych.

(Artykuły 20 i 21 ustawy)

Ustawa patentowa z dnia 5 lipca 1844 r. przewidywała, że przy przenoszeniu patentu należy uiścić z góry wszystkie opłaty roczne, przypadające za pozostały okres trwania patentu.

Poza tym strony i administracja podlegały różnym formalnościom. Wymagany był więc akt notarialny o przeniesieniu i rejestracja wzmianki we właściwej prefekturze lub w Narodowym Instytucie Własności Przemysłowej; administracja była obowiązana prowadzić specjalny rejestr dla przeniesień i ogłaszać te przeniesienia.

Zainteresowane środowiska usilnie zabiegały, aby znieść obowiązek uiszczenia z góry wszystkich opłat rocznych, przypadających do końca okresu trwania patentów, ponieważ stanowił on wielkie obciążenie, szczególnie wówczas, gdy przeniesienie dotyczyło więcej patentów.

Poza tym przepisy formalne, przewidziane w ustawie z 1844 r., stały się zbędne, ponieważ ustawa z dnia 26 czerwca 1920 r. stworzyła istotnie rozszerzony system ogłaszania, który obejmował nie tylko przenoszenia, ale również wszystkie czynności, które dotyczyły własności i wykonywania praw patentowych.

Nowe przepisy art. 20 i 21 (wprowadzone w 1953 r.) zgodnie z życzeniami przemysłu i wynalazców znoszą obowiązek uiszczenia z góry opłat rocznych.

W celu całkowitego lub częściowego przeniesienia patentu nie trzeba już obecnie dokonywać tego w formie aktu notarialnego, ani płać naraz opłat za wszystkie lata.

Wystarczy teraz tak samo, jak przy udzielaniu licencji na wykonywanie, zwykła prywatno-prawna umowa.

Jednakże nadal jest wymagane wpisanie aktu przeniesienia do specjalnego rejestru Narodowego Instytutu Własności Przemysłowej, zgodnie z ustawą z dnia 26 czerwca 1920 r.

Jedyna opłata, jaka obecnie jest wymagana, wynosi tyle, co dwudziesta opłata roczna obowiązująca w czasie przeniesienia.

Jeżeli przejście patentu następuje z powodu śmierci właściciela patentu, nie wymaga się opłaty za przeniesienie.

Nowe postanowienia nie zachwieją jednakże równowagi budżetowej Narodowego Instytutu Własności Przemysłowej; liczba bowiem wymienionych uprzednio przeniesień powinna istotnie zwiększyć się, co uzasadnia podniesienie stosunkowo niskiej opłaty, która łącznie z opłatami rocznymi, uiszczanymi w przyszłości,

zapewni budżetowi Instytutu w zasadzie całkowite wyrównanie.

Wejście w życie nowych przepisów pozwala poza tym na usunięcie wymienionych powyżej zbędnych formalności, dla których utrzymania nie ma żadnego uzasadnienia.

Wreszcie zmniejszenie finansowych obciążeń i uproszczenie administracyjnych formalności ułatwia wykonywanie wynalazków i wspiera postęp techniczny, niezbędny dla dalszego rozwoju francuskiej gospodarki.

Uwagi w sprawie licencji przymusowych.

(Artykuły 50 — 62 ustawy)

Ustawa z dnia 5 lipca 1844 r. normowała w swym artykule 32 ust. 2 (uchwalonym w 1953 r.), że właściciel patentu, który bez słuszych powodów nie przystąpił w terminie dwóch lat od dnia podpisania jego patentu do wykonywania swego wynalazku we Francji, tracił wszystkie swoje prawa.

Postanowienie to było uważane za zbyt rygorystyczne przez rządy krajów, związanych konwencją paryską z dnia 20 marca 1883 r. o ochronie własności przemysłowej. Właśnie tekst haski tej konwencji z dnia 6 listopada 1925 r., ratyfikowany ustawą z dnia 5 kwietnia 1931 r., przewiduje, że z powodu niewykonywania w ciągu trzech lat patentu mogą utracić moc dopiero wówczas, gdy ustanowienie licencji przymusowych nie wystarczy do zapobieżenia nadużyciom, jakie mogą wynikać z niewykonywania patentów.

Zresztą Sąd Kasacyjny w swych uchwałach z dnia 26 marca 1946 r. i z dnia 17 kwietnia 1947 r. uznał, że gdyby ustawa francuska nie została zmieniona wyrażonym postanowieniem i gdyby system licencji przymusowych nie był wprowadzony we Francji, istniałby taki obowiązek wykonywania, jak przewidziany w ustawie z 1844 r.

Sytuacja ta nastęrczała wielkie trudności, po pierwsze na płaszczyźnie wewnętrznej, gdzie wynalazcy francuscy byli niepewni swych obowiązków i swych praw, oraz po drugie z punktu widzenia międzynarodowego, gdzie niepowzięcie przez Francję środków zgodnych z tekstem haskim konwencji stwarzało trudności, które mogłyby wywołać kryzys w łonie międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej.

Nowe przepisy (wprowadzone w 1953 r), tworzące we Francji instytucję licencji przymusowych na wykonywanie patentów na wynalazki, zaradzają trudnościom, jakie poprzednio istniały. Umożliwiły one Francji dotrzymanie zobowiązań międzynarodowych. Wreszcie, przeciwstawiając się praktyce tzw. patentów „blokujących“, szkodliwych dla gospodarki francuskiej, weszły one w ramy postanowień artykułu 7 ostatni ustęp ustawy z dnia 11 lipca 1953 r., wprowadzającego nową prawną gospodarczą i finansową.

Układ nowych przepisów jest prosty. W przypadku, gdy właściciel patentu bez usprawiedliwienia lub słuszych przyczyn nie wykonuje swego wynalazku lub wykonuje go w zakresie niedostatecznym, właściwa władza może na wniosek osoby trzeciej przyznać jej na określonych warunkach gwarancyjnych prawo wykonywania opatentowanego wynalazku, czemu nie może przeciwstawić się właściciel patentu. System ten zezwala w ten sposób ustalić z jednej strony prawo właściciela patentu, który nie zostaje pozbawiony swego wynalazku i który pobiera opłaty, nałożone na licencjodawcę przez władzę przyznającą, a z drugiej strony prawo społeczeństwa do korzystania z różnych technicznych i gospodarczych korzyści o charakterze ogólnym, jakie mogą wynikać z wynalazku.

Licencja, przyznana wnoszącej o nią osobie trzeciej po dopełnieniu koniecznych formalności, nie jest wyłączna. Ochrona prawa właściciela patentu do udzielenia innym osobom trzecim licencji na wykonywanie jest więc zabezpieczona, z zastrzeżeniem jednak nie naruszania interesów licencjodawcy przymusowego.

Własność do rozpatrywania wniosków osób trzecich, chcących uzyskać licencje przymusowe, została przyznana sądom cywilnym, które uchodzą w naszej organizacji administracyjnej i sądowej za naturalnych obrońców mienia i interesów prywatnych oraz za szczególnie powołane do rozstrzygania sporów, powsta-

jących w tych sprawach. Zresztą od początku własności przemysłowej we Francji są to te same sądy, które otrzymały własność do rozpatrywania wszystkich tego rodzaju sporów.

Istnieje wreszcie gałąź przemysłu, w której sprawa przyznawania licencji przymusowych powoduje powstanie szczególnych zagadnień. Chodzi o przemysł chemiczny. Wydawało się korzystne rozwiązać tego rodzaju zagadnienia w oddzielnych przepisach prawnych.

Przepisy o licencjach przymusowych zostały opracowane z uwzględnieniem opinii zainteresowanych kół, zwłaszcza opinii Naczelnej Rady Własności Przemysłowej.

(„La propriété industrielle“ z 1945 r. nr 10, str. 119—123, z 1953 r. nr 10, str. 168—170 i 171 oraz z 1955 r. nr 6, str. 108—109).

21

DEKRET

nr 53 — 971 z dnia 30 września 1953 r.

o wprowadzeniu licencji specjalnych w sprawie patentów dotyczących otrzymywania wytworów farmaceutycznych lub lekarstw.

Artykuł pierwszy. — W interesie zdrowia publicznego patenty na wynalazki, udzielone na sposoby, zastosowania i środki, służące do otrzymywania wytworów farmaceutycznych i lekarstw, mogą być w przypadku, gdy te lekarstwa lub wytwory są dostępne dla ogółu jedynie w niedostatecznej ilości i jakości lub w zbyt wysokich cenach, poddane uchwałą Ministra, właściwego dla spraw własności przemysłowej, powziętą w określonych dalej warunkach, przepisom przewidzianym w poniższym artykule.

Art. 2. — Wymienioną powyżej uchwałę wydaje się na jednomyślny i uzasadniony wniosek komisji, zwanej komisją licencji specjalnych. Komisja ta składa się, jak następuje, z:

1. radcy stanu, powołanego przez zgromadzenie ogólne Rady Państwa, jako przewodniczącego;
2. dyrektora Narodowego Instytutu Higieny;
3. dyrektora Narodowego Instytutu Własności Przemysłowej;
4. szefa Centralnej Służby Farmaceutycznej;
5. dwóch lekarzy ze szpitali paryskich, wyznaczonych przez Ministra Zdrowia Publicznego;
6. dwóch profesorów wydziałów farmaceutycznych, wyznaczonych przez Ministra Zdrowia Publicznego;
7. dwóch członków, wyznaczonych przez Ministra, właściwego dla spraw własności przemysłowej.

Członkowie Komisji są mianowani na trzy lata przez Ministra, właściwego dla spraw własności przemysłowej. Zastępcy mogą być wyznaczeni na tych samych warunkach co zwyczajni członkowie.

Komisja może ważnie obradować przy pierwszym jej zwołaniu, o ile co najmniej sześciu jej członków jest obecnych. W razie braku quorum, może ona ważnie po nowym jej zwołaniu obradować niezależnie od liczby obecnych członków.

Art. 3. — Komisja jest zwoływana decyzją Ministra Zdrowia Publicznego. Decyzję tę podaje się do wiadomości Ministrowi, właściwemu dla spraw własności przemysłowej, który podaje ją do wiadomości właścicielowi patentu lub jego zastępcy we Francji. Ten ostatni może przekazać swoje spostrzeżenia na piśmie komisji w terminie piętnastu dni, bądź wystąpić przed nią osobiście lub przez zastępcę.

Komisja wypowiada się w terminie najpóźniej dwóch miesięcy od dnia, w którym została zwołana.

Uchwała Ministra, właściwego dla spraw własności przemysłowej, zostaje wydana w ciągu pięciu dni od daty przedłożenia wniosku przez komisję. Podaje się ją bezzwłocznie właścicielowi patentu. Postanowienia uchwały są wpisywane do specjalnego rejestru patentów.

Art. 4. — Od dnia ogłoszenia uchwały, przewidzianej w poprzednim artykule, wszystkie osoby kwalifikowa-

ne mogą żądać licencji na wykonywanie patentu. Licencje te są udzielane uchwałą Ministra, właściwego dla spraw własności przemysłowej, na warunkach ustalonych przez komisję, w szczególności po uiszczeniu opłat, określonych przez nią po zasięgnięciu opinii od właściciela patentu. Uchwałą tę podaje się do wiadomości właścicielowi patentu i licencjobiorcom oraz wpisuje się do specjalnego rejestru patentów.

Art. 5. — Jedno lub więcej zarządzeń wykonawczych administracji publicznej określi środki, potrzebne do stosowania niniejszego dekretu.

Odnosnie zgłoszeń patentowych, dokonanych w Narodowym Instytucie Własności Przemysłowej, ustala one warunki, na jakich komisja, przewidziana w artykuł 2 zbada, czy te zgłoszenia dotyczą rzeczywiście sposobów zastosowań lub środków służących do otrzymywania wytworów farmaceutycznych i czy nie stanowią one w rzeczywistości właściwie wytworów. W tym przypadku wymieniona komisja podlega uzupełnieniu przez wejście w jej skład przewodniczącego Naczelnej Rady Własności Przemysłowej lub jego zastępcy, przed-

stawiciela przemysłu chemicznego i przedstawiciela przemysłu farmaceutycznego.

Zarządzenia wykonawcze ustala w szczególności formę zgłoszeń, szczegóły postępowania przed komisją licencji specjalnych, warunki przeprowadzania przez komisję postępowania dowodowego, formę orzeczeń, zaawizowań i upoważnień, terminy ich wydawania i terminy składania odwołań do Rady Państwa.

Zarządzenia wykonawcze określają wynagrodzenie, należne rzeczoznawcom powołanym przez komisję.

Art. 6. — Przepisy niniejszego dekretu stosuje się do Algierii i terytoriów zamorskich.

Art. 7. — Ministrowi Przemysłu i Handlu, Ministrowi Zdrowia Publicznego i Żaludnienia, Strażnikowi Pieczęci, Ministrowi Sprawiedliwości, Ministrowi Finansów i Spraw Gospodarczych, Ministrowi Francji Zamorskiej i Ministrowi Spraw Wewnętrznych porucza się, każdemu w jego zakresie działania, wykonanie niniejszego dekretu.

Dekret podlega ogłoszeniu w *Journal officiel* Republiki Francuskiej.

(„*La Propriété industrielle*“ z 1953 r. nr 10, str. 170—171)

MIĘDZYNARODOWY ZWIĄZEK OCHRONY WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ

22

STATUT MIĘDZYNARODOWEGO STOWARZYSZENIA SZEFOW KRAJOWYCH SŁUŻB WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ¹⁾

Artykuł pierwszy.

Zostało utworzone Stowarzyszenie, zwane „Międzynarodowym Stowarzyszeniem Szefów Krajowych Służb Własności Przemysłowej”²⁾.

Stowarzyszenie to ma na celu ułatwianie stosunków i rozwijanie wymiany poglądów między jego członkami.

Cele i działalność Stowarzyszenia nie mogą narzucać w niczym wykonywania czynności, powierzonych jego członkom przez ich odnośne rządy.

Artykuł 2.

Członkami Stowarzyszenia mogą być:
a) szefowie krajowych służb własności przemysłowej;

b) bezpośredni ich współpracownicy, zwłaszcza wiceprezysi, wicedyrektorzy i radcowie, na wniosek ich szefa służby, najwyżej w liczbie dwóch członków.

Artykuł 3.

Organami Stowarzyszenia są:

- a) Zgromadzenie Ogólne,
- b) Biuro,
- c) Przewodniczący,
- d) Sekretarz Generalny,
- e) Skarbnik.

Artykuł 4.

(1) Zgromadzenie Ogólne składa się ze wszystkich zapisanych członków. Zbiera się ono na zaproszenie Przewodniczącego Stowarzyszenia.

(2) Każdy członek może delegować innego członka do uczestniczenia w jego imieniu w Zgromadzeniu Ogólnym i wyrażania jego głosu. Nikt nie może reprezentować więcej niż trzech członków.

Każdą uchwałą podejmuje się większością głosów obecnych członków.

¹⁾ Międzynarodowe Stowarzyszenie Szefów Krajowych Służb Własności Przemysłowej zostało utworzone w Lizbonie w m. październiku 1958 r. w czasie trwania konferencji lizbońskiej. Członkiem tego Stowarzyszenia jest również Prezes Urzędu Patentowego PRL.

²⁾ W języku franc.: „Association internationale des Chefs des Services nationaux de Propriété Industrielle”.

(3) Zgromadzenie Ogólne jest prawidłowo ustanowione, niezależnie od liczby obecnych członków; jednakże jest konieczna większość członków Stowarzyszenia, obecnych lub reprezentowanych, dla powzięcia uchwał dotyczących statutu.

Artykuł 5.

Biuro Stowarzyszenia składa się z najwyżej dziesięciu członków, wybranych przez Zgromadzenie Ogólne. Jest ono zmieniane w całości lub w części na każdym Zgromadzeniu Ogólnym.

Jeżeli jeden lub więcej członków Biura przestają pełnić swe czynności w ciągu trwania swego mandatu, może ono być uzupełnione przez kooptację w celu ich tymczasowego zastąpienia do najbliższego zebrania Zgromadzenia Ogólnego.

Decyzje Biura mogą być podejmowane tylko absolutną większością głosów.

Artykuł 6.

Biuro powołuje spośród swego grona:
Przewodniczącego Stowarzyszenia,
jednego lub więcej Wiceprzewodniczących,
Sekretarza Generalnego,
Skarbnika.

Artykuł 7.

Biuro jest organem wykonawczym Stowarzyszenia i zapewnia jego ciągłość działania. Rozpatruje ono i zatwierdza budżet zaproponowany przez Przewodniczącego w porozumieniu z Sekretarzem Generalnym i Skarbnikiem.

Artykuł 8.

Przewodniczący zwołuje i przewodniczy na zebraniach Biura.

Reprezentuje on Stowarzyszenie wobec osób trzecich.

Artykuł 9.

Siedzibę Stowarzyszenia ustala się w Paryżu.

Artykuł 10.

Majątek Stowarzyszenia tworzą składki osobiste każdego członka i ewentualnie subwencje publiczne. Wysokość rocznej składki ustala Zgromadzenie Ogólne.

Artykuł 11.

Stowarzyszenie będzie mogło być rozwiązane tylko uchwałą Zgromadzenia Ogólnego większością dwóch trzecich głosów członków, obecnych lub reprezentowanych. W tym przypadku mienie kasowe będzie rozdzielone zgodnie z ustawą z dnia 1 lipca 1901 r. i dekretem z dnia 16 sierpnia 1901 r.

MIĘDZYNARODOWY ZWIĄZEK OCHRONY WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ
STATYSTYKA OGÓLNA WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ ZA ROK 1957

I. Patenty na wynalazki i wzory użytkowe
(Brevets d'invention et modèles d'utilité)

K r a j e	Patenty lub wzory użytkowe					
	zgłoszone			udzielone lub zarejestrowane		
	główne	dodatkowe	razem	główne	dodatkowe	razem
Australia	—	—	9 899	—	—	6 407
Austria	—	—	8 408	5 708	225	5 933
Belgia	9 368	440	9 808	9 304	440	9 744
Brazylia ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Bułgaria	96	—	96	34	—	34
Cejlon	112	—	112	65	—	65
Czechosłowacja	5 126	—	5 126	1 310	—	1 310
Dania	4 286	104	4 390	2 018	37	2 055
Dominikańska Republika ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Egipt	427	8	435	28	—	28
Finlandia	1 939	45	1 984	1 647	13	1 660
Francja	27 475	2 037	29 512	21 000	2 000	23 000
Grecja ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Hiszpania, patenty	5 954	661	6 615	5 350	550	5 900
„ wzory użytkowe	—	—	5 588	—	—	4 098
Kolonie hiszpańskie ²⁾	—	—	—	—	—	—
Holandia	9 969	361	10 330	3 268	79	3 347
Surinam ²⁾	—	—	—	—	—	—
Antyle holenderskie ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Nowa Gwinea ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Indonezja	201	—	201	—	—	—
Irlandia	641	9	650	349	10	359
Izrael (Państwo)	883	17	900	708	14	722
Japonia, patenty	32 657	531	33 188	9 656	157	9 813
„ wzory użytkowe	—	—	58 756	—	—	14 244
Jugosławia	1 522	17	1 539	620	22	642
Kanada	22 257	—	22 257	16 261	—	16 261
Kuba ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Liban	112	1	113	112	1	113
Liechtenstein (Księstwo) ³⁾	—	—	—	—	—	—
Luksemburg ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Maroko	372	19	391	346	15	361
Tanger (Amalat), patenty	34	—	34	34	—	34
„ wzory użytkowe	—	—	—	—	—	—
Meksyk	3 085	—	3 085	1 140	—	1 140
Monako	49	1	50	5	1	6
Niemcy (Rep. Dem.), patenty	—	—	6 030	—	—	1 743
„ wzory użytkowe	—	—	3 811	—	—	2 590
Niemcy (Rep. Fed.), patenty	—	—	53 002	18 667	1 800	20 467
„ wzory użytkowe	—	—	44 033	—	—	21 995
Norwegia	3 557	64	3 621	2 218	46	2 264
Nowa Zelandia ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Samoa Zachodnie ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Polska, patenty	2 647	—	2 647	937	37	974
„ wzory użytkowe	—	—	1 626	—	—	838
Portugalia, patenty	1 044	36	1 080	1 147	43	1 190
„ wzory użytkowe	—	—	238	—	—	151
Rumunia	458	4	462	180	—	180
Stany Zjednoczone Ameryki ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Syria	98	1	99	89	1	90
Szwajcaria	12 204	920	13 124	8 136	364	8 500
Szwecja ¹⁾	11 859	—	11 859	4 210	127	4 337
Tunis	221	13	234	373	—	373
Turcja ¹⁾	356	8	364	314	8	322
Unia Południowo-Afrykańska	—	—	4 305	—	—	3 011
Węgry	2 565	107	2 672	958	30	988
Wielka Brytania i Północna Irlandia	39 392	1 106	40 498	24 425	780	25 205
Tanganika	49	1	50	48	1	49
Trinidad i Tobago	92	—	92	92	—	92
Singapur ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Wietnam	99	7	106	95	7	102

Uwagi ogólne. Ogłaszamy tu statystykę ogólną za rok 1957. Kraje, które nie dostarczyły nam danych, o jakie prosiiliśmy, pozostają bez wypełnienia. Ze względów praktycznych pominięliśmy rubryki, dotyczące kwot pobranych tytułem opłat za zgłoszenie, rejestrację itp.

¹⁾ Liczb dotyczących tego kraju nie otrzymaliśmy (Kuba nie prowadzi statystyki własności przemysłowej).

²⁾ Patenty, udzielone przez Metropolię, są tu ważne.

³⁾ Patenty szwajcarskie są ważne w Księstwie.

K r a j e	Patenty lub wzory użytkowe					
	zgłoszone			udzielone lub zarejestrowane		
	główne	dodatkowe	razem	główne	dodatkowe	razem
Włochy, patenty	17 859	900	8 759	16 907	694	17 601
„ wzory użytkowe	—	—	5 984	—	—	—

O g ó ł e m zgłoszeń patentowych 308 127 patentów udzielonych 175 422
 O g ó ł e m zgłoszeń wzorów użytkowych 120 036 wzorów użytkowych zarejestrowanych 43 916

II. Przemysłowe wzory rysunkowe i modele (Dessins et modèles industriels)

K r a j e	Wzory rysunkowe lub modele					
	zgłoszone			zarejestrowane		
	wzory	modele	razem	wzory	modele	razem
Australia	1 394	—	1 394	917	—	917
Austria	—	—	7 755	—	—	7 755
Belgia	517	2 070	2 587	517	2 070	2 587
Brazylia ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Cejlon	15	—	15	9	—	9
Czechosłowacja	—	—	306	—	—	262
Dania	—	—	811	—	—	725
Egipt	472	69	541	590	49	639
Francja	—	—	8 297	—	—	—
Hiszpania	308	1 898	2 206	201	972	1 173
Indonezja ²⁾	—	—	—	—	—	—
Irlandia	66	—	66	70	—	70
Izrael (Państwo)	298	—	298	276	—	276
Japonia	18 747	—	18 747	11 399	—	11 399
Jugosławia	3	102	105	—	67	67
Kanada	741	—	741	665	—	665
Kuba ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Liban	—	34	34	—	34	34
Liechtenstein (Księstwo) ¹⁾	2	1	3	—	—	—
Maroko	—	—	42	—	—	42
Tanger (Amalat)	1	3	4	1	3	4
Meksyk ¹⁾	—	524	524	—	130	130
Monako ¹⁾	51	—	51	51	—	51
Niemcy (Rep. Dem.)	—	—	1 117	—	—	1 115
Niemcy (Rep. Fed.)	—	—	—	—	—	64 168
Norwegia	—	—	1 149	—	—	1 069
Nowa Zelandia ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Polska	20	—	20	21	—	21
Portugalia	98	142	240	109	88	197
Stany Zjednoczone Ameryki ¹⁾	—	—	—	—	—	—
Syria	32	21	53	24	17	41
Szwajcaria	25 111	5 631	30 742	25 102	5 555	30 657
Szwecja	130	—	130	56	—	56
Tunis	—	—	26	—	—	26
Unia Południowo-Afrykańska	—	—	534	—	—	493
Węgry	—	434	434	—	421	421
Wielka Brytania i Północna Irlandia	—	—	10 512	—	—	8 320
Trinidad i Tobago	1	—	1	1	—	1
Singapur ⁴⁾	—	—	—	—	—	—
Wietnam	—	9	9	—	9	9
Włochy ³⁾	—	—	—	—	—	1 590
Ogółem			89 494	Ogółem		134 989

¹⁾ Liczb dotyczących tego kraju nie otrzymaliśmy (Kuba nie prowadzi statystyki własności przemysłowej).

²⁾ Zgłaszanie przemysłowych wzorów rysunkowych i modeli nie jest jeszcze możliwe w tym kraju.

³⁾ Liczby te obejmują wzory użytkowe, ponieważ ustawa włoska przewiduje jedną tylko ochronę dla nich oraz dla zdobniczych wzorów rysunkowych lub modeli.

⁴⁾ Świadczenia dotyczące wzorów rysunkowych, wydane przez Zjednoczone Królestwo, są ważne w Singapurze.

III. Znaki fabryczne lub handlowe
(Marques de fabrique ou de commerce)

K r a j e	Z n a k i					
	zgłoszone			zarejestrowane		
	krajowe	zagraniczne	razem	krajowe	zagraniczne	razem
Australia	—	—	4 589	—	—	3 569
Austria ¹⁾	2 043	620	2 663	1 678	566	2 244
Belgia ¹⁾	1 923	1 010	2 933	1 923	1 010	2 933
Brazylia ²⁾	—	—	—	—	—	—
Bułgaria	6	303	309	3	303	308
Cejlon	387	579	966	135	340	475
Czechosłowacja ¹⁾	1 178	410	1 588	1 070	386	1 456
Dania	1 954	1 294	3 248	1 122	987	2 109
Dominikańska Republika ²⁾	—	—	—	—	—	—
Egipt ¹⁾	692	407	1 099	392	413	805
Finlandia	767	1 027	1 794	524	695	1 219
Francja	15 888	1 278	17 166	—	—	17 653
Grecja ²⁾	—	—	—	—	—	—
Hiszpania ¹⁾	9 940	3 003	12 943	7 230	1 213	8 443
Holandia ¹⁾	3 123	1 292	4 415	—	—	3 701
Surinam ²⁾	—	—	—	—	—	—
Antyle holenderskie	—	—	—	—	—	163
Nowa Gwinea ²⁾	—	—	—	—	—	—
Indonezja	2 842	599	3 441	1 865	477	2 342
Irlandia	285	773	1 058	157	364	521
Izrael (Państwo)	349	399	748	112	325	437
Japonia	34 487	2 086	36 573	19 786	1 803	21 589
Jugosławia ¹⁾	307	108	415	310	105	415
Kanada	2 485	2 364	4 839	1 801	1 968	3 769
Kuba ²⁾	—	—	—	—	—	—
Liban	140	691	831	140	691	831
Liechtenstein (Księstwo)	—	—	—	—	—	94
Luksemburg ²⁾	—	—	—	—	—	—
Maroko ¹⁾	—	—	529	—	—	529
Tanger (Amalat)	142	—	142	152	—	152
Meksyk	1 874	1 704	3 578	2 118	1 817	3 935
Monako	83	1 221	1 304	—	—	—
Niemcy (Rep. Dem.) ¹⁾	1 863	1 318	3 181	1 705	1 437	3 142
Niemcy (Rep. Fed.) ¹⁾	18 631	1 569	20 203	10 341	859	11 200
Norwegia	1 053	1 345	2 398	597	1 089	1 686
Nowa Zelandia ²⁾	—	—	—	—	—	—
Polska	569	448	1 017	382	345	727
Portugalia ¹⁾	1 626	556	2 282	1 954	742	2 696
Rumunia ²⁾	—	—	—	—	—	—
Stany Zjednoczone Ameryki ²⁾	—	—	—	—	—	—
Syria	150	759	909	107	747	854
Szwajcaria ¹⁾	3 901	1 012	4 913	3 792	1 079	4 871
Szwecja	2 434	1 666	4 100	1 223	1 032	2 255
Tunis ¹⁾	83	146	229	—	—	—
Turcja	3 284	602	3 886	1 118	537	1 655
Unia Południowo-Afrykańska	2 177	1 833	4 010	1 640	1 586	3 226
Węgry ¹⁾	353	253	606	328	232	560
Wielka Brytania i Północna Irlandia	—	—	11 756	—	—	8 217
Tanganika	21	511	532	35	398	433
Trinidad i Tobago	30	217	247	38	140	178
Singapur ²⁾	—	—	—	—	—	—
Wietnam ¹⁾	611	243	854	611	243	854
Włochy ¹⁾	5 210	984	6 194	2 731	554	3 285
Ogółem			174 498	Ogółem		125 531

¹⁾ Liczby wskazane dla tego kraju nie obejmują znaków zagranicznych, chronionych na mocy międzynarodowej rejestracji, których zarejestrowano w 1957 r. 7909.

²⁾ Liczb dotyczących tego kraju nie otrzymaliśmy (Kuba nie prowadzi statystyki własności przemysłowej).

C Z Ę Ś Ć I I

24

W Y N A Ł A Z K I

UDZIELENIE PATENTÓW

(Od nru 41941 do nru 42122)

Grubym drukiem są podane numery rejestru patentów. Liczby i litery przed tymi numerami oznaczają klasy, podklasy, grupy i podgrupy, do których zaliczono opatentowane wynalazki. Po numerach rejestru patentów są podane daty, od których rozpoczynają się okresy trwania patentów. Po skrócie „Pierwsz.” są podane daty zgłoszeń zagranicznych, uzasadniających prawo pierwszeństwa, oraz w nawiasach nazwy krajów, w których dokonano tych zgłoszeń. Następnie są kolejno zamieszczone imiona i nazwiska lub nazwy, miejsca zamieszkania lub siedziby osób, na których rzecz opatentowano wynalazki, oraz tytuły opatentowanych wynalazków. Na końcu są zamieszczone imiona i nazwiska twórców lub współtwórców opatentowanych wynalazków, jeżeli wynalazki te są wynalazkami pracowniczymi. Skrót „Pr.” oznacza, że opatentowane wynalazki są wynalazkami pracowniczymi.

1a, 4 **42013**. 13.12 1957. Pierwsz. 4.4 1957 dla zastrz. 1—5; 11.6 1957 dla zastrz. 6—9 (Niemiecka Republika Federalna). „Rheum” Rheinische Werkzeug — und Metallwarenfabrik G. m. b. H. Remscheid—Lüttringhausen, Niemiecka Republika Federalna. Sposób i urządzenie do przesiewania na mokro i filtrowania.

3c, 2 **41941**. 7.7 1958. Wiktor Ociepko. Warszawa, Polska. Zatrząsk z tworzywa sztucznego.

4g, 46 **42041**. 14.11 1958. Fabryka Lamp Górniczych. Katowice, Polska. Urządzenie do wytwarzania dysz do palników acetylenowych. Jan Szczygieł. Pr.

5a, 25/01 **41972**. 3.10 1958. Kopalnia Węgla Kamiennego „Szombierki”. Bytom, Polska. Rozszerzacz końcówki otworu wiertniczego. Mgr inż. Stanisław Herman, inż. Karol Santarius i mgr inż. Marian Partyka. Pr.

5a, 40/20 **42071**. 26.3 1958. Kopalnictwo Naftowe „Jasio” Przedsiębiorstwo Państwowe. Jasio, Polska. Głowica przeciwybuchowa do otworów wiertniczych. Inż. Aleksander Bania, inż. Adam Ogrodnik i inż. Adam Kilar. Pr.

5b, 23/40 **42095**. 11.10 1957. Pierwsz. 28.11 1956 dla zastrz. 1—10; 5.1 1957 dla zastrz. 11 i 12 (Niemiecka Republika Federalna). Gebr. Eickhoff Maschinenfabrik und Eisengiesserei m. b. H. Bochum, Niemiecka Republika Federalna. Wrębiarka z obracającym się w obydwóch kierunkach wrębniakiem.

5c, 7 **42059**. 3.11 1958. Kopalnia Węgla Kamiennego „Kleofas”. Katowice, Polska. Urządzenie do wykonywania szczeliny wrębowej w pokładach węglowych. Patent dodatkowy do patentu nr 41440. Inż. Bronisław Poskier, inż. Witold Bijak, inż. Władysław Brzeziński, inż. Franciszek Domanik, inż. Edmund Dybał, inż. Edward Granek, inż. Józef Iskra, inż. Władysław Jankowski, inż. Zbigniew Korecki, inż. Tadeusz Opolski, inż. Antoni Wąsik i inż. Bogdan Wąsowicz. Pr.

5c, 10/01 **42002**. 9.7 1958. Leon Saracki. Dąbrowa Górnicza, Polska. Taśma przesuwna.

5c, 10/01 **42104**. 9.1 1958. Pierwsz. 30.8 1957 (Niemiecka Republika Federalna). Hermann Schwarz K. G. Wattenscheid, Niemiecka Republika Federalna. Pierścień zaciskowy do dwudzielnej podpory obudowy górniczej, zwłaszcza do stojaka kopalnianego.

5c, 10/01 **42105**. 17.1 1958. Pierwsz. 19.3 1957 (Niemiecka Republika Federalna). Hermann

Schwarz K. G. Wattenscheid, Niemiecka Republika Federalna. Dwuczęściowy stojak kopalniany przeważnie z górnym i dolnym członem rurowym.

5c, 10/10 **42090**. 22.11 1957. Pierwsz. 18.12 1956 (Niemiecka Republika Federalna). Hermann Schwarz K. G. Wattenscheid, Niemiecka Republika Federalna. Zawór do napełniania cieczą sprężoną i opróżniania z tej cieczy wieloczęściowych elementów hydraulicznych obudowy górniczej.

5d, 9/01 **41991**. 24.10 1958. Główny Instytut Górnictwa. Katowice, Polska. Sposób gaszenia pożarów. Doc. mgr inż. Konrad Meissner i mgr inż. Ludwik Lipiński. Pr.

7a, 17/01 **41974**. 4.4 1958. VEB Schermaschinenbau „Heinrich Rau”. Wildau, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie do sterowania posuwu w walcierce posuwotłocznej, przeznaczonej do walcowania na zimno.

7c, 10 **41977**. 24.8 1957. Pierwsz. 30.8 1956 (Niemiecka Republika Federalna). Walter Eckold. St. Andreasberg/Oberharz, Niemiecka Republika Federalna. Maszyna do bezwiórowej obróbki blach i kształtowników.

7d, 9 **42045**. 18.11 1957. Bielskie Zakłady Obiń Zgrzeblnych. Bielsko, Polska. Sposób wykonywania rzędów nawierceń w profilowych kłapkach zgrzeblowych oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. Inż. Władysław Kotwicki i Władysław Hanusiak. Pr.

8d, 5/04 **42052**. 1.8 1957. Witold Rodziewicz. Poznań, Polska. Urządzenie pralnicze.

8i, 1 **41976**. 26.7 1957. VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht”. Leuna, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób prania bielizny w pralniach przemysłowych.

8k, 1/20 **41965**. 29.7 1958. Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. J. Marchlewskiego. Łódź, Polska. Kwaśne katalizatory kompleksowe do impregnacji przeciwniotliwej tkanin z włókien celulozowych. Mgr inż. Jerzy Brzeziński, mgr Tadeusz Dudziński i mgr inż. Zenon Jędrusiak. Pr.

8n, 1/01 **41970**. 5.9 1958. Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. St. Dubois. Łódź, Polska. Sposób kontrolowania dokładności nadruku wywabowego lub rezerwowego na materiale włókienniczym oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. Mgr inż. Jerzy Miller, inż. Antoni Bolek, inż. Zygmunt Krymarys i inż. Walerian Sękowski. Pr.

11d, 6 **41945**. 7.3 1958. Paweł Rotkiewicz. Warszawa, Polska. Układ wskaźniczy, ułatwiający od-

szukiwanie słów i haseł w słownikach, encyklopediach, leksykonach, indeksach i innych wydawnictwach o układzie alfabetycznym.

12a, 5 41968. 16.5 1955. Biuro Projektów Przemysłu Naftowego Przedsiębiorstwo Państwowe. Kraków, Polska. Półka do aparatów do wymiany mas. Zbigniew Jarnuszkiewicz. Pr.

12d, 13 42024. 31.7 1957. Wincenty Woźniakiewicz. Kraków, Polska. Mikołaj Wiekłuk. Kraków, Polska. Filtr ciśnieniowy o działaniu ciągłym.

12i, 9 42042. 25.11 1957. Instytut Naftowy. Kraków, Polska. Urządzenie do desorpcji jodu i bromu z adsorbentów stałych, np. z węgla aktywnego. Mgr Władysław Chajec. Pr.

12k, 17 42113. 24.6 1958. Meopta Praha, národní podnik. Praga, Czechosłowacja. Wskaźnik rzutowy.

12m, 3 41978. 5.6 1957. Farmaceutyczna Spółdzielnia Pracy „Zdrowie”. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania trójkrzemianu magnezowego do celów farmaceutycznych. Mgr inż. Tadeusz Nawrocki. Pr.

12o, 10 41989. 20.8 1957. Politechnika Warszawska (Zakład Technologii Organicznej). Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania ketonów. Doc. dr Włodzimierz Dahlig, mgr inż. Natalia Porowska i mgr inż. Stanisław Pasynkiewicz. Pr.

12o, 17/04 42083. 28.2 1958. Starogardzkie Zakłady Farmaceutyczne. Starogard Gdański, Polska. Sposób otrzymywania sulfoguanidyny (p-aminobenzenosulfonoamidoguanidyny). Inż. Andrzej Rudnicki, mgr Tadeusz Bartz i mgr Stanisław Ziemiański. Pr.

12o, 25 42119. 25.11 1957. Zakłady Tworzyw Sztucznych „Pustków”. Pustków, Polska. Sposób otrzymywania kamfenu przez izomeryzację katalityczną pinenowej frakcji terpentyny przy użyciu katalizatora glinowo-krzemianowego. Doc. dr inż. Mieczysław Bukała, mgr inż. Bogdan Burczyk, mgr Jan Błaszczak, mgr Krystyna Rocznikowa, mgr inż. Stanisław Witek i mgr Stanisława Ziomek. Pr.

12o, 25 42122. 13.11 1957. Zakłady Tworzyw Sztucznych „Pustków”. Pustków, Polska. Sposób otrzymywania kamfenu przez izomeryzację pinenowej frakcji terpentyny przy użyciu katalizatora tytanowego. Doc. dr inż. Mieczysław Bukała, mgr inż. Bogdan Burczyk, mgr Jan Błaszczak, mgr Krystyna Rocznikowa, mgr inż. Stanisław Witek i mgr Stanisława Ziomek. Pr.

12p, 4 42038. 21.10 1955. Pierwsz. 8.11 1954 dla zastrz. 2, 3, 4 (Francja). Société des Usines Chimiques Rhône — Poulenc. Paryż, Francja. Sposób wytwarzania nowych pochodnych fenotiazyny.

12p, 4 42040. 31.7 1956. Pierwsz. 22.11 1955 (Francja). Société des Usines Chimiques Rhône — Poulenc. Paryż, Francja. Sposób wytwarzania nowych pochodnych fenotiazyny. Patent dodatkowy do patentu nr 42038.

12p, 4 42040. 31.7 1956. Pierwsz. 22.11. 1955 (Francja). Société des Usines Chimiques Rhône — Poulenc. Paryż, Francja. Sposób wytwarzania pochodnych fenotiazyny. Patent dodatkowy do patentu nr 42038.

12p, 9 42082. 11.1 1958. Starogardzkie Zakłady Farmaceutyczne. Starogard, Polska. Sposób otrzymywania 5- β — metylotioetylo/— hydantoiny. Mgr Zdzisław Brzozowski. Pr.

12q, 24 42068. 20.12 1957. Pierwsz. 3.1 1957 (Niemiecka Republika Federalna). Ruhrchemie Aktiengesellschaft. Oberhausen — Holten, Niemiecka Republika Federalna. Ciągły sposób wytwarzania czystego 4, 5, 6, 7, 10, 10-sześciochloro-4, 7-endometyleno—4, 7, 8, 9-czterohydroftalanu.

13d, 28 42007. 26.4 1958. Pierwsz. 21.5 1957 dla zastrz. 18—33 (Niemiecka Republika Federalna). Gustav F. Gerdt KG. Brema, Niemiecka Republika Federalna. Samoczynna wielostopniowa dysza regulująca.

14c, 8/04 41992. 28.8 1958. Zarząd Energetyczny Okręgu Południowego. Katowice, Polska. Automat dynamiki regulacji. Inż. Bolesław Bartoszek i inż. Janusz Popiński. Pr.

14c, 20/01 42081. 21.3 1958. Katedra Ciepłych Maszyn Przepływowych Politechniki Łódzkiej. Łódź, Polska. Uszczelnienie absolutne wirujących części maszyn wysokoobrotowych. Prof. dr inż. Władysław Gundlach. Pr.

16, 5 42120. 20.9 1958. Instytut Kwasu Siarkowego i Nawozów Fosforowych. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania termofosfatu odfluorowanego. Inż. Jerzy Bereski, mgr Stefan Exner, mgr inż. Eugeniusz Gryglik, mgr inż. Zofia Jędrzejewska, mgr inż. Andrzej Pfeffer, mgr Zdzisław Plety, inż. Tadeusz Szwarga i mgr inż. Tadeusz Westfalewicz. Pr.

16, 6 42022. 5.7 1958. Stefan Pawlikowski. Gliwice, Polska. Sposób wytwarzania niezbrylającego się saletrzaku.

18b, 2 42100. 11.11 1958. Kazimierz Moszoro. Częstochowa, Polska. Tadeusz Czarnecki. Częstochowa, Polska. Sposób odsiarczania surówki żelaza w kadzi pyłem wapiennym z dodatkiem glinu.

18b, 20 42079. 23.10 1958. Zjednoczenie Hutnictwa Żelaza i Stali. Katowice, Polska. Sposób odlewania wlewnic i osprzętu wlewnicowego z modyfikowanej surówki martenowskiej. Mgr inż. Stanisław Maksymiak. Pr.

18c, 3/15 41996. 15.3 1958. Zakłady Mechaniczne w Łabędach Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Łabędy, Polska. Sposób prowadzenia gazowego procesu nawęglania stali. Inż. Maria Łempicka, inż. Zygmunt Leszczyński i inż. Kornel Froncek. Pr.

18c, 6/50 41994. 8.12 1958. Huta Warszawa w budowie. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania atmosfery ochronnej do pieców do obróbki cieplnej metali za pomocą azotu oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. Inż. Stanisław Sołtan i inż. Stefan Szolc. Pr.

18c, 6/50 42088. 6.5 1958. Pierwsz. 6.6 1957 (Francja). André Huet. Paryż, Francja. Piec ogrzewczy lub do obróbki cieplnej przedmiotów metalowych.

20c, 4/02 42114. 16.12 1957. Pierwsz. 15.12 1956 (Francja). Société Loraine des Anciens Établissements de Dietrich & Co de Luneville. Paryż, Francja. Wagon przystosowany do przewozu półprzyczep drogowych.

20c, 40 42117. 25.6 1958. Pierwsz. 26.2 1958 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Waggonbau. Görlitz, Niemiecka Republika Demokratyczna. Siedzenia zamieniane na miejsce do leżenia zwłaszcza w wagonach sypialnych pojazdów szynowych.

20i, 13 42006. 25.9 1956. Pierwsz. 1.11 1955 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB

Werk für Signal — und Sicherungstechnik Berlin. Berlin—Treptow, Niemiecka Republika Demokratyczna. Układ połączeń elektrycznych obwodów sygnalizacyjnych z zastosowaniem przesuniętych w fazie prądów i napięć, zwłaszcza w dziedzinie zabezpieczenia ruchu pociągów.

20i, 18 42005. 20.9 1956. VEB Werk für Signal — und Sicherungstechnik Berlin. Berlin—Treptow, Niemiecka Republika Demokratyczna. Belka zaporowa lekkiej budowy zwłaszcza do automatycznych półzaporowych urządzeń.

20i, 41/01 42118. 14.1 1957. Pierwsz. 18.9 1956 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Werk für Signal — und Sicherungstechnik Berlin. Berlin — Treptow, Niemiecka Republika Demokratyczna. Dwużyłowy układ do nadzoru przebiegu pociągów oraz położenia sygnałów na odcinkach blokowych za pomocą łączników krokowych.

21a¹, 34/60 42053. 11.8 1958. Komitet do Spraw Radiofonii „Polskie Radio”. Warszawa, Polska. Sposób zapisywania i odczytywania sygnałów telewizyjnych na taśmach magnetycznych. Mgr inż. Bolesław Urbański. Pr.

21a⁴, 13 41983. 7.8 1958. Instytut Elektrotechniki. Warszawa, Polska. Układ impulsatora tyratronowego na prąd zmienny. Inż. Andrzej Podgórski. Pr.

21c, 28/03 41954. 12.4 1958. Pierwsz. 26.9 1957 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Transformatorwerk Karl Liebknecht. Berlin — Oberschöneweide, Niemiecka Republika Demokratyczna. Odłącznik wysokiego napięcia.

21c, 35/10 41953. 4.1 1958. Pierwsz. 26.9 1957 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Transformatorwerk Karl Liebknecht. Berlin — Oberschöneweide, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wyłącznik na gaz sprężony.

21c, 36/01 41947. 4.3 1958. Janusz Lesiowski. Łaziska Górne, Polska. Małogabarytowy wyłącznik wysokiego napięcia z poduszką powietrzną poza biegunem wyłącznika.

21c, 40/52 42003 13.12 1957. Pierwsz. 15.6 1957 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Elektro—Apparate—Werke J. W. Stalin. Berlin—Treptow, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie stykowe o stykach wstępnych i głównych z podwójnym przerywaniem.

21c, 45/04 42085. 6.3 1958. Mgr inż. Henryk Korczyński. Szczecin, Polska. Układ do sterowania z odległości odbiornika elektrycznego przewodem dwużyłowym i jednobiegunowym wyłącznikiem sterowniczym.

21c, 45/50 41980. 23.5 1957. Pierwsz. 11.6 1956 (Czechosłowacja). Veltechna, národní podnik. Cakovice, Czechosłowacja. Antonin Vanicek. Praga, Czechosłowacja. Urządzenie do uruchomienia nastawnych przyrządów w urządzeniu elektrycznym.

21c, 65/05 41962. 23.6 1958. Politechnika Gdańska (Katedra Elektroenergetyki). Gdańsk, Polska. Urządzenie do automatycznego rozdziału obciążenia pomiędzy znajdujące się w ruchu turbozespoły. Mgr inż. Franciszek Milkiewicz. Pr.

21c, 68/01 42080. 11.10 1958. Instytut Elektroenergetyki Politechniki Wrocławskiej. Wrocław, Polska. Przekładnik nadmiarowo-prądowo-czasowy niezależny, sterowany prądem zmiennym z przekładników prądowych. Mgr inż. Andrzej Nodzyński. Pr.

21d¹, 45 41982. 24.11 1958. Centralne Biuro Konstrukcyjne Maszyn Elektrycznych. Katowice, Polska. Maszyna prądu stałego. Inż. Alojzy Spyrka i inż. Piotr Roch. Pr.

21d¹, 55/03 41966. 10.2 1958. Centralne Biuro Konstrukcyjne Maszyn Elektrycznych Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Katowice, Polska. Maszyna elektryczna prądu stałego. Inż. Alojzy Spyrka i inż. Piotr Roch. Pr.

21d¹, 55/03 42061. 23.1 1958. August Biolik. Katowice, Polska. Silnik elektryczny z rozdzielonym obiegiem wentylacyjnym bez korpusu stojana.

21d², 15 42102. 25.9 1958. Inż. Edward Grontkowski. Gdańsk — Oliwa, Polska. Układ napędowy o szerokiej regulacji obrotów, zasilany prądem stałym.

21e, 36/10 42073. 7.8 1958. Instytut Elektrotechniki. Warszawa, Polska. Układ do pomiaru bardzo małych napięć i prądów zmiennych przy zastosowaniu przyrządu magnetoelektrycznego i prostowników półprzewodnikowych. Inż. Andrzej Podgórski. Pr.

21f, 82/01 42092. 5.5 1958. Pierwsz. 7.5 1957 (Holandia). N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken. Eindhoven, Holandia Niskociśnieniowa rtęciowa lampa wyładowcza.

21g, 21/10 42017. 17.1 1958. Pierwsz. 5.4 1957 (Francja). André Huet. Paryż, Francja. Układ sterowania przegubowego zespołem prętów paliwowych reaktora jądrowego.

21g, 21/10 42087. 18.1 1958. Pierwsz. 14.2 1957 dla zastrz. 1 i 2; 11.4 1957 dla zastrz. 3 i 4; 17.4 1957 dla zastrz. 5 i 6 (Francja). André Huet. Paryż, Francja. Mechaniczny układ sterowania położeniami prętów paliwowych reaktora jądrowego.

21g, 29/30 41999. 9.8 1958. Mgr inż. Wiesław Woliński. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania fotokatod o złożonych powierzchniach fotoczułych.

21g, 32 42004. 13.12 1957. Pierwsz. 12.9 1957 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Elektro—Apparate—Werke J. W. Stalin. Berlin — Treptow, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie zapobiegające odskokom styków.

22e, 7/02 41969. 16.5 1958 Wolskie Zakłady Przemysłu Barwników Przedsiębiorstwo Państwowe. Wola Krzysztoporska, Polska. Sposób wytwarzania błękitu ftalocyjaninowego. Inż. Stanisław Stefaniak. Pr.

22g, 8 41984. 26.2 1958. Zakład Badań i Doświadczeń Lekkich Tworzyw. Warszawa, Polska. Środek powłokowy, zwłaszcza do wyrobów z gazobetonu i stali. Mgr inż. Antoni Paprocki, mgr inż. Wacław Góra, mgr inż. Jan Skrzypek i mgr inż. Stefan Paprocki. Pr.

22i, 2 41988. 8.5 1957. Politechnika Warszawska (Zakład Konstrukcji Telekomunikacyjnych i Radiofonii). Warszawa, Polska. Sposób wyrobu spoiwa służącego do łączenia folii metalowych z dielektrykami, spoiwo wykonane tym sposobem oraz sposób wykonywania połączeń tym spoiwem. Mgr inż. Louise Studzińska i mgr inż. Czesław Studziński. Pr.

24e, 3/02 42047. 10.9 1958. Huta Warszawa w budowie. Warszawa, Polska. Sposób obróbki wód pogazowych, zawierających fenole ze stacji czadnic gazu zimnego, oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. Mgr inż. Stanisław Sołtan i mgr inż. Jerzy Illinicz. Pr.

24g, 7/01 42067. 7.8 1958. Michał Wasielewski. Ursus k. Warszawy, Polska. Urządzenie odiskierne.

24k, 1 42008. 22.9 1958. Pierwsz. 11.6 1958 (Niemiecka Republika Demokratyczna). Institut für Schienenfahrzeuge. Berlin — Adlershof, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie do otwierania i zamykania drzwiczek paleniska w szczególności do parowozów. Patent dodatkowo do patentu nr 41174.

24l, 7 41975. 5.10 1957. První brněnská strojirna závody Klementa Gottwalda, národní podnik. Brno, Czechosłowacja. Sposób i urządzenie do spalania w palenisku wirowym.

27b, 14 42112. 24.8 1957. VEB Zwickauer Maschinenfabrik. Zwickau, Niemiecka Republika Demokratyczna. Układ chłodzący do sprężarek wysokiego ciśnienia.

27c, 12/01 42116. 29.11 1957. Katedra Ciepłych Maszyn Przepływowych Politechniki Łódzkiej. Łódź, Polska. Wentylator promieniowy. Doc. mgr inż. Edmund Tuliszek. Pr.

28a, 9 42103. 5.2 1958. Łódzkie Zakłady Chemiczne Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe. Łódź, Polska. Sposób zmiękczenia powłok białkowych przy wykańczaniu skór. Mgr inż. Wiktor Lasek. Pr.

29b, 3/50 42049. 24.8 1957. Pierwsz. 29.4 1957 dla zastrz. 1 i 6 (Węgry). Textilipari Kutató Intézet. Budapeszt, Węgry. Sposób wytwarzania sztucznych włókien z globuliny.

29b, 3/57 41987. 14.5 1958. Łódzkie Zakłady Włókien Sztucznych. Łódź, Polska. Sposób wytwarzania przednego roztworu włókna białkowego. Mgr Włodzimierz Wroński, mgr Witold Osiński, mgr Łucja Somorowska, mgr Mirosław Locze, inż. Jan Cłapiński, Piotr Niewiadomski i Zenon Nieruchły. Pr.

30a, 9/03 42023. 13.9 1958. Dr Tadeusz Krężel. Kraków, Polska. Przyrząd do kompresyjno-dystrakcyjnego leczenia złamań szyjki kości udowej.

30d, 29 41960. 5.4 1957. Pierwsz. 13.4 1956 (Czechosłowacja). Frantisek Zeleny. Praga, Czechosłowacja. Eduard Jiru. Praga, Czechosłowacja. Urządzenie do ochrony słuchu, w szczególności przeciwko hałasom szkodliwym dla zdrowia.

30h, 2/03 41950. 14.10 1958. Konstancy Potocki. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania wysokoaktywnego preparatu zawierającego rutynę.

30h, 2/20 42078. 16.4 1958. Jeleniogórskie Zakłady Farmaceutyczne Przedsiębiorstwo Państwowe. Jelenia Góra, Polska. Sposób otrzymywania trwałego preparatu do iniekcji z zespołu witamin B, witaminy PP oraz pantotenianu wapnia. Elżbieta Weker, inż. Adolf Mańkowski i Franciszek Krzyżanowski. Pr.

30h, 9/02 42121. 23.10 1958. Instytut Farmaceutyczny. Warszawa, Polska. Sposób pokrywania drażetek powłoczką nierozpuszczalną w soku żółdkowym. Mgr Waclaw Chrzęszcz, dr Leszek Krówczynski i mgr Jerzy Surowiecki. Pr.

30i, 3 42098. 17.1 1958. Stanisław Szczepanik. Warszawa, Polska. Waclaw Walewski. Warszawa, Polska. Środek odwaniania-dezynfekcyjny.

31c, 5/01 42037. 27.3 1958. Pierwsz. 13.5 1957 (Niemiecka Republika Federalna). Elektro-Thermit G.m.b.H. Essen, Niemiecka Republika Federalna. Sposób wytwarzania gotowych form odlewniczych

do aluminotermicznego wlewnego spawania przedmiotów, zwłaszcza szyn, metodą wstrząsową oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu.

31c, 12/01 41959. 5.11 1957. VEB Stahlgießerei Karl-Marx-Stadt. Karl-Marx-Stadt — Borna, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób odlewania stali w bloki i płaskie wlewki oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu.

32a, 25 41942. 31.7 1958. VEB Jenaer Glaswerk Schott & Gen. Jena, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wytwarzania włókien przędzalniczych ze szkła podobnego do szkła kwarcowego.

32b, 2 42020. 10.11 1958. Eugeniusz Psztyng. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania mlewa do produkcji szkła technicznego.

32b, 6/50 42097. 8.9 1958. Pierwsz. 23.12 1957 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Jenaer Glaswerk Schott & Gen. Jena. Jena, Niemiecka Republika Demokratyczna. Włókno szklane przędzalnicze wolne od alkaliów.

34c, 5/10 42101. 28.6 1958. Mgr Jerzy Cegielski. Warszawa, Polska. Urządzenie do mechaniczno-hydraulicznego czyszczenia ścian lub innych powierzchni. Patent dodatkowy do patentu nr 40500.

35b, 7/08 42030. 2.5 1958. Mgr inż. Kazimierz Szpotański. Warszawa, Polska. Elektryczny okapurturzony przewód jezdy lub przewód zasilający oraz odbierak do tego przewodu.

36b, 5 42019. 30.7 1958. Jan Brzozowski. Wrocław, Polska. Blacha górna korpusu kuchenki gazowej z wytłaczanymi żeberkami.

37a, 4 42063. 1.10 1958. Włodzimierz Kołodko. Warszawa, Polska. Żelbetowa ściana osłonowa.

37b, 1 42021. 31.5 1958. Mgr inż. Tadeusz Kocowski. Kraków, Polska. Inż. Lesław Trzos. Kraków, Polska. Pustak oraz ściana, wykonana z tych pustaków.

37b, 2/02 41990. 2.2 1957. Instytut Technologii Drewna. Poznań, Polska. Sposób wytwarzania z listew i okładzin impregnowanych pustakowych płyt budowlanych. Prof. dr Tadeusz Perkitny. Pr.

37b, 6 42048. 4.3 1958. Michał Banert. Łódź, Polska. Sposób zabezpieczenia przed prądami błędzącymi sieci cieplnej za pomocą elastycznej, trwałej i wodoodpornej izolacji cieplnej.

38a, 4 41955. 2.4 1958. Zdenek Klika. Praga, Czechosłowacja. Prowadzenie piły taśmowej w taśmówce ręcznej.

38a, 4 41956. 2.4 1958. Zdenek Klika. Praga, Czechosłowacja. Urządzenie do napinania piły taśmowej w taśmówce.

38h, 2/01 42028. 29.10 1958. Michał Czajnik. Warszawa, Polska. Aleksander Falkowski. Rembertów, Polska. Ludwik Stępniewski. Warszawa, Polska. Władysław Dudkiewicz. Warszawa, Polska. Bronisław Sikorski. Warszawa, Polska. Władysław Jaroszyński. Warszawa, Polska. Środek grzybobójczy do impregnacji materiałów budowlanych, zwłaszcza drewna, oraz sposób jego wytwarzania.

38k, 5 41981. 11.3 1958. Huta „Warszawa”. Warszawa, Polska. Czołownica. Marian Skuza, Sławomir Cembrzyński, Marian Langer i Ireneusz Nienałtowski. Pr.

39a, 10/15 42026. 14.5 1958. Bydgoskie Zakłady Przemysłu Gumowego. Bydgoszcz, Polska. Głowica do projektowania węży gumowych. Inż. Lucjan

Dziwura, mgr inż. Mirosław Znajak i inż. Tadeusz Skublicki. Pr.

39a, 11/06 41944. 30.8 1954. Pierwsz. 17.12 1953 (Wielka Brytania). Tyre Equipment & Reconditioning Company Limited. Wembley, Middlesex, Wielka Brytania. Urządzenie do formowania lub przekształcania opon.

39a, 19/05 41958. 10.9 1957. Bernhard Dinse. Berlin—Wilmersdorf, Niemiecka Republika Demokratyczna. Paul Kremer. Berlin—Oberschöne-weide, Niemiecka Republika Demokratyczna. Gerhard Emmeler. Berlin, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób jednorodnego łączenia elementów instalacyjnych z wydłużonymi wyrobami z termoplastycznego tworzywa sztucznego.

39c, 30 42060. 26.11 1958. Witold Montwiłł. Warszawa, Polska. Mikołaj Niszczyński. Warszawa, Polska. Zbigniew Piątkowski. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania poliestrów silikonowych.

40a, 11/50 42074. 28.7 1958. Instytut Metali Lekkich i Rzadkich. Skawina k. Krakowa, Polska. Sposób wzbogacania popiołu węgla lub ropy naftowej w pierwiastki rzadkie, jak gal, german, tytan, wanad, molibden, uran, tor oraz cyna, kobalt i nikiel. Inż. Michał Ryczek. Pr.

40a, 21/01 42010. 12.6 1958. Georg Messner. Mediolan, Włochy. Sposób otrzymywania aluminium z jego stopów.

40b, 2 41993. 28.2 1958. Zakłady Mechaniczne w Łabędach Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Łabędy, Polska. Sposób ściskania na sucho sproszkowanych metali, tlenków, węglików, azotków, borków metali i metaloidów oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. Inż. Piotr Wrzosek i Norbert Michalik. Pr.

40b, 13 42069. 29.7 1958. Polska Akademia Nauk (Instytut Podstawowych Problemów Techniki). Warszawa, Polska. Stop odporny na ścieranie na osnowie cynkowej o podwyższonej zawartości aluminium. Aleksander Krupkowski, Czesław Adamski, Zygfryd Parkieta, Józef Paluchiewicz, Norbert Paszek, Augustyn Piechaczek i Stanisław Ziółkowski. Pr.

40b, 13 42070. 14.10 1958. Polska Akademia Nauk (Instytut Podstawowych Problemów Techniki). Warszawa, Polska. Stop odporny na ścieranie na osnowie cynkowej o obniżonej zawartości aluminium. Aleksander Krupkowski, Czesław Adamski, Stanisław Ziółkowski, Zygfryd Parkieta, Norbert Paszek, Hubert Jarczyk, Augustyn Piechaczek i Stanisław Boniakowski. Pr.

40c, 6/04 42014. 10.7 1957. Pierwsz. 13.7 1956 (Francja). Pechiney, Compagnie de Produits Chimiques et Electrometallurgique. Paryż, Francja. Urządzenie doprowadzające prąd do anody kadzi do rafinowania aluminium.

42b, 8/01 42018. 27.3 1958. Pierwsz. 29.7 1957 (Niemiecka Republika Demokratyczna). Deutsche Akademie der Wissenschaften zu Berlin. Berlin, Niemiecka Republika Demokratyczna. Pneumatyczny przyrząd do pomiarów liniowych.

42b, 26/03 42077. 11.10 1958. Fabryka Lin i Dru-tu. Zabrze, Polska. Profilometr elektronowy. Mgr inż. Jerzy Binder. Pr.

42c, 1/01 42072. 19.6 1958. Warszawskie Okrę-gowe Przedsiębiorstwo Miernicze. Warszawa, Pol-ska. Statyw do geodezyjnych pomiarów przemysło-

wych. Inż. Ryszard Warpechowski, inż. Stanisław Batkiewicz, inż. Jan Szczuka, Aleksander Sułkow-ski i Edward Jakubiec. Pr.

42c, 2/02 42066. 15.12 1958. Stanisław Okoniew-ski. Ostrów Wlkp., Polska. Ryszard Kurowski. Skarżysko, Polska. Stabilizator statywu fotograficznego lub podobnego.

42c, 9/01 42115. 13.1 1959. Państwowy Instytut Hydrologiczno-Meteorologiczny. Warszawa, Pol-ska. Urządzenie do wyznaczania profilu dna kanału: Jan Henc. Pr.

42c, 25/01 42001. 4.9 1958. Jerzy Tylżanowski. Olsztyn, Polska. Przechyłopis do rejestracji nachy-lania się w dowolnym kierunku jednostek pływających oraz maszyn i pojazdów, poruszających się na kołach.

42e, 22/05 42111. 18.2 1958. Pierwsz. 6.3 1957 (Czechosłowacja). Presna Mechanika, národní pod-nik. Stará Turá, Czechosłowacja. Bezpiecznik nad-ciśnieniowy, zwłaszcza do wodomierzy.

42f, 31/50 42094. 15.7 1957. Gerhard Schmiele. Stalinstadt, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób ważenia pyłu żelazistego w odlotowych gazach wielkopięcowych i urządzenie do ważenia tym sposobem.

42g, 14/01 42065. 29.12 1958. Krystyna Lela-kowska. Warszawa, Polska. Uchwyt płyty gramofonowej.

42k, 1/04 41986. 25.9 1958. Instytut Maszyn Rolniczych. Poznań, Polska. Momentomierz pojemnościowy. Inż. Tadeusz Stachowski, inż. Stanisław Nowakowski i Jerzy Stachowiak. Pr.

42k, 3 42075. 9.5 1958. Główny Instytut Górni-cтва. Katowice, Polska. Dynamometr hydrauliczny puszkowy. Mgr inż. Zygmunt Dabiński i mgr inż. Alfred Biliński. Pr.

42k, 11/01 42084. 31.1 1958. Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla. Zabrze, Polska. Przyrząd do mierzenia ciśnienia w gazociągu. Prof. dr inż. Ja-rosław Doliński i inż. Tadeusz Pawlikowski. Pr.

42k, 12/02 42050. 4.8 1958. Anatol Chomiakow. Chorzów, Polska. Stefan Pawlikowski. Gliwice, Polska. Cieczowy przeciwwytryskowy manometr różnicowy.

42l, 4/13 41963. 30.4 1958. Politechnika War-szawska (Katedra Technologii Chemicznej. Nieor-ganicznej). Warszawa, Polska. Sposób oznaczania małych ilości tlenu w gazach. Mgr inż. Janusz Mi-lewski. Pr.

42m, 14 41943. 30.9 1957. Pierwsz. 5.6 1957 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Bu-chungsmaschinenwerk Karl-Marx-Stadt. Karl-Marx-Stadt, Niemiecka Republika Demokratycz-na. Urządzenie do przenoszenia liczb z maszyny księgującej do elektronicznego urządzenia rejestr-owego.

42m, 15 42031. 8.8 1958. Marian Mądalski. Warszawa, Polska. Maszyna do liczenia.

43a, 20/03 42011. 18.10 1957. Pierwsz. 18.10 1956 (Niemiecka Republika Federalna). Erich Kranz. Berlin, Niemiecka Republika Federalna. Automat do znakowania biletów loteryjnych.

44a, 39/01 42033. 15.10 1956. Pierwsz. 28.1 1956 (Niemiecka Republika Federalna). Rodi & Wiener-berger Aktiengesellschaft. Pforzheim/Baden, Nie-miecka Republika Federalna. Rozciągliwy pasek ogniwkowy do celów zdobniczych i użytkowych,

zwłaszcza w postaci bransoletki do zegarka naręcznego.

44a, 39/01 42034. 24.10 1956. Pierwsz. 11.10 1956 (Niemiecka Republika Federalna). Rodi & Wienerberger Aktiengesellschaft. Pforzheim/Baden, Niemiecka Republika Federalna. Rozciągliwy pasek ogniwkowy do celów zdobniczych i użytkowych, zwłaszcza w postaci bransoletki do zegarka naręcznego.

45b, 24 42015. 20.8 1957. Pierwsz. 3.3 1957 (Niemiecka Republika Demokratyczna). Heinrich Weiste. Sieningsen, Niemiecka Republika Federalna. Urządzenie do sadzenia roślin bulwiastych, zwłaszcza ziemniaków.

45c, 18/01 42032. 30.10 1956. Pierwsz. 3.11 1955 (Szwecja). Aktiebolaget Överums Bruk. Överum, Szwecja. Maszyna do sprzętu buraków.

45c, 18/02 42035. 24.5 1956. Pierwsz. 10.10 1955 dla zastrz. 1—3, 5—8, 10, 13, 15 i 16 (Czechosłowacja). Výzkumny ústav zamedelských stroju. Praga, Czechosłowacja. Maszyna do sprzętu buraków z ogławiaczem i wyciągaczem.

45c, 19/01 42064. 31.3 1958. Stanisław Mleczo. Dębe, Polska. Walenty Mleczo. Bławaty, Polska. Urządzenie do mechanicznego ogławiania roślin, zwłaszcza buraków.

45c, 28/01 42036. 18.5 1956. VEB Mährescherwerk Weimar. Weimar, Niemiecka Republika Demokratyczna. Dodatkowy zespół tnący do żniwiarek.

45c, 33/02 42110. 10.11 1956. Pierwsz. 11.11 1955 dla zastrz. 3, 4, 5; 28.7 1956 dla zastrz. 1, 2, 6, 7, 9; 6.8 1956 dla zastrz. 8 (Niemiecka Republika Federalna). Gebr. Claas. Harsewinkel/Westfalia, Niemiecka Republika Federalna. Podwozie do sprzętu rolniczego.

45c, 37/07 42062. 12. 12 1958. Mgr inż. Zygmunt Marczak. Szczecin, Polska. Urządzenie do wytwarzania powróśla z siana i jego zwózki.

45e, 18/10 41985. 12.6 1958. Biuro Konstrukcyjne Maszyn i Urządzeń Młynskich, Spichrzowych i Piekarniczych. Poznań Polska. Maszyna do łuszczenia i czyszczenia zboża. Inż. Zdzisław Staniszewski. Pr.

45f, 1 42099. 26.1 1959. Mgr Tadeusz Bukowski. Warszawa, Polska. Naczynie do produkowania grzybni pieczarek. Patent dodatkowy do patentu nr 41407.

45k, 4/25 41995. 4.12 1958. Instytut Sadownictwa. Skierniewice, Polska. Opryskiwacz sadowniczy. Inż. Tadeusz Janiszewski. Pr.

45l, 5 42054. 10.10 1958. Polska Akademia Nauk (Zakład Syntezy Organicznej). Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania alkilortęciowych soli kwasów mineralnych jako środków o właściwościach grzybobójczych. Zygmunt Eckstein, Włodzimierz Dahlig, Bogumił Hetnarski i Stanisław Paśnikiewicz. Pr.

46a², 86 42057. 14.7 1958. Zakłady Mechaniczne „Ursus”. Ursus, Polska. Komora spalania wysokoprężnego silnika spalinowego. Inż. Sławomir Peszkowski. Pr.

46a², 86 42106. 18.8 1958. Pierwsz. 20.8 1957 (Czechosłowacja). Ústav pro výzkum motorových vozidel. Praga, Czechosłowacja. Wtryskowy silnik spalinowy z umiejscowionym samozapłonem mieszkanki paliwa z powietrzem.

46a², 86 42107. 18.8 1958. Pierwsz. 20.8 1957 (Czechosłowacja). Ústav pro výzkum motorových vozidel. Praga, Czechosłowacja. Silnik spalinowy z umiejscowionym samozapłonem przy bezpośrednim wtrysku paliwa z jednodziurkowej, czopowej lub innej dyszy szczelinowej.

46c¹, 2 42058. 14.7 1958. Zakłady Mechaniczne „Ursus”. Ursus, Polska. Sposób redukcji ciśnienia oleju w części obiegu smarowania, zwłaszcza silnika spalinowego. Inż. Eugeniusz Ajzenberg i inż. Henryk Szczygieł. Pr.

46c¹, 16 42108. 18.8 1958. Pierwsz. 20.8 1957 (Czechosłowacja). Tatra, národní podnik. Koprivnice, Czechosłowacja. Regulacja chłodzenia silników spalinowych, chłodzonych powietrzem.

48b, 4 42093. 20.8 1957. Pierwsz. 26.4 1957 (Niemiecka Republika Federalna). Karl Fritz. Hagen, Niemiecka Republika Federalna. Piec wannowy ogrzewany przez pokrywę.

49c, 18/01 42096. 28.4 1958. Pierwsz. 4.6 1957 (Francja). André Huet. Paryż, Francja. Urządzenie środkujące do maszyny kształtującej przyłącza na rurach o dużej średnicy.

49c, 19 42012. 23.7 1958. Pierwsz. 7.6 1958 (Niemiecka Republika Demokratyczna). VEB Elektronische Rechenmaschinen-Wissenschaftlicher Industriebetrieb Karl-Marx-Stadt. Karl-Marx-Stadt, Niemiecka Republika Demokratyczna. Prowadnica płytowa i matryca do dziurkowników.

49h, 16 42016. 4.12 1957. Pierwsz. 8.1 1957 (Francja). André Huet. Paryż, Francja. Uniwersalny stempel do zginania rur.

49h, 16 42086. 13.11 1957. André Huet. Paryż, Francja. Urządzenie do gięcia rur.

52a, 32 42056. 15.9 1956. Zakłady Przemysłu Odzieżowego im. Dr Więckowskiego Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Łódź, Polska. Fastrygówka skokowa. Bogumił Więźlak. Pr.

53k, 1/30 41948. 18.1 1958. Stefan Mroźewski. Warszawa, Polska. Sposób utrwalania witaminy C w świeżych owocach róży.

53k, 1/30 41949. 17.7 1958. Stefan Mroźewski. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania wyciągu aromatycznych składników kwiatu róży, nadającego się do celów spożywczych.

53k, 2/01 42046. 8.7 1958. Włodzimierz Szankowski. Warszawa, Polska. Aleksandra Symowa. Warszawa, Polska. Stanisław Grabiec. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania łatwo przyswajalnego preparatu odżywczego.

53k, 2/02 42029. 10.2 1958. Bogusław Nowicki. Poznań, Polska. Lucjan Hajduk. Poznań, Polska. Michał Grześkowiak. Poznań, Polska. Edward Plejer. Poznań, Polska. Sposób wytwarzania koncentratu grochowego, nadającego się do przyrządzania potraw błyskawicznych.

55e, 3 42109. 23.2 1957. Soc. p. Az. Faesite. Padwa, Włochy. Sposób wstrzykiwania cieczy w wytwory w postaci arkuszy oraz urządzenie do stosowania tego sposobu.

54b, 4/15 42043. 27.7 1956. Kaletańskie Zakłady Celulozowo-Papiernicze. Kalety, Polska. Worek papierowy do pakowania stopionej kalafonii, żywicy, wosku lub asfaltu oraz sposób wytwarzania tego worka. Inż. Stefan Wasiak i inż. Emil Breguła. Pr.

58b, 9 41973. 19.7 1958. Siedleckie Zakłady Przemysłu Zabawkarskiego Przedsiębiorstwo Pań-

stwowe. Siedlce. Polska. Urządzenie do wypychania zabawek uszytych z pluszu. Ryszard Kuźmicki. Pr.

63c, 19/01 42009. 18.8 1958. Pierwsz. 20.8 1957 (Czechosłowacja). Tatra, narodni podnik. Koprivnice, Czechosłowacja. Urządzenie do uruchamiania pojazdu za pomocą dwóch pedałów.

63k, 25 41957. 28.2 1958. Pierwsz. 3.5 1957 (Czechosłowacja). Závody 9 kvetna narodni podnik. Praga. Czechosłowacja. Urządzenie do zmiany biegów z wybierakiem, zwłaszcza do jednotorowych pojazdów mechanicznych.

64a, 9 41952 21.11 1958. Barbara Frączek. Częstochowa, Polska. Ludwik Frączek. Chylice. Polska. Leszek Świdorski. Łowicz, Polska. Barbara Hendigery. Warszawa, Polska. Korek z zaciskiem pałkowym do butelek.

64b, 23 41997. 7.6 1958. Albin Zieliński. Ciecchocinek, Polska. Urządzenie do wytwarzania wkładek z pasty polichrowinyłowej do koronek zamkniętych butelki z cieczami pitnymi.

65a¹, 19 41971. 1.8 1958. Gdańska Fabryka Farb i Lakierów. Gdańsk-Oliwa, Polska. Sposób otrzymywania farby przeciwporostowej. Zbigniew Jedliński, Zdzisław Hippe, Tadeusz Łuczak, Bogdan Szarejko i Kazimierz Uhacz. Pr.

66a, 6/05 41961. 30.8 1958. VEB Erfurter Malzerei-und Speicherbau. Erfurt, Niemiecka Republika Demokratyczna. Urządzenie rozporowe do zwierząt rzeźnych.

74a, 21/01 42051. 23.8 1958. Mgr inż. Zenon Rosnowski. Bystra/Śl., Polska. Urządzenie do zabezpieczenia terenu i budynków przed niepożądanym wejściem.

75c, 22/01 42089. 1.9 1958. Inż. Josef Wagner. Friedrichshafen-Fischbach a. Bodensee, Niemiecka Republika Federalna. Bezsprężarkowy pistolet natryskowy do rozpylania cieczy.

76b, 15/02 42025. 16.12 1957. Bielskie Zakłady Obić Zgrzeblonych Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Bielsko, Polska. Urządzenie do wycinania taśm igłowych do obić zgrzeblarek. Władysław Kotwicki. Pr.

76c, 20/05 41946. 12.7 1958. Bazyli Abakumow. Zduńska Wola, Polska. Urządzenie do regulacji prędkości obrotów wrzecion przędzarki wózkowej w sposób ciągły lub prawie ciągły.

78c, 14 41964. 11.12 1957. Skarb Państwa (Ministerstwo Obrony Narodowej). Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania tetrylu i innych podobnych nitroamin aromatycznych. Antoni Semeńczuk i Tadeusz Urbański. Pr.

80b, 2/02 42027. 23.12 1958. Gdańskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego. Gdańsk, Polska. Sposób otrzymywania wapna hydraulicznego z błota defeko-saturacyjnego. Michał Wowczuk i inż. Konrad Murzyński. Pr.

80b, 2/02 42044. 29.3 1957. Pomorskie Zakłady Przemysłu Wapienniczego w Piechcinie. Piechcin, Polska. Sposób wypalania drobnego kamienia wapiennego. Inż. Teodor Karaim. Pr.

80b, 3/12 41979. 15.12 1950. Skarb Państwa Centralny Zarząd Przemysłu Materiałów Wiązanych). Sosnowiec, Polska. Sposób wytwarzania wysokosprawnego cementu portlandzkiego przy jednoczesnym otrzymywaniu czystego tlenu glinu

jako produktu ubocznego. Mgr inż. Jerzy Grzymek. Pr.

80c, 14/01 41951. 20.2 1958. Inż. Zdzisław Handzel. Warszawa, Polska. Maria Handzel. Warszawa, Polska. Piec obrotowy do wypalania cementu. Patent dodatkowy do patentu nr 41431.

81e, 42 41967. 12.6 1958. Biuro Konstrukcyjne Maszyn Urządzeń Młyńskich, Spichrzowych i Piekarniczych Przedsiębiorstwo Państwowe. Poznań. Polska. Łańcuch do przenośników zgarniających, zwłaszcza przenośników łańcuchowych typu Redlera. Inż. Zdzisław Staniszewski. Pr.

84a, 3/02 42000. 8.3 1958. Stanisław Juniewicz. Wrocław, Polska. Sposób rozpraszania energii wody poniżej budowli piętrzących.

84c, 2 42055. 14.6 1958. Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego Nowa Huta. Kraków, Polska. Sposób wykonywania pali żelbetowych do budynków w gruntach słabych, np. torfiastych, kamienistych lub w nasypach. Roman Szokalski. Pr.

89c, 4 41998. 17.1 1958. Prof. dr Stanisław Zagrodzki. Łódź, Polska. Dyfuzja ciągła. Patent zależny od patentu nr 40135.

89i, 1/01 42076. 7.6 1958. Zakłady Przemysłu Ziemiaczanego „Luboń”. Luboń, Polska. Sposób otrzymywania glukozy technicznej o wysokim stopniu czystości. Mgr Konstanty Baranowski i mgr Mieczysław Otworowski. Pr.

89k, 2 42091. 17.2 1958. Pierwsz. 18.2 1957 (Holandia). Stamicarbon N. V. Heerlen, Holandia. Sposób otrzymywania skrobi z surowca jak kartofle, korzenie manioku itp.

ZMIANY W REJESTRZE

Grubym drukiem są podane numery rejestru patentów

34379. Dnia 17.1 1959 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

36335. Dnia 17.1 1959 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

36929. Dnia 17.1 1959 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

37322. Dnia 5.1 1959 r. wykreślono wpisy „Związek Branżowy Spółdzielni Wytwórczych Białostok, Polska” oraz dokonano wpisów „Spółdzielnia Pracy „Elektryk” z odpowiedzialnością udziałami Białostok, Polska”.

37331. Dnia 17.1 1959 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

37338. Dnia 17.1 1959 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

37420. Dnia 14.2 1959 r. wykreślono wpisy „Instytut Chemii Ogólnej Warszawa, Polska Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych” oraz dokonano wpisów: „Warszawskie Zakłady Papiernicze Przedsiębiorstwo Państwowe Jeziorna, Polska”.

38038. Dnia 17.1 1959 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

38039. Dnia 17.1 1959 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

38194. Dnia 14.2 1959 r. wykreślono wpisy „Hans Erich Fink Halle/Saale, Niemiecka Republika Demokratyczna Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych” oraz dokonano wpisów „VEB

Zentrale Entwicklung und Konstruktion (ZEK) Pumpen und Verdichter Halle/Saale, Niemiecka Republika Demokratyczna Zastępca: mgr Józef Kamiński rzecznik patentowy."

38400. Dnia 17.1 1959 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

38590 Dnia 17.1 1959 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

38966. Dnia 5.1 1959 r. wykreślono wpis „Spółdzielnia Pracy Wytrobów Chemicznych „Plon” Łódź, Polska” oraz dokonano wpisów „Leon Krupiński Warszawa, Polska”.

39067. Dnia 5.1 1959 r. wykreślono wpisy „Spółdzielnia Pracy Wytrobów Chemicznych „Plon” Łódź, Polska” oraz dokonano wpisów „Leon Krupiński Warszawa, Polska”.

39501. Dnia 17.1 1959 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

39938. Dnia 17.1 1959 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

40233. Dnia 17.1 1959 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

40416. Dnia 17.1 1959 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

40431. Dnia 17.1 1959 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

40482. Dnia 17.1 1959 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

40509. Dnia 17.1 1959 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

40645. Dnia 17.1 1959 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

40856. Dnia 22.1 1959 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

40951. Dnia 27.12 1958 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

40997. Dnia 24.12 1958 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

41230. Dnia 31.12 1958 r. wykreślono wpisy „Stefan Paprocki Warszawa, Polska” oraz dokonano wpisów „Stefan Paprocki Warszawa, Polska Zygmunt Halski Warszawa, Polska Jan Kurkowski Warszawa, Polska”.

41413. Dnia 31.12 1958 r. wykreślono wpisy „Stefan Paprocki Warszawa, Polska” oraz dokonano wpisów „Stefan Paprocki Warszawa, Polska Zygmunt Halski Warszawa, Polska Jan Kurkowski Warszawa, Polska”.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU

Liczby oznaczają numery rejestru patentów. Patenty, wpisane do rejestru patentów pod tymi numerami, wygasły na podstawie art. 12 lit. a) lub b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. nr 39, poz. 384) oraz zostały wykreślone z tego rejestru.

lit. a)	33441,	33448,	33452,	33687,	34486,	34542,
	34893,	34966,	35991,	36550,	36581,	36589,
	36701,	36827,	36862,	37007,	37068,	37174,
	37546,	37547,	37558,	37620,	37628,	37671,
	37752,	37763,	37802,	37833,	38034,	38081,
	38388,	38472,	38842,	38901,	38956,	38978,
	38998,	39041,	39065,	39099,	39108,	39121,
	39170,	39293,	39325,	39484,	39538,	39847,
	39933,	39966,	40449,	40476,	40495,	40554,
	40705,	40833,	40986;			

lit. b)	34692,	36133,	36520,	36555,	36586,	36593,
	36620,	36961,	37289,	37351,	37827,	37868,
	38097,	38123,	38149,	38187,	38213,	38273,
	38367,	38632,	38662,	38690,	38721,	38929,
	38937,	39069,	39073,	39090,	39124,	39177,
	39249,	39521,	39656,	39734,	39944,	40434,
	41518.					

25

W Z O R Y

REJESTRACJA WZORÓW UŻYTKOWYCH I WZORÓW ZDOBNICZYCH

Grubym drukiem są podane numery rejestru wzorów użytkowych i wzorów zdobniczych. Liczby i litery przed tymi numerami oznaczają klasy i podklasy, do których zaliczono zarejestrowane wzory. Po numerach rejestrów są zamieszczone daty zgłoszenia wzorów w Urzędzie Patentowym PRL i daty rejestracji tych wzorów. Następnie są kolejno zamieszczone imiona i nazwiska lub nazwy, miejsca zamieszkania lub siedziby osób, na których rzecz zarejestrowano wzory, oraz tytuły zarejestrowanych wzorów. Na końcu są podane imiona i nazwiska twórców lub współtwórców zarejestrowanych wzorów użytkowych, jeżeli wzory te są wzorami pracowniczymi. Skrót „Pr.” oznacza, że zarejestrowane wzory użytkowe są wzorami pracowniczymi.

WZORY UŻYTKOWE

(Od nru 12331 do nru 12404)

2a 12383. 31.10 1957. 13.2 1959. Zbigniew Okołowicz. Warszawa, Polska. Włodzimierz Kosmaciński. Warszawa, Polska. Piec piekarniczy.

3b 12367. 30.10 1957. 5.2 1959. Maria Wojciechowska. Warszawa, Polska. Okrycie ochronne.

3b 12370. 12.11 1957. 6.2 1959. Maria Gołębiowska. Warszawa, Polska. Krawat.

4b 12396. 22.11 1957. 21.2 1959. Maria Teresa Patek. Wojków, Polska. Abażur.

5c 12341. 17.7 1958. 15.1 1959. Kopalnia Węgla Kamiennego „Marcel” Przedsiębiorstwo Państwowe. Radlin, Polska. Przynrząd do pomiaru rozpiętości kierownic szybowych. Michał Ratajczak. Pr.

8d 12334. 20.9 1957. 3.1 1959. Miejskie Pralnie w Krakowie. Kraków, Polska. Pralka. Tadeusz Michalski. Pr.

15g 12398. 17.1 1958. 21.2 1959. Maria Ga-

lecka. Warszawa, Polska. Klawiatura maszyny do pisania.

21c 12361. 14.2 1958. 31.1 1959. Zakłady Radiowe im. Marcina Kasprzaka Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Warszawa, Polska. Elektryczna wtyczka sieciowa. Zbigniew Chrzan, Stanisław Ryniewicz i Leon Sielański. Pr.

30d 12345. 11.6 1957. 19.1 1959. Mieczysław Kazimierz Wiśniewski. Warszawa, Polska. Ochroniacz do zakrywania górnych powiek oczu.

30d 12359. 3.8 1957. 31.1 1959. Fabryka Sprzętu Ratunkowego. Tarnowskie Góry, Polska. Pochłaniacz par rtęci. Ludwik Lipiński i Kazimierz Ozdżeński. Pr.

30f 12340. 1.3 1958. 15.1 1959. Janina Wierchowaska. Katowice, Polska. Laska dla niewidomych.

31c 12404. 15.5 1958. 27.2 1959. Jerzy Jabłoński. Kraków, Polska. Edward Kruczek. Kraków, Polska. Twardościomierz do wilgotnych form odlewniczych.

32a 12366. 14.7 1958. 3.2 1959. Jakub Kuraś. Gdańsk, Polska. Michał Morze. Gdańsk, Polska. Suszarka promiennikowa.

33c 12379. 27.5 1957. 11.2 1959. Leon Stryczek. Gdynia, Polska. Przybornik do golenia.

34b 12363. 28.8 1958. 31.1 1959. Bolesław Żebrowski. Milanówek, Polska. Naczynie do smażenia frytek, faworków i tym podobnych potraw.

34b 12399. 10.3 1958. 21.2 1959. Stefan Piętowski. Warszawa, Polska. Młynek do kawy.

34e 12357. 23.11 1957. 27.1 1959. Eugeniusz Włodkowski. Bydgoszcz, Polska. Karnes do firanek.

34g 12390. 11.12 1957. 18.2 1959. Stanisław Burzyński. Łódź, Polska. Ławka jednoosobowa.

34g 12391. 9.11 1957. 19.2 1959. Antoni Bukowiński. Gliwice, Polska. Bronisława Bukowińska. Gliwice, Polska. Poduszka.

34g 12393. 9.9 1957. 20.2 1959. Leonard Radny. Dzierżoniów, Polska. Tapczan.

34i 12365. 14.11 1957. 3.2 1959. Stanisław Krzysztoporski. Kraków, Polska. Składany stolik gospodarczy.

34i 12388. 10.12 1957. 18.2 1959. Stanisław Burzyński. Łódź, Polska. Półka.

34i 12389. 11.12 1957. 18.2 1959. Stanisław Burzyński. Łódź, Polska. Ławka szkolna dwuosobowa.

34l 12339. 19.10 1957. 15.1 1959. Elżbieta Węglowska. Wola Grzybowska, Polska. Gwiazdka kompletu choinkowego.

34l 12376. 10.9 1958. 10.2 1959. Edward Szyłejko. Warszawa, Polska. Gwiazda na choinkę.

34l 12377. 25.9 1958. 10.2 1959. Edward Szyłejko. Warszawa, Polska. Gwiazda na choinkę.

34l 12382. 7.11 1957. 13.2 1959. Inż. Marian Lewandowski. Warszawa, Polska. Czajnik.

36b 12360. 23.11 1957. 31.1 1959. Karol Rachelski. Warszawa, Polska. Grzejnik elektryczny.

36b 12381. 26.3 1958. 12.2 1959. Częstochowskie Zakłady Metalowe Przemysłu Terenowego Nr 1. Częstochowa, Polska. Piecyk elektryczny.

36e 12356. 21.7 1958. 27.1 1959. Stanisław Korczyński. Elbląg, Polska. Piecyk kąpielowy do łazienek, opalany paliwem stałym.

37b 12346. 13.11 1957. 19.1 1959. Maciej Ławniczak. Poznań, Polska. Płyta podłogowa.

37b 12349. 2.12 1957. 22.1 1959. Maciej Ławniczak. Poznań, Polska. Waclaw Kontek. Poznań, Polska. Kazimierz Nowak. Poznań, Polska. Trójwarstwowa płyta budowlana.

37b 12358. 18.10 1958. 30.1 1959. Mgr inż. Karol Orell. Kraków, Polska. Pustak.

37b 12402. 22.10 1957. 23.2 1959. Jan Krasodomski. Kraków, Polska. Element prefabrykowany do budowy małych pomieszczeń.

38a 12387. 28.8 1957. 13.2 1959. Zakłady Drzewne Przemysłu Węglowego Przedsiębiorstwo Państwowe. Katowice, Polska. Uchwyt do ściągaczy pił trakowych. Mgr inż. Jerzy Kurkowski. Pr.

38d 12385. 17.1 1958. 17.2 1959. Henryk Niebojewski. Warszawa, Polska. Pudełko-szufladka.

42f 12343. 9.11 1957. 15.1 1959. Alfons Wróblewski. Warszawa, Polska. Waga inwentarzowa przenośna o niskiej budowie.

42m 12332. 15.10 1957. 3.1 1959. Edmund Wiśniewski. Poznań, Polska. Suwak do normowania dawek pokarmowych dla krów dojnych.

42n 12373. 7.2 1958. 9.2 1959. Marian Wdówka. Łódź, Polska. Alfabet ruchomy.

42n 12380. 4.1 1958. 12.2 1959. Ryszard Dąbrowski. Warszawa, Polska. Szkolny komplet do księgowości przebitkowej.

44a 12354. 23.4 1958. 26.1 1959. Marian Machnicki. Warszawa, Polska. Naszyjnik.

44a 12378. 10.12 1957. 11.2 1959. Tadeusz Pawłowski. Warszawa, Polska. Guzik do odzieży.

44b 12392. 20.12 1958. 19.2 1959. Jan Cichocki. Warszawa, Polska. Jerzy Mokrzyński. Warszawa, Polska. Romuald Sobczak. Warszawa, Polska. Zapalniczka typu krzesiwkowego.

45h 12403. 15.1 1958. 24.2 1959. Jan Zajązkowski. Gdańsk, Polska. Przyrząd do zamocowywania węży woskowej w ramce.

57a 12352. 20.8 1957. 24.1 1959. Marian Łaziński. Warszawa, Polska. Optyczny światłomierz fotograficzny.

57a 12400. 16.5 1957. 23.2 1959. Bronisław Rogaliński. Warszawa, Polska. Projektor filmowy.

57b 12342. 20.8 1957. 17.1 1959. Edmund Osiejewski. Łódź, Polska. Film stereoskopowy.

63b 12333. 6.12 1957. 2.1 1959. Marian Sałustowicz. Szczecinek, Polska. Urządzenie do sterowania sankami dziecięcymi.

63b 12372. 1.10 1957. 9.2 1959. Roman Kapa. Gdańsk, Polska. Przenośny kojec niemowlęcy.

63c 12364. 20.5 1957. 3.2 1959. Centralny Instytut Ochrony Pracy. Warszawa, Polska. Automatyczny sprzęg pojazdów mechanicznych z przyczepami. Tadeusz Śliwkin, Józef Płatek, Antoni Matracki i Bogdan Urbański. Pr.

63c 12401. 17.10 1957. 23.2 1959. Bolesław Kapica. Warszawa, Polska. Rynienka uszczelniająca do szyb samochodowych.

63g 12374. 20.11 1957. 10.2 1959. Stefan Dobrowolski. Warszawa, Polska. Ściągacz do łańcucha.

64a 12347. 13.6 1957. 22.1 1959. Będzińskie Zakłady Metalowe Przemysłu Terenowego. Będzin, Polska. Zamknięcie do słojów typu Weck. Władysław Wocka i Władysław Żak. Pr.

64a 12368. 16.11 1957. 5.2 1959. Helena Czaplińska. Warszawa, Polska. Przyrząd do zamykania butelek kapsłami.

64a 12369. 14.12 1957. 5.2 1959. Józef Urbanowicz. Łódź, Polska. Zamknięcie do butelek, słoików lub tym podobnych naczyń.

67c 12344. 20.2 1957. 19.1 1959. Apolinary Kamiński. Kielce, Polska. Uchwyt do ostrzenia żyłek.

69 12350. 27.12 1957. 22.1 1959. Stanisław Malendowicz. Warszawa, Polska. Nożyk do gołenka.

69 12384. 28.8 1957. 17.2 1959. Benedykt Ciesielski. Warszawa, Polska. Tadeusz Stolarek. Pruszków, Polska. Szczyrek damski.

70a 12353. 15.4 1958. 24.1 1959. Gizela Górka. Pruszków, Polska. Ochraniacz do ołówków.

74d 12355. 17.1 1958. 27.1 1959. Jan Wróblewski. Warszawa, Polska. Samochodowy znak drogowy.

77c 12394. 27.1 1958. 20.2 1959. Toruńskie Zakłady Przemysłu Zabawkarskiego Przedsiębiorstwo Państwowe. Toruń, Polska. Zabawka imitująca lodowisko i grę hokeja na lodzie.

77d 12386. 17.1 1958. 17.2 1959. Henryk Niebojewski. Warszawa, Polska. Pionek warcabowy.

77d 12397. 14.12 1957. 21.2 1959. Zbigniew Kamiński. Warszawa, Polska. Gra w postaci piłki nożnej.

77f 12331. 7.8 1957. 2.1 1959. Irena Klein. Kraków, Polska. Lalka.

77f 12335. 2.4 1958. 5.1 1959. Irena Klein. Kraków, Polska. Ruchome oko dla lalek i innych figur naśladowujących żywe stworzenia.

77f 12362. 20.5 1958. 31.1 1959. Jan Czudek. Stare Bielsko, Polska. Zabawka w postaci psa.

80b 12348. 15.11 1957. 22.1 1959. Irena Ławniczak. Poznań, Polska. Maciej Ławniczak. Poznań, Polska. Kazimierz Nowak, Poznań, Polska. Pięta do celów budowlanych.

81a 12338. 17.3 1958. 13.1 1959. Edward Strusiewicz. Wrocław, Polska. Wieszak suwakowy.

81c 12336. 7.2 1958. 9.1 1959. Jan Poznański. Łódź, Polska. Opakowanie do odzieży.

81c 12375. 4.12 1957. 10.2 1959. Stanisław Miączyński. Kraków, Polska. Marta Kalmus. Kraków, Polska. Przyrząd do wysypywania z pudełek materiałów sypkich.

86g 12337. 3.2 1958. 13.1 1959. Roman Kulawiński. Łódź, Polska. Cewka czółenkowa do krosna automatycznego.

87a 12351. 15.5 1956. 24.1 1959. Główny Instytut Górniczo-Katowice, Polska. Kleszcze do zaciskania spłonek górniczych. Aleksander Wodniak. Pr.

87a 12395. 4.9 1958. 20.2 1959. Jerzy Tylżanowski. Olsztyn, Polska. Śrubokręt elastyczny.

89c 12371. 28.1 1958. 6.2 1959. Henryk Tyszk. Warszawa, Polska. Bateria dyfuzyjna.

WZORY ZDOBNICZE

(od nru 7271 do nru 7283)

7 7272. 11.10 1958. 22.1 1959. Jerzy Zawadzki. Zakopane, Polska. Haczyk do zawieszania obrazów.

9 7275. 20.10 1958. 27.1 1959. Stefan Bronisław Dąbski. Poznań, Polska. Zabawka.

11 7273. 11.10 1958. 22.1 1959. Jerzy Zawadzki. Zakopane, Polska. Przyrząd do wycinania ciastek.

12 7274. 8.10 1958. 27.1 1959. Henryk Grzonkowski. Warszawa, Polska. Klamra do włosów.

16 7271. 11.11 1958. 15.1 1959. Stanisława Szulczewska. Warszawa, Polska. Sztuczny kwiat.

16 7277. 26.9 1958. 17.2 1959. Wojciech Frykowski. Łódź, Polska. Chustka.

16 7278. 26.9 1958. 17.2 1959. Wojciech Frykowski. Łódź, Polska. Chustka.

16 7279. 26.9 1958. 17.2 1959. Wojciech Frykowski. Łódź, Polska. Chustka.

16 7280. 16.10 1958. 17.2 1959. Jan Frykowski. Łódź, Polska. Chustka.

16 7281. 16.10 1958. 17.2 1959. Jan Frykowski. Łódź, Polska. Chustka.

16 7282. 16.10 1958. 17.2 1959. Jan Frykowski. Łódź, Polska. Szalik.

16 7283. 16.10 1958. 17.2 1959. Jan Frykowski. Łódź, Polska. Szalik.

17 7276. 16.10 1958. 17.2 1959. Wiktor Okulicz. Warszawa, Polska. Karta pocztowa.

ZMIANY W REJESTRZE

Grubym drukiem jest podany numer rejestru wzorów użytkowych

11905. Dnia 9.2 1959 r. wykreślono wpis o wykreśleniu wzoru użytkowego.

WYKREŚLENIA Z REJESTRÓW

Grubym drukiem są podane numery rejestru wzorów użytkowych i rejestru wzorów zdobniczych. Prawa z rejestracji wzorów, wpisanych do rejestrów pod tymi numerami, wygasły na podstawie art. 98 lit. a) lub lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. nr 39, poz. 384), a wzory te zostały wykreślone z tych rejestrów. Po numerach rejestrów są podane daty wygaśnięcia praw z rejestracji wzorów.

WZORY UŻYTKOWE

lit. a)					
			11968	31.1	1959
10318	4.1	1959	11970	31.1	1959
10321	11.1	1959	11973	31.1	1959
10322	14.1	1959	11974	31.1	1959
10323	15.1	1959	11975	31.1	1959
10325	25.1	1959	11976	31.1	1959
11932	30.11	1958	11979	31.1	1959
11937	30.11	1958	11980	31.1	1959
11940	30.11	1958	11981	31.1	1959
11941	30.11	1958	11983	31.1	1959
11942	30.11	1958	11987	31.1	1959
11949	30.11	1958	11989	31.1	1959
11950	30.11	1958	11992	31.1	1959
11951	30.11	1958	12003	31.1	1959
11952	30.11	1958	12004	31.1	1959
11954	30.11	1958	12009	31.1	1959
11958	30.11	1958	12010	31.1	1959
11960	30.11	1958	12011	31.1	1959
11965	31.1	1959	12013	31.1	1959
11966	31.1	1959	12014	31.1	1959

12016	31.1	1959	10328	16.1	1959		
12018	31.1	1959	10341	19.2	1959		
12023	31.1	1959	10347	21.1	1959	lit. a)	7178 24.11 1958
12025	31.1	1959	10348	21.1	1959	7162	11.4 1958
12032	31.1	1959	10378	17.2	1959	7163	21.4 1958
12038	31.1	1959	10379	17.2	1959	7164	28.4 1958
12040	31.1	1959	10415	9.2	1959	7168	10.6 1958
			10428	19.12	1958	7169	15.6 1958
lit. b)			10447	19.12	1958	7175	25.9 1958
9894	2.1	1959	10817	9.2	1959	7176	25.9 1958
10327	7.1	1959	12008	2.1	1959	7177	13.11 1958
							7180 28.11 1958
							7181 30.11 1958
							7182 28.12 1958
							7183 30.12 1958
							7184 30.12 1958
							7185 30.12 1958
							7189 14.1 1958

UDOSKONALENIA TECHNICZNE

ŚWIADECTWA O DOKONANIU UDOSKONAŁEŃ TECHNICZNYCH

(Od nru 17481 do nru 17825)

Grubym drukiem są podane numery świadectw o dokonaniu udoskonań technicznych. Liczby i litery przed tymi numerami oznaczają klasy i podklasy, do których zaliczono zarejestrowane udoskonalenia techniczne. Po numerach świadectw o dokonaniu udoskonań technicznych są kolejno zamieszczone daty wystawienia tych świadectw, imiona i nazwiska twórców lub współtwórców udoskonań technicznych oraz tytuły tych udoskonań.

1a **17654—17656**. 10.1 1959. Mgr inż. Jan Sutkowski, Józef Hamroz i Paweł Adamczyk. Zmiana konstrukcji blach przesypowych w suszarce węgla.

1c **17814**. 4.2 1959. Inż. Marian Wojtowicz. Obniżenie zawartości wody w koncentracie węgla o 10% bez stosowania odwadniarek odśrodkowych.

2a **17769, 17770**. 28.1 1959. Jan Ostrowski i Roman Teclaw. Skrobak do zbierania cukru z taśmy lnianej przenośnika agregatu piekarniczego.

2a **17766—17768**. 28.1 1959. Inż. Mieczysław Stochaj, Jan Ostrowski i Julian Nowicki. Ulepszenie konstrukcji napędu w agregacie piekarniczym „Oka Former”.

2a **17764, 17765**. 28.1 1959. Mirosław Chodkowski i Ludwik Wawrocki. Skrobak do zbierania resztek ciasta z taśmy stalowej przenośnika agregatu piekarniczego.

5b **17609, 17610**. 31.12 1958. Mgr inż. Edward Miłkuła i inż. Józef Dzierżęga. Przystosowanie noży wrębowych nr 1 do kombajnu Anderton AB-15.

5b **17771**. 28.1 1959. Zigmunt Nowak. Przyrząd do prostowania rynien przenośnika typu „Beien”.

5c **17562, 17563**. 17.12 1958. Inż. Bronisław Poskier i inż. Józef Iskra. Hydrauliczne urządzenie do podnoszenia dusz stojaków do stropnic górnictwa przy obudowie żelaznej na ścianach.

5d **17693—17695**. 31.12 1958. Inż. Józef Gbioreczyk, Józef Czyłok i Marian Konieczny. Urządzenie do mechanicznego czyszczenia wózków kopalnianych wydobywczych.

6b **17500—17502**. 9.12 1958. Mgr Witold Ferchmin, mgr inż. Kazimierz Jarosz i Dr Bolesław Skrzypczak. Sposób otrzymywania wyższych alkoholi z produktów odpadkowych rektyfikacji spirytusu.

6c **17548, 17549**. 17.12 1958. Inż. Jan Krawiec i mgr Tadeusz Sobiński. Hydrometoda podawania jabłek na rozdrabniacze wraz z utylizacją wody.

8f **17667—17670**. 10.1 1959. Jan Leśniak, Jan Pleśniński, Jerzy Śluzak i Aleksy Chodakowski. Urządzenie do automatycznego podnoszenia noży na ostrzygarce tkanin.

8l **17676, 17677**. 10.1 1959. Ignacy Dudek i Józef Owczarek. Sposób otrzymywania posypki mikowej (chlorytowo-serycytowej) do produkcji papy dachowej.

12a **17712—17715**. 16.1 1959. Doc. dr inż. Mieczysław Bułaka, mgr Jan Błaszkwicz, mgr Krystyna Rocznikowa i mgr Stanisław Wantuch. Sposób ilościowego oznaczania izoborueolu.

12a **17708—17711**. 16.1 1959. Doc. dr inż. Mieczysław Bułaka, mgr Jan Błaszkwicz, mgr Krystyna Rocznikowa i mgr Stanisław Wantuch. Sposób oznaczania zawartości substancji estryfikujących się w kamforze.

12a **17704—17707**. 16.1 1959. Doc. dr inż. Mieczysław Bułaka, mgr Jan Błaszkwicz, mgr Krystyna Rocznikowa i mgr Stanisław Wantuch. Sposób produkcji katalizatora glinkowego do procesu izomeryzacji alfa-pineny.

12c **17611—17615**. 31.12 1958. Eryk Suchanek, Lesław Heinrich, mgr inż. Herbert Pietrucha, Oswald Malcherzyk i inż. Julian Wójcik. Zmiana konstrukcji płyt chłodniczych krystalizatora typu Porgoss-Neuman.

12g **17681—17683**. 10.1 1959. Inż. Janusz Mittek, Franciszek Janus i Edward Olczak. Jednoczesna praca kolumny rektyfikacyjnej na tlen i azot.

12g **17678—17680**. 10.1 1959. Inż. Janusz Terlecki, inż. Jan Wiśniewski i Eugeniusz Ogarek. Dodatkowy rozkład pozostałego apatyty w błocie pokonwersyjnym.

12g **17582, 17583**. 24.12 1958. Stanisław Makowski i inż. Józef Kamiński. Młyn kulowy do rozdrabniania melaminy.

12g **17580, 17581**. 24.12 1958. Inż. Włodzimierz Piotrowski i Teresa Szwajkowska. Otrzymywanie arrhenalu przez metylowanie arseninu sodowego siarczanem dwumetylowym w wodnym roztworze ługu sodowego.

12g **17784, 17785**. 28.1 1959. Józef Owczarek i Ignacy Dudek. Dobudowanie nowych urządzeń oraz zmiana procesu technologicznego produkcji posypki papowej i wypełniacza do środków owadobójczych.

12i **17700—17703**. 16.1 1959. Doc. dr inż. Mieczysław Bułaka, mgr inż. Bogdan Burczyk, mgr Jan Błaszkwicz i mgr inż. Stanisław Witek. Sposób otrzymywania aktywnej formy katalizatora tytanowego do procesu izomeryzacji alfa-pineny.

12o **17696—17699**. 16.1 1959. Doc. dr inż. Mieczysław Bułaka, mgr Jan Błaszkwicz, mgr Krystyna Rocznikowa i mgr Stanisława Ziolkowa. Sposób prowadzenia estryfikacji kamfenu do mrówczanu izobornylu.

12o **17533, 17534**. 9.12.1958. Inż. Wiesław Wilczyński i inż. Bogusław Więckiewicz. Sposób ciągłej destylacji żywic mocznikowo-formaldehadowych i innych za pomocą wyparki rurowej przelotowej.

12o **17617—17619**. 31.12 1958. Inż. Kazimierz

Krasnodębski, inż. Alfred Proksza i Kazimierz Pukowicz. Sposób usuwania naftalenu z gazu kokso-wniczego.

12o 17811—17813. 4.2 1959. Mgr inż. Jan Kordys, inż. Adolf Piwowarczyk i Jerzy Kozłowski. Zmiana konstrukcji przegród perforowanych w reaktorze instalacji bezwodnika octowego.

12r 17716—17726. 19.1 1959. Inż. Jan Nowak, inż. Bolesław Kołodziejczyk, inż. Julian Wójcik, Bolesław Polak, Karol Tomecki, Roman Szylikowski, Artur Krzoska, Jerzy Bilek, Józef Matysik, Emil Pasterniok i Stanisław Morawiec. Destylacja mieszaniny smoły generatorowej, gazowniczej i wylewnej sposobem ciągłym na CDS.

17a 17801, 17802. 30.1 1959. Felicjan Piekarski i Zygmunt Łuszczynski. Ulepszenie agregatu chłodniczego o wydajności chłodniczej 3.000 Kcal/h.

17d 17780. 28.1 1959. Inż. Bogdan Kajda. Grawitacyjne opróżnienie kondensatora ze skroplin przy zespole wyparek.

18c 17535. 9.12 1958. Inż. Stanisław Okniński. Sposób wyżarzania rekryystalizacyjnego rurek na igły lekarskie w piecu próżniowym.

20c 17505. 9.12 1958. Eugeniusz Janik. Przyrząd samocentrujący do umocowania struny w środku przedniej części cylindra.

20c 17503, 17504. 9.12 1958. Eugeniusz Janik i Józef Ślaby. Przyrząd samocentrujący do wyszukiwania środka w tylnej części cylindra.

20e 17687—17690. 10.1 1959. Jan Wuwer, inż. Alojzy Zimończyk, inż. Oldrzych Łobodziński i inż. Marian Ziomek. Przebudowa lokomotywy elektrycznej dołowej jednostanowiskowej AEG na dwustanowiskową z nowym wyposażeniem — typ Wu/58.

21a 17781, 17782. 28.1 1959. Mgr inż. Jan Temler i inż. Bolesław Orlewicz. Obwody heterodyny ze stałymi pojemnościami zastępującymi tryмеры.

21a 17520. 9.12 1958. Mgr Krystyna Gołąb. Stabilizowanie sadzą polietylenu na powłoki przewodów typu PSMX stosowanych do anten telewizyjnych.

21a 17809, 17810. 30.1 1959. Inż. Tadeusz Danielak i Jerzy Walkiewicz. Ulepszenie sygnalizacji na obwodach w systemie central międzymiastowych U-57.

21c 17808. 30.1 1959. Witold Piszcz. Przyrząd do szczudłowania słupów linii energetycznych czynnych wysokiego i niskiego napięcia.

21c 17734, 17735. 19.1 1959. Albin Walkusz i inż. Tadeusz Płachta. Końcówki oczkowe miedziane do zakańczania żył kablowych.

21c 17623—17628. 31.12 1958. Mgr Jerzy Zapart, Władysław Kosiński, mgr Marian Kiełbowski, Andrzej Pawełek, Tadeusz Zurek i Henryk Kopala. Sposób produkcji tłoczywa fenolowego z wypełniaczem mikiowym.

21d 17806, 17807. 30.1 1959. Mgr inż. Michał Grzegorzek i mgr inż. Paulin Ciesek. Przebudowa rozdzielni 6 KV na pompowni Borki.

21g 17754. 19.1 1959. Henryk Blumazajn. Nowe rozwiązanie konstrukcji kontaktów bocznych do lamp elektronowych.

21h 17487—17755. 9.12 1958. Tadeusz Ołdak, Bolesław Kreza i Stefan Przychodźki. Przyrząd do zwijania chłodnic (węzownic) do pieców elektrycznych.

21h 17518, 17519. 9.12 1958. Inż. Jerzy Piętka i inż. Franciszek Fikus. Skrócenie czasu wytopu stalowniczych pieców łukowych przez ulepszenie stosowania dławików.

21h 17593—17595. 31.12 1958. Inż. Andrzej Janowski, Jerzy Wiśniewski i Jan Sokółowski. Suszarka promiennikowa do suszenia wyrobów z lateksu.

22a 17636, 17637. 31.12 1958. Józef Pudłowski i Kazimierz Zajac. Sposób produkcji barwnika szarzeń helionowa 3BL².

22h 17606—17608. 31.12 1958. Teofil Wróbel, Antoni Polak i Walenty Kopec. Ulepszenie jakości baltonu CG-7 przez zmianę procesu technologicznego.

22h 17818—17820. 4.2 1959. Mgr Stanisław Maraszewski, Stanisław Małyszewicz i Julian Niechaj. Zastąpienie fenolu ksylenolem przy produkcji żywic do lakierów bakelitowych.

22i 17560, 17561. 17.12 1958. Jerzy Sikora i Makary

Ciuła. Sposób zabezpieczenia przed korozją wkładów aluminiowych w kotłach warzelnych.

23b 17492, 17493. 9.12 1958. Inż. Ludwik Bednarz i Kazimierz Płaczek. Sposób produkcji obciążnika do oleju napędowego III z ropy albańskiej.

23b 17494—17499. 9.12 1958. Inż. Ludwik Bednarz, Władysław Wójcik, Wiktor Kłeczek, Ludwik Gac, Stanisław Dudek i Józef Jarczyk. Ulepszenie sposobu suszenia destylatów olejowych na destylacji kotłowej ciągłej.

24g 17659. 10.1 1959. Mgr inż. Łęszek Dabulewicz. Pneumatyczne odpopielanie kotłów energetycznych z zastosowaniem zbiorników pyłu pod każdym zsysem.

27b 17550—17552. 17.11 1958. Inż. Janusz Heinrich, inż. Jerzy Pruffer i inż. Ryszard Dobrowolski. NAGRZEWNICA gazowa do nagrzewania cylindrów kompresorów w celu osadzenia tulei metodą skurczową.

28a 17753. 19.1 1959. Wojciech Dankiewicz. Odbarwienie lisów rudych na kolor cielisty.

28a 17751, 17752. 19.1 1959. Wojciech Dankiewicz i inż. Zenon Borowiec. Odbarwienie skór nutrii i farbowanie na kolory pastelowe i imitacje.

29a 17584. 31.12 1958. Edmund Szolno. Przebudowa suszarki do słomy lnianej, w celu uzyskania większej przepustowości.

30c 17516, 17517. 9.12 1958. Lek. wet. Władysław Tyczka i dr Stanisław Majdan. Urządzenie próżniowe do dokonywania upustów krwi ze świń.

30g 17574. 20.12 1958. Paweł Soszka. Wprowadzenie rowków na narzędziach do tłoczenia pudełek maszynowych z folii winidurowej.

30h 17564—17566. 20.11 1958. Mgr Nusyn Langwald, Alodia Śmiałkowska i mgr Stefan Biłski. Metoda produkcji drażetek Phenazolinum mite dla dzieci.

30h 17489—17491. 9.12 1958. Mgr Bożena Zbozeń, mgr Anna Żyżyńska i Janina Waliszewska. Nowy sposób drażowania Napashinu.

30h 17736. 19.1 1959. Mgr Irena Malinowska. Oznaczenie zawartości chlorowodoru efedryny i kardiazolu w amp. Cardiophedrin.

30h 17575. 20.12 1958. Dr Stefania Sobolewska. Zmodyfikowane podłoże bakteryjne „Endo”.

30h 17748—17750. 19.1 1959. Mgr Stefan Biłski, mgr Nusyn Langwald i Alodia Śmiałkowska. Sposób produkcji drażetek Clavithetin.

30h 17747. 19.1 1959. Mgr Nusyn Langwald. Sposób ampułkowania Metanosulfoniany Phenazolinu w postaci 5% wodnego roztworu w amp. 2 ml.

30h 17789, 17790. 28.1 1959. Inż. Tadeusz Kasal i mgr Stanisław Wojeński. Sposób wytwarzania maści antinecrosan.

30h 17786. 28.1 1959. Inż. Kazimierz Zabłocki. Prasa filtracyjna do sączenia i zbierania osadów białkowych przy stężeniu surowic leczniczych.

30h 17791—17793. 28.1 1959. Kazimierz Kosman, Czesław Grycz i inż. Gabriel Stelmazak. Sposób produkcji maści cortisonowej.

30h 17629—17635. 31.12 1958. Mgr Nusyn Langwald, Alodia Śmiałkowska, mgr Stefan Biłski, mgr Aleksander Orłowski, Władysław Wolski, Danuta Rudolf i Piotr Mikołajewski. Sposób produkcji na skalę przemysłową drażetek O,2 g Ferrum sulfuricum oxydulatum.

30h 17815—17817. 4.2 1959. Dr Aleksander Tabor-ski, dr Stanisław Dziedziula i dr Aleksander Brühl. Zmiana postępowania przy szczepieniu koni w produkcji surowicy przeciwwężcowej.

34k 17532. 9.12 1958. Zdzisław Wójcik. Ulepszenie konstrukcji i mocowania nóg do wanien kąpielowych.

35a 17772—17774. 28.1 1959. Stefan Biel, Ryszard Bystrzycki i Mieczysław Rawa. Wyciąg 5-tonowy z wahaczem.

35c 17600, 17601. 31.12 1958. Longin Chrustowicz i Ireneusz Milewski. Wciąg do silników wentylacyjnych maszyn przedziałniczych.

35d 17660, 17661. 10.1 1959. Stanisław Cyc i Kazimierz Lasek. Zmiana konstrukcji łuku ogranicznika na wysięgniku dźwigu wieżowego.

37a 17641. 10.1 1959. Jerzy Topolski. Sprzęg form

z podkładami przy produkcji prefabrykatów betonowych.

37b 17796. 30.1 1959. Inż. Michał Szklarzewicz. Skrócenie pali połączone z zeskalaniem gruntu za pomocą zastrzyku mleczka cementowego pod ciśnieniem.

37e 17556. 17.12 1958. Inż. Erazm Brzozowski. Rusztowanie ruchome do remontu budynków po stronie zewnętrznej.

38b 17486. 9.12 1958. Leonard Hibner. Obrabiarka do produkcji dybli falistych.

38b 17783. 28.1 1959. Tomasz Buczyński. Maszyna do cięcia deszczółek z drobnicy opałowej i odpadów drzewnych do produkcji skrzynek na owoce i warzywa.

38k 17733. 19.1 1959. Władysław Tomiczek. Wyeliminowanie siarczynu glinu z produkcji płyt pilśniowych twardych.

39a 17536, 17537. 9.12 1958. Inż. Jakub Stawarz i mgr Zdzisław Przybyłkiewicz. Przeróbka krajarek polimeru szerokotaśmowych na wąskotaśmowe 12-to paskowe.

39b 17590. 1.1 1959. Inż. Henryk Kozdrowicz. Urządzenie emulsji oleju do lateksu celem otrzymania buny olejowej.

39b 17591, 17592. 31.12 1958. Inż. Anna Szaniawska i Jadwiga Graff. Zmiana sposobu przygotowania mieszanki lateksowej do wyrobów maczanych.

40b 17481—17483. 9.12 1958. Mgr Stanisław Gregorczyk, mgr Janusz Gaudnik i Ryszard Zmija. Oznaczenie Al, Mn, Si, Cr i Ni w stopach Al-Ni metodą spektrograficzną.

42c 17657. 10.1 1959. Mgr inż. Stanisław Dmochowski. Poligonizacja techniczna metodą smukłych trójkątów.

42e 17763. 28.1 1959. Ryszard Sobolewski. Wskaźnik dozowania szlamu.

42e 17882. 4.2 1959. Mieczysław Biernacki. Dozówka bębnekowa do aromatów.

42h 17803—17805. 30.1 1959. Inż. Maria Berecka, mgr Bogusława Kopkiewicz i Ludwik Białkowski. Oznaczenie fosforu i innych zanieczyszczeń w mosiądzu fosforowym MF 68 metodą spektrograficzną.

42l 17737, 17738. 19.1 1959. Jadwiga Beck i Bogumiła Paulewicz. Oznaczenie zawartości azotanu priviny subst. potencjometrycznie.

42l 17739, 17740. 19.1 1959. Jadwiga Beck i Bogumiła Paulewicz. Oznaczenie zawartości priscolu subst. potencjometrycznie.

42l 17741. 19.1 1959. Inż. Alina Gliniewicz. Oznaczenie zawartości acetomenaftonu w tabletkach spektrofotometrycznie.

42l 17742. 19.1 1959. Inż. Alina Gliniewicz. Oznaczenie zawartości winianu argotaminy w roztworach iniekcyjnych spektrofotometrycznie.

42l 17743. 19.1 1959. Inż. Alina Gliniewicz. Oznaczenie zawartości siarczynu chinidyny w drażetkach spektrofotometrycznie.

42l 17744, 17745. 19.1 1959. Janina Etmanowicz i Teresa Santarek. Potencjometryczne oznaczenie zawartości chlorowodorku yohimbiny w ampulkach.

42l 17746. 19.1 1959. Inż. Danuta Wiśniewska. Oznaczenie zawartości azotanu priviny we fl. Rhinazin i azotanu priviny i benadrylu we fl. Betardin.

42l 17825. 4.2 1959. Mgr inż. Jerzy Wroński. Metanomierz kieszonkowy.

42l 17775, 17776. 28.1 1959. Hieronim Grzywaczewski i Stanisław Grządkowski. Przyrząd do mechanicznego pobierania próbek gruntu do badań.

42n 17777—17779. 28.1 1959. Hieronim Grzywaczewski, Stanisław Grządkowski i Jerzy Kikinger. Przyrząd do mechanicznego zagęszczania piasków.

45f 17527. 9.12 1958. Stefan Ziętek. Wały przyciskowe przeciw odwracaniu darni, przewróconej odkładnicami pługa.

45f 17526. 9.12 1958. Stefan Ziętek. Podcinacz do korzeni.

45f 17642. 10.1 1959. Brunon Wronkowski. Karczownik do karpiny przemysłowej.

46c 17823. 4.2 1959. Marian Kaczorowski. Skasowanie kierownic przedmuchu w cylindrze silnika spalinowego.

47f 17638. 31.12 1958. Alfred Nowak. Rozpierzacz do rurociągów za pomocą śrub.

47g 17576—17579. 20.12 1958. Władysław Grom, Czesław Giller, Zbigniew Chojecki i Feliks Munik. Zmiana konstrukcji płyty prowadzącej i uszczelnienia grzybka zamykającego w pompie Elux.

48d 17538, 17539. 9.12 1958. Mgr Aleksander Stolarz i mgr inż. Witold Olszewski. Grunt nitro z dodatkiem kwasu fosforowego.

49a 17542. 17.12 1958. Kazimierz Brylski. Ulepszenie konstrukcji wiertarki elektrycznej ręcznej.

49c 17602. 31.12 1958. Inż. Ryszard Detko. Ciągadło wałkowe składane do produkcji cienkich prętów i drutów profilowych.

49c 17528—17531. 9.12 1958. Inż. Henryk Orzechowski, Stefan Widanka, Franciszek Narożny i Eugeniusz Szczurek. Urządzenie umożliwiające jednoczesne ciągnięcie dwóch rur lub dwóch prętów na pojedynczej ciągarce ławowej.

49c 17797—17800. 30.1 1959. Czesław Orłowski, Szczepan Respondek, inż. Stanisław Brunne i Tadeusz Nidek. Przystosowanie pras mimośrodowych do tłoczenia kubków bateryjnych.

49h 17524, 17525. 9.12 1958. Władysław Woźniak i Leon Maja. Urządzenie do mechanicznego czyszczenia profili i blach w miejscach styku przed spawaniem.

50c 17658. 10.1 1959. Feliks Zygar. Podajnik materiału do łamacza walcowego M-457.

50f 17824. 4.2 1959. Jerzy Kławiński. Ulepszenie konstrukcji napędu otaczarki gryśów m-ki „Vinget”.

52a 17730. 19.1 1959. Inż. Tadeusz Zalański. Zmiana procesu technologicznego w produkcji igieł kuśnierskich.

57a 17506—17514. 9.12 1958. Inż. Jerzy Blaszyński, inż. Józef Bartoszewski, inż. Konstanty Gruda, inż. Stefan Bochyński, inż. Stefan Szulc, Kazimierz Jaworski, inż. Henryk Krasieński, Tadeusz Malec i Stanisław Ślesicki. Przegrywacz 4-ro główkowy magnetyczny do odtwarzania dźwięku z taśmy M-35 samodzielnie lub z przegrywaczem „Aga-Baltic”.

57a 17731, 17732. 19.1 1959. Inż. Henryk Krasieński i Kazimierz Jaworski. Urządzenie do określania stężyczności obrazu w kamerach zdjęciowych.

57f 17787, 17788. 28.1 1959. Inż. Wojciech Łoś, Leonard Ilski. „Cejlonki” jako nowy asortyment czekoladek z grupy galanterii formowanej.

59b 17557—17559. 17.12 1958. Stanisław Puzio, Kazimierz Kliszko i Stanisław Strużyk. Pompa odśrodkowa z wirnikiem zanurzonym w cieczy.

59b 17639, 17640. 10.1 1959. Inż. Jerzy Kraskowski i Tadeusz Wojtalczyk. Zawór sterowany do rury ssącej pompy wirnikowej.

63c 17540, 17541. 15.12 1958. Inż. Marian Kutyba i inż. Janusz Borek. Przyczepa motocyklowa z odpadów.

63c 17521—17523. 9.12 1958. Feliks Łaniewski, Jerzy Matusiewicz i Janusz Sobiński. Ulepszenie układu trapezowego mechanizmu zwrotniczego samochodu M-20 Warszawa.

64a 17756. 28.1 1959. Bogusław Bubicz. Korek do win gazowanych.

64b 17543—17547. 17.12 1958. Teodor Pawłowicz, Franciszek Majgier, Ryszard Ruchaj, Kazimierz Jakubowski i Feliks Sojda. Zorganizowanie linii rozlewu wina z zastosowaniem systemu taśmowego.

65a 17757—17760. 28.1 1959. Mgr Kazimierz Topolski, mgr Tadeusz Marganiec, mgr inż. Aleksander Bartosik i mgr Janina Witkowska. Produkcja pasów ratunkowych z kapoku.

67a 17761, 17762. 28.1 1959. Franciszek Manda i Franciszek Idkowiak. Urządzenie do szlifowania porcelanowych lub steatytowych wałków opornikowych.

67a 17484, 17485. 9.12 1958. Władysław Woźniak i Leon Mara. Przyrząd do jednoczesnego czyszczenia dwóch krawędzi blach, do stykowego spawania automatem.

67c 17620—17622. 31.12 1958. Mgr Edward Oleksy, mgr Lesław Chmieliwicz i Antoni Polak. Lepiszczko do produkcji tarcz ściernych.

68b 17673—17675. 10.1 1959. Mgr inż. Teresa Olaszewska, inż. Edmund Włodarczyk i inż. Bohdan Zdrojewski. Mechanizm do otwierania okien zespolonych.

71a 17643—17651. 10.1 1959. Bolesław Bujak, Krystyna Zielińska, Antoni Bruski, Jan Mucha, Jerzy Głusk, Alojzy Mucha, Józef Bernaciak, Teresa Hanke i Alojzy Sniadek. Ulepszenie technologii produkcji polanitu oraz zastosowanie go na podsuwki i spody do obuwia.

71c 17662—17664. 10.1 1959. Jerzy Malenczak, Wiktor Kała i Alojzy Karelus. Kopiarka o napędzie mechanicznym do profilowania obcasów klinowych.

74 17596—17599. 31.12 1958. Inż. Henryk Kowalski, inż. Jerzy Miastkowski, inż. Eugeniusz Sadowski i inż. Benedykt Zmysliński. Wodowskaz odległościowy.

75c 17652, 17653. 10.1 1959. Inż. Mieczysław Chwałek i Józef Słęczka. Końcówka do pistoletu typu „Won” do mechanicznego malowania klejowego.

79b 17684—17688. 10.1 1959. Henryk Foltin, Władysław Skrzypek i Stefan Kłapsia. Urządzenie do wpięcia waty w ustniki na maszynie Lernerera.

80a 17665, 17666. 10.1 1959. Mgr Antoni Dembowski, inż. Mirosław Lebiedziejewski. Urządzenie do formowania mas węglowych.

80a 17671, 17672. 10.1 1959. Bogdan Dominik i Czesław Frymus. Ulepszenie półautomatycznego ucinacza cegły.

80a 17585—17589. 31.12 1958. Inż. Józef Bielawski, Rudolf Skipioł, Bolesław Kania, Kazimierz Gaik i Antoni Gudaneck. Winda samoczynna do spuszczenia cegły z suszarni nadpiecowej.

80a 17570—17573. 20.12 1958. Stanisław Żaba, inż. Barbara Wójtowicz, Rudolf Skipioł i Józef Pieprzycza.

Produkcja sączków metodą skupionego ułożenia po 5 i 7 sztuk.

80c 17553—17555. 17.12 1958. Mieczysław Baumgard, Julian Białkowski i Franciszek Stepczyński. Zastosowanie przy wypale pokryw czajników, imbryków, cukiernic podkładek formowanych.

80c 17616. 31.12 1958. Inż. Zbigniew Foltyn. Przenośnik obwodowy do odbioru wapna z pieca szybowego.

81c 17794, 17795. 30.1 1959. Cecylia Trelanka i Wojciech Podgórski. Nowy typ skrzynek do transportu drożdży.

81c 17603. 31.12 1958. Inż. Andrzej Hławiczka. Podpórka wisząca do liny nośnej kolejki linowej do zrywki drewna stosowego.

81e 17604. 31.12 1958. Jan Sikora. Wózek samowyladowczy do kolejki linowej przewożącej drewno stosowe.

81e 17605. 31.12 1958. Józef Szotkowski. Lekka grawitacyjna kolejka linowa dwutorowa o ruchu wahadłowym do zrywki drewna stosowego.

81e 17727—17729. 19.1 1959. Inż. Henryk Jaworek, Roman Jurczak i Ryszard Skopek. Blokada mechaniczna urządzeń transportowych karbidu i wapna.

84d 17821. 4.2 1959. Inż. Henryk Partyka. Wysłętnik transportowy do mechanicznego usuwania nadkładu w kopalniach odkrywkowych.

85c 17691, 17692. 10.1 1959. Mgr inż. Jarosław Rutkiewicz i mgr inż. Jerzy Gańczarczyk. Biologiczna metoda oczyszczania małych ilości ścieków w rowach cyrkulacyjnych.

86d 17567—17569. 20.12 1958. Wincenty Naskrecki, Stefan Roszyk i Adam Kowalczyk. Stopka metalowa do bijaka dolnego w krośnie.

27

OPISY PROJEKTÓW WYNAŁAZCZYCH

OPISY PATENTOWE

Urząd Patentowy PRL opublikował drukiem 126 opisów patentowych. Poniżej są podane tytuły (nazwy) opatentowanych wynalazków, przedstawionych w tych opisach. Przed tymi tytułami są zamieszczone klasy, podklasy, grupy i podgrupy, do których zaliczono opatentowane wynalazki, oraz numery opisów patentowych. Po tytułach są podane daty opublikowania tych wynalazków.

3 c,	3/10	41644	Sposób wytwarzania wężykowego ustroju stanowiącego pasmo powyginane na przemian w obie strony i urządzenie do wykonywania tego sposobu. 24.11. 1958.
3 c,	3/10	41645	Zamknięcie suwakowe i sposób umocowywania jego ogniwek sprzęgających. 24.11. 1958.
5 a,	40/10	41648	Urządzenie zaworowe zabezpieczające przed wybuchem gazów lub cieczy przy pracach wiertniczych. 24.11. 1958.
5 b,	9/03	41692	Wiertnica udarowo - obrotowa. 10.12. 1958.
5 c,	10/01	41355	Stojak kopalniany. 10.12. 1958.
6 d,	1	41603	Sposób pasteryzowania cieczy w zamkniętych naczyniach, np. moszczu itp. i urządzenie do przeprowadzenia tego sposobu. 14.11. 1958.
8 k,	2	41615	Sposób przygotowywania ługu merceryzacyjnego. 17.11. 1958.
8 k,	3	41571	Sposób nadawania właściwości hydrofobowych tworzywom naturalnym lub sztucznym albo wyrobom z tych tworzyw. 16.9. 1958.
10 a,	17/01	41549	Sposób wykorzystywania ciepła odpadowego unoszonego w parze

10 a,	22/07	41673	powstałej przy gaszeniu koksu. 10.7. 1958.
10 a,	22/07	41673	Sposób wytwarzania koksu. 15.12. 1958.
11 e,	20	41637	Klamra do segregatorów biurowych, brulionów, broszur, albumów, kartotek, kalendarzy przekładanych i tym podobnych przedmiotów. 24.11. 1958.
12 o,	5/02	41617	Sposób otrzymywania izopropolanolu albo eteru izopropylowego przez uwadnianie propylenu. 17.11. 1958.
12 o,	6	41577	Sposób wyosabniania klinicznej frakcji dekstranu. 16.9. 1958.
12 o,	6	41717	Ciągły sposób estryfikacji celulozy w fazie jednorodnej. 26.1. 1959.
12 p,	1/01	41318	Sposób wytwarzania nowych estrów piperydylo-(2)-fenylokarbinolu. 15.12. 1958.
12 p,	4	41333	Sposób wytwarzania Δ -3, 4-tiazolin. 9.12. 1958.
12 p,	5	41576	Sposób wytwarzania farmakodynamicznie czynnych podstawowych amidów kwasu d-lisergowego. 16.9. 1958.
12 p,	6	41618	Sposób wytwarzania pochodnych piperazyny. 17.11. 1958.
12 q,	14/03	41686	Sposób rafinowania produktów fenolowych. 10.12. 1958.
12 q,	24	41337	Sposób wytwarzania α - i α' fluorowanych ośmiochlorowco-metyleno - czterohydroftalanów. 15.12. 1958.
12 q,	24	41619	Sposób otrzymywania trój-d (+) pantotenianu i trój-(rac.) pantotenianu dwuhydrostreptomycyny i streptomycyny. 17.11. 1958.

12 q, 24	41620	Sposób otrzymywania siarczanu dwuhydrostreptomycyny. 17.11. 1958.			
12 q, 32/01	41602	Sposób wytwarzania trzeciorzędowych aminoalkoholi. 14.11. 1958.			
13 b, 9/02	41635	Podgrzewacz wody zasilającej. 24.11. 1958.	21 c, 46/50	41664	do odłączników napowietrznych wysokiego napięcia. 15.12. 1958.
15 g, 45/15	41608	Aparat do czyszczenia czcionek maszyn biurowych. 17.11. 1958.	21 c, 54/04	41630	Urządzenie do zabezpieczania połączeń krańcowych układu samonastawnych i samoczynnych przyrządów rejestracyjnych. 9.12. 1958.
18 a, 6/08	41560	Urządzenie zasypowe do rozdzielania materiałów wsadowych przy ładowaniu ich do pieców szarych, zwłaszcza do wielkich pieców. 16.8. 1958.	21 f, 38	41626	Przełącznik pokrętny do oporników dekadowych. 24.11. 1958.
20 c, 1/10	41526	Usztywnienie nadwozia pojazdów, zwłaszcza szynowych dwupiętrowych wagonów, przed skręcaniem i zginaniem. 1.8. 1958.	21 f, 61/01	41679	Zarówka, w szczególności promiennik podczerwieni, posiadająca w pewnej części swej powierzchni powłokę zwierciadlaną oraz sposób jej wyrobu. 17.11. 1958.
20 c, 39	41634	Wyrównywacz ciężaru okna, zwłaszcza do pojazdów szynowych. 8.1. 1959.	21 q, 13/60	41658	Górnicza lampa fluoryzująca. 15.12. 1958.
20 d, 3/03	41640	Skreć do lokomotyw przegubowych i wózkowych. 24.11. 1958.	22 a, 1	41348	Elektronowy wskaźnik strojenia. 9.12. 1958.
20 f, 29	41621	Urządzenie sterujące do hamulców ze sprężonym powietrzem pojazdów szynowych, połączone z głównym przewodem za pomocą kanału. 17.11. 1958.	22 a, 1	41567	Sposób wytwarzania mieszanych kompleksowych barwników azowych zawierających chrom lub kobalt. 15.12. 1958.
20 f, 30	41531	Urządzenie rozrządzące hamulców do hamowania sprężonym powietrzem pojazdów szynowych. 10.8. 1958.	22 a, 1	41567	Sposób wytwarzania trwałych związków dwuazowych. 28.12. 1958.
20 f, 49	41639	Urządzenie przy hamulcach wagonów kolejowych z cylindrem hamulcowym i przekładnią hamulcową z dźwignią przycylindrową, która połączona jest z dwoma łącznikami dźwigni przycylindrowych. 24.11. 1958.	23 b, 1/05	41334	Sposób katalitycznej rafinacji węglowodorów. 16.9. 1958.
20 h, 4	41622	Zdalnie sterowany elektrohydrauliczny zawór regulujący ciśnienie, szczególnie do hydraulicznych hamulców szynowych. 25.11. 1958.	24 a, 12	41624	Sposób spalania odpadków roślinnych i urządzenie do tego spalania. 17.11. 1958.
20 i, 29	41697	Przekaznik silnikowy zwłaszcza do urządzeń zabezpieczających ruch kolejowy. 10.12. 1958.	24 c, 10	41610	Palnik zespolony. 17.11. 1958.
20 i, 35/20	41607	Urządzenie do samoczynnego zatrzymywania pociągów. 14.11. 1958.	24 e, 8	41628	Sposób gazyfikacji ciągłej materiałów małowartościowych oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. 25.11. 1958.
20 i, 45/10	41627	Urządzenie do tworzenia, przenoszenia i wskazywania znaków zmiennych oraz przełączalnych w czasie i przestrzeni, w szczególności liczb jedno- lub wielocyfrowych i liter. 17.11. 1958.	30 a, 4/09	41624	Urządzenie precyzyjne do badania zdolności praktycznie jednoczesnej oceny głębokości i wysokości. 24.11. 1958.
21 a ² , 18/02	41665	Elektromagnetyczny wzmacniacz napięć prądu stałego. 9.12. 1958.	30 h, 13/05	41505	Środek do pielęgnacji włosów ludzkich i zwierzęcych. 10.7. 1958.
21 a ² , 18/08	41083	Układ polepszający stabilność grupy wzmacniaków pracujących równolegle. 30.6. 1958.	32 a, 1	41649	Masa do ubijania trzonu komory pieców donicowych do wytapiania szkła. 24.11. 1958.
21 a ³ , 80/30	41491	Dodatkowy mechanizm tarczy numerowej, przystosowujący telefoniczne aparaty wrzutowe do bezpłatnych połączeń z numerami specjalnymi. 10.8. 1958.	35 a, 6	41609	Urządzenie do zabezpieczenia schodów ruchomych od niebezpiecznych wypadków. 17.11. 1958.
21 a ⁴ , 27	40896	Układ do sygnalizowania uszkodzeń w lampach elektronowych wzmacniacza mocy, połączonych w układzie przeciwobnym. 15.12. 1958.	36 a, 17	41719	Piec gazowy lub elektryczny. 20.12. 1958.
21 a ⁴ , 60	41683	Sposób dokonywania połączeń radiowych lub przewodowych dla wytworzenia określonego stanu łączności między dwoma lub kilkoma abonentami. 10.12. 1958.	36 e, 3/05	41009	Wymiennik ciepła. 14.11. 1958.
21 c, 22	41623	Wtyczka elektrotechniczna. 17.11. 1958.	37 a, 1	41511	Prefabrykowany strop wielopłytowy trzcino-betonowy. 10.7. 1958.
21 c, 22	41629	Rozłączalne połączenie wtyczkowe. 17.11. 1958.	37 a, 4	41646	Sposób łączenia słupowych elementów ściennych oraz prefabrykowany element słupowy, betonowy lub żużlobetonowy do budowy ściennych konstrukcji stałych lub rozbiernalnych. 24.11. 1958.
21 c, 40/52	41685	Układ stykowy w szczególności	37 b, 2/02	41647	Sposób wyrobu płyt azbestowo-kauczukowych wzmocnionych siatką. 24.11. 1958.
			37 b, 3/01	41529	Sposób szrudzenia drewnianych słupów linii energetycznych, telegraficznych, telefonicznych i podobnych oraz urządzenie służące do wykonywania tego sposobu. 10.7. 1958.
			37 e, 9/01	41600	Deskowanie przestawne do betonów jednofrakcyjnych. 16.9. 1958.
			37 f, 2/02	41613	Urządzenie do przesuwnej deskowania okrągłych zbiorników (silosów) żelbetonowych i betonowych. 17.11. 1958.
			37 f, 7/01	41538	Budynki z prefabrykatów korytkowych. 20.7. 1958.
			37 f, 7/02	41605	Przenośny garaż motocyklowy. 14.11. 1958.
			38 e, 1	41676	Urządzenie hydrauliczne do mocowania noży w wałkach nożowych lub głowicach nożowych, zwłaszcza obrabiarek do drewna. 15.12. 1958.

38 k,	2/02	41688	Maszyna do wciskania i wklejania kołków. 10.12. 1958.			metalu, zwłaszcza aluminium, oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 20.12. 1958.	
39 c,	10	41703	Sposób polimeryzacji laktamów kwasów (f)- ammiokarboksylo- wych. 26.1. 1959.	49 h,	17	41596	Urządzenie do gięcia rur składające się z krążków kształtujących, elementu gnącego i urządzenia mocującego. 16.9. 1958.
39 c,	20/01	41263	Sposób wytwarzania polietylenu o określonym stopniu polimeryzacji. 10.12. 1958.	49 i,	16	41611	Sposób wytwarzania wzorców gładkości. 17.11. 1958.
40 a,	1/80	41657	Sposób odparowywania lotnych metali lub związków metali w piecu. 9.12. 1958.	50 d,	8/50	41309	Powierzchnia przepuszczalna do rozdziału i przenoszenia materiałów rozdrobnionych. 20.12. 1958.
40 a,	43/30	41662	Sposób produkcji wysokoprocen- towego koncentratu kobaltowego z ługu względnie ze szlamiku otrzymanych w procesie odzysku miedzi z wypałków piry- towych. 9.12. 1958.	51 c,	33	41699	Mechanizm basowy do harmonii. 3.11. 1958.
40 b,	10	41350	Sposób otrzymywania stopów ołowiuowo - cynowo - antymono- wych ze zgarów pochodzących z oczyszczania ołowiu. 9.12. 1958.	55 e,	1/03	41666	Walec do obróbki ciśnieniowej taśm materiałowych. 10.1. 1959.
40 c,	11	41633	Sposób zapobiegania powstawa- nia rozpylonego elektrolitu w ha- lach elektrolizy roztworu siar- czanu cynkowego. 24.11. 1958.	57 a,	32/01	41670	Migawka fotograficzna obiekty- owa. 15.12. 1958.
42 i,	10/03	41687	Termometr elektromagnetyczny. 10.1. 1959.	58 a,	1	41714	Prasa hydrauliczno-pneumatycz- na, zwłaszcza do zaprasowywania kabli aluminiowych. 20.12. 1958.
42 k,	1/04	41553	Czujnik do wykrywania zmian wartości fizycznych na zasadzie elektromagnetycznej. 16.9. 1958.	63 c,	12	41496	Samoczynna, bezstopniowa skrzy- nka biegów do pojazdów mecha- nicznych. 10.7. 1958.
42 k,	7/05	41612	Silomierz dźwięniowy. 17.11. 1958.	63 c,	76	41606	Urządzenie tłumiące do silników „V”, umieszczonych w tylnej części nadwozia. 14.11. 1958.
42 k,	7/05	41678	Dynamometr elektromagnetyczny. 15.12. 1958.	63 h,	1/06	41641	Rower. 24.11. 1958.
42 k,	12/05	41682	Urządzenie elektromagnetyczne do pomiarów ciśnień. 15.12. 1958.	63 h,	12/20	41643	Przyłączenie przyczepki do mo- totocyklu z wahaczem koła tylnego. 24.11. 1958.
42 k,	14/04	41660	Urządzenie do mierzenia ciśnie- nia przede wszystkim górotworu. 9.12. 1958.	64 a,	18	41632	Korek elastyczny do butelek z płynami gazującymi. 24.11. 1958.
42 k,	34/01	41616	Przeginak uniwersalny do bada- nia materiałów metalowych na wytrzymałość wielokrotnego zgi- nania. 17.11. 1958.	64 c,	10/01	41580	Kurek do węży wypełnionych cieczą. 16.9. 1958.
42 k,	45/03	41561	Elektromagnetyczny przyrząd do pomiaru wydłużenia. 16.9. 1958.	67 a,	32/02	41541	Szlifierka. 10.7. 1958.
42 l,	4/09	41578	Ciągły sposób określania granic wybuchowości mieszanin gazo- wych. 16.9. 1958.	72 c,	8/05	41591	Komora do ładowania naboju do działła bezodrzutowego. 16.9. 1958.
42 m,	14	41636	Urządzenie wyzwalające do jed- noczesnego sterowania kilkoma przebiegami. 24.11. 1958.	74 b,	5/02	41590	Sposób sygnalizacji akustycznej przebiegu procesów technicznych. 16.9. 1958.
42 n,	11/50	41604	Model elektryczny do badania zjawisk fizycznych na zasadzie analogii, sposób wytwarzania materiału do wyrobu takich mo- deli oraz sposób wykonywania tych modeli. 14.11. 1958.	74 b,	8/03	41698	Układ do zdalnego pomiaru prze- sunięć kątowych i liniowych z selsynem jako nadajnikiem. 16.9. 1958.
42 s,		41594	Wibrator elektromagnetyczny. 16.9. 1958.	76 b,	19	41712	Urządzenie do regulowania napę- du zasilacza zgrzeblarek zwłasz- cza do przerobu ładu. 20.12. 1958.
44 a,	39/01	41497	Rozciągliwy pasek ogniwkowy do celów zdobniczych i użytkowych, zwłaszcza w postaci bransoletki do zegarka naręcznego. 10.7. 1958.	76 c,	8	41716	Sposób cewienia nitki w garnku przedzarki wirówkowej i wodzik do przedzarki i skręcarki wirów- kowej. 26.1. 1959.
45 b,	19	41525	Siewnik do żołądzi. 10.7. 1958.	76 c,	30/01	41546	Sposób nawijania nitek odłożo- nych w garnkach wirówkowych przedzarek i skręciarek wirówko- wych na tutkę tekturową oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 10.7. 1958.
45 b,	26/01	41466	Maszyna do sadzenia roślin. 30.6. 1958.	77 a,	20/09	41545	Rakietka do tenisa stołowego. 10.7. 1958.
45 c,	12/03	41586	Kombajn ziemniaczany. 16.9. 1958.	80 b,	1/09	39441	Sposób wyrobu gazobetonu z mi- krokruzywem. 28.11. 1958.
45 e,	36/10	41614	Urządzenie do rozdrabniania ma- teriałów, zwłaszcza paszy dla bydła, jak siano, słoma, zielsko, warzywa itp. 17.11.1958.	80 b,	1/09	39446	Sposób pokrywania gazobetonu licówką trwałą. 14.11. 1958.
45 h,	31/10	41601	Kołowrotek rybacki. 24.11. 1958.	80 b,	1/09	41625	Sposób wytwarzania porowatych tworzyw budowlanych. 17.11. 1958.
45 l,	3/01	41218	Środek owadobójczy oraz spo- sób jego wytwarzania. 15.12. 1958.	80 b,	8/08	41539	Sposób wytwarzania ogniotrwa- łej zaprawy zasadowej do wyro- bów magnezytowych i chromito- wo-magnezytowych. 10.7. 1958.
46 c,	4	41674	Magneto zapłonowe lub oświe- tleniowe do silników spalino- wych. 26.1. 1959.	80 b,	23/04	41551	Sposób wytwarzania na elemen- tach budowlanych o budowie ko- mórkowej trwałej powłoki gla- zurowej. 16.9. 1958.
47 f,	3/25	41710	Wysokociśnieniowa wodociągowa rura żelbetowa. 20.12. 1958.	81 e,	4	41354	Przenośnik taśmowo-linowy. 10.12. 1958.
48 b,	2	41709	Sposób powlekania blach stało- wych trwałą powłoką innego				

Polskie opisy patentowe, opublikowane w okresie od 1945 r., są do nabycia w Administracji Wydawnictw Urzędu Patentowego PRL — Warszawa 66, Al. Nie- podległości 188 (parter) — codziennie z wyjątkiem niedziel i dni wolnych od pracy, w godz. 8,30—14,30.

OPISY UDOSKONAŁEŃ TECHNICZNYCH I OPISY USPRAWNIEŃ

Urząd Patentowy PRL wydał drukiem zeszyty 46 i 47 „Opisów udoskonaleń technicznych i usprawnień”. W zeszytach tych opublikowano 49 udoskonaleń technicznych (od nru 1258 do nru 1306) oraz 1 usprawnienie (nr 3103). Poniżej są podane tytuły (nazwy) tych udoskonaleń i usprawnień. „OU” oznacza opis udoskonalenia technicznego, a „O” — opis usprawnienia. Przed tymi oznaczeniami są zamieszczone klasy i podklasy, do których zaliczono udoskonalenia techniczne i usprawnienia, a po tych oznaczeniach — numery opisów udoskonaleń technicznych i usprawnień.

Zeszyt 46

- 4 g OU — 1258 Palnik gazowy do zatapiania ampułek.
- 10 a OU — 1259 Zmiana konstrukcji, materiału i sposobu wykonania tarcz do przesiewaczy rolkowych sortowni koksu.
- 12 k OU — 1260 Zwiększenie sprawności kolumny neutralizacyjnej instalacji do produkcji saletry amonowej i saletrzaku.
- 15 l OU — 1261 Zastosowanie emulsji poliwinylowej do pokrywania blach offsetowych.
- 18 b OU — 1262 Sposób dwustopniowego wymurowywania przelotów powietrznych pieców martenowskich.
- 21 c OU — 1263 Prefabrykowana celka do rozdzielni wewnętrznych o konstrukcji stalowej wypełnionej płytami paździerzowogipsowymi.
- 21 c OU — 1264 Trójfazowy wyłącznik niskiego napięcia.
- 21 f OU — 1265 Latarka kieszonkowa z miniaturowymi akumulatorami ładowana z sieci prądu zmiennego.
- 22 h OU — 1266 Lak do pieczętowania.
- 27 c OU — 1267 Renowacja kadłubów wentylatorów ssących spiekalni rud.
- 30 h OU — 1268 Sposób wytwarzania preparatu odkażającego i antyseptycznego do celów weterynaryjnych.
- 37 b OU — 1269 Forma bateryjna do produkcji słupów żelbetowych „Ala”.
- 38 i OU — 1270 Urządzenie do mechanicznego strugania drewna.
- 39 a OU — 1271 Przyrząd elektryczny do wycinania koronek steelonowych.
- 42 b OU — 1272 Przyrząd do dokładnego pomiaru grubości blach.
- 42 e OU — 1273 Przyrząd do oznaczenia pojemności naczyń szklanych.
- 47 f OU — 1274 Uszczelnienie tłoka w cylindrze urządzenia pneumatycznego.
- 47 h OU — 1275 Ulepszenie sposobu uszczelniania rurek skraplaczy.
- 48 c OU — 1276 Urządzenie do podgrzewania emalii nitrocelulozowej.
- 49 a OU — 1277 Przyrząd do nawiercania wlewków.
- 50 e OU — 1278 Urządzenie przewietrzające pakownię cementu oraz zapobiegające zapyłaniu terenu cementowni i okolicy.

- 71 c OU — 1279 Nóż tarczowy o napędzie mechanicznym do przecinania składek obcasowych i podwierzchników.
- 80 b OU — 1280 Sposób wytwarzania betonu szybko wiążącego.
- 85 b OU — 1281 Sposób ujęcia sztucznej wody gruntowej.
- 87 a OU — 1282 Przyrząd do ręcznego wbijania w twarde podłoże kołków stalowych na końcu gwintowanych.

Zeszyt 47

- 10 a OU — 1283 Zabezpieczenie drąga maszyny wycupowej przed zbyt głębokim wepchnięciem go do pieca
- 13 d OU — 1284 Układ rur Fielda w wymienniku ciepła o wysokich temperaturach
- 18 a OU — 1285 Izolowany dyszak wielkopieczowy
- 18 a OU — 1286 Przyrząd do stałego pomiaru ilości dmuchu wielkiego pieca
- 18 b OU — 1287 Urządzenie do wybijania zakleszczonych wlewków z wlewnic
- 21 c OU — 1288 Zacisk wodoszczelny do mocowania kabli elektrycznych
- 22 h OU — 1289 Urządzenie do rozlewania paku i lepiku
- 24 e OU — 1290 Gazogenerator do zgazowywania torfu w celu opalania pieców obrotowych gazem torfowym
- 28 a OU — 1291 Sposób częściowego odzyskiwania garbnika z odpadów skór twardych
- 28 b OU — 1292 Suszarka obrotowa do skór
- 29 a OU — 1293 Ulepszenie sposobu produkcji przędzy kordowej
- 36 e OU — 1294 Maszyna do skręcania grzejników centralnego ogrzewania
- 37 a OU — 1295 Pustaczarka wibracyjna do wyrobów pustaków stropowych typu DMS-63
- 38 a OU — 1296 Piła kąтова
- 42 b O — 3103 Sprawdzian szczękowy do gwintów wewnętrznych
- 42 i OU — 1297 Sposób napełniania włoskowatych termometrów parowych cieczami wrzącymi powyżej i poniżej temperatury otoczenia
- 47 f OU — 1298 Przenośna wycinarka uszchelek
- 49 c OU — 1299 Zwierciadło ułatwiające ustawienie blachy przy cięciu jej za pomocą nożyc gilotynowych
- 49 c OU — 1300 Nożyce do cięcia prętów bezpośrednio na cięgarce
- 49 h OU — 1301 Zakuwarka rotacyjna do rurek
- 53 b OU — 1302 Puszka blaszana ze szczelnie zamkniętą pokrywą do transportu masy przyprawowej
- 53 g OU — 1303 Środek do zakiszania pasz zielonych
- 55 f OU — 1304 Produkcja papieru silosowego do magazynowania kiszonki dla trzody chlewnej
- 80 a OU — 1305 Stolik wibracyjny do produkcji płytek chodnikowych
- 81 c OU — 1306 Worki z polietylenu do beczek na pulpe owocową

Uspołecznione zakłady pracy otrzymują na zamówienie bezpłatnie opisy udoskonaleń technicznych i opisy usprawnień.

28

ZNAKI TOWAROWE

REJESTRACJA

(Od nru 41082 do nru 41170)

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych. Po numerach rejestru są zamieszczone daty zgłoszenia znaków towarowych w Urzędzie Patentowym PRL i daty rejestracji tych znaków. Po skrótach „Pierwsz.” są podane daty zgłoszeń zagranicznych, uzasadniających prawo pierwszeństwa, oraz w nawiasach nazwy krajów, w których dokonano tych zgłoszeń. Następnie są kolejno zamieszczone nazwy i siedziby oraz rodzaj i zakres działania przedsiębiorstw, na których rzecz zarejestrowano znaki towarowe, wykazy towarów, do których oznaczania zarejestrowano te znaki, oraz zarejestrowane znaki towarowe.

41082. 10.9 1958. 5.12 1958. **Stołeczne Zakłady Wyrobów Skórzanych Przemysłu Terenowego.** Warszawa, Polska. Wytwórnia obuwia i galanterii skórzanej. **Towary:** obuwie męskie, damskie i dziecięce, galanteria skórzana.

41083. 9.10 1958. 5.12 1958. **Alfred Teves Maschinen-und Armaturenfabrik Kommandit-Gesellschaft.** Frankfurt n. Menem, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** lodówki szafkowe i skrzyniowe, maszyny chłodnicze, szafy i urządzenia klimatyzacyjne, stożki zaworowe, pierścienie tłokowe, tuleje cylindrowe do silników spalinowych, hydrauliczne cylindry zasilające, cylindry sterujące i robocze, pompy hydrauliczne, zasobniki czynników tłoczonych, hamulce do pojazdów silnikowych.

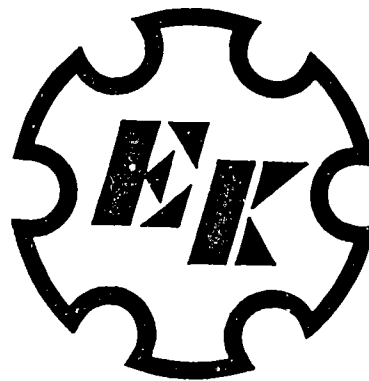
41084. 3.7 1958. 5.12 1958. **Obuwnicza Spółdzielnia Pracy im. Jana Kilińskiego.** Legnica, Polska. Wytwórnia obuwia i galanterii skórzanej. **Towary:** obuwie męskie, damskie i dziecięce; galanteria skórzana.

41085. 10.4 1957. 16.12 1958. **Deutsche Gesellschaft für Schädlingsbekämpfung m.b.H.** Frankfurt, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczna. **Towary:** środki do niszczenia zwierząt i roślin, środki kielkobójcze i owadobójcze (środki dezynfekcyjne).

41086. 23.8 1957. 17.12 1958. **VEB Elektrokera-
mik „Arthur Winzer”.** Berlin, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka wyrobów ceramicznych. **Towary:** wyroby ceramiczne.

41087. 9.10 1958. 18.12 1958. **Scot and Turner Limited.** Newcastle on Tyne, Wielka Brytania. Fabryka farmaceutyczna. **Towary:** preparaty z soli leczniczych dla ludzi, stosowane przy dolegliwościach wątroby.

41088. 12.9 1958. 18.12 1958. **Hans Schwarzkopf & Co. Basel.** Bazyleja, Szwajcaria. Fabryka chemiczno-farmaceutyczna. **Towary:** środki higieniczne i kosmetyczne do pielęgnowania jamy ustnej, skóry, włosów i zębów; środki lecznicze dla ludzi i zwierząt.

POINTFIX

41089. 9.10 1958. 18.12 1958. **Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft.** Leverkusen, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczno-farmaceutyczna. **Towary:** lekarstwa dla ludzi i zwierząt.

BUTOLAN

41090. 21.6 1957. 19.12 1958. **Fabryka Samochodów Ciężarowych im. Feliksa Dzierżyńskiego.** Starachowice, Polska. Fabryka samochodów. **Towary:** samochody.

41091. 16.9 1958. 1.12 1958. **VEB Aspecta.** Drezno, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia aparatów projekcyjnych. **Towary:** aparaty do projekcji i do oglądania obrazów nieruchomych i filmów ruchomych, aparaty do powiększania.

MULTIFOC

41092. 16.9 1958. 1.12 1958. **VEB Kamera Werke Niedersedlitz.** Drezno, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka aparatów fotograficznych. **Towary:** aparaty fotograficzne, migawki, instrumenty optyczne i ich części.

BELMIRA

41093. 18.6 1957. 16.12 1958. **VEB Fahrzeug und Gerätewerk Simson.** Suhl, Turynia, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka pojazdów i narzędzi. **Towary:** samochody, motocykle, skutery, motorowery, rowery.

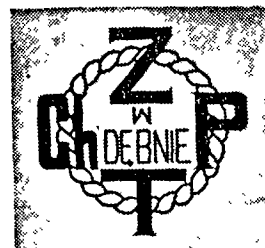
41094. 23.9 1958. 18.12 1958. **Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft.** Leverkusen-Bayerwerk, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczno-farmaceutyczna. **Towary:** preparaty farmaceutyczne.

TRENIMON

41095. 10.11 1958. 19.12 1958. **Fabryka Maszyn i Odlewnia Żeliwa Przedsiębiorstwo Państwowe.** Przemysł, Polska. Wytwórnia maszyn do szycia. **Towary:** maszyny do szycia.

41096. 30.7 1958. 2.1 1959. **Chojeńskie Zakłady Przemysłu Terenowego.** Dębno Lubuskie, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** lekka odzież damska, męska i dziecięca, miary metryczne, poziomnice, meble skrzyniowe drewniane.

41097. 29.5 1958. 29.12 1958. **Zakłady Chemiczne „Azot”.** Jaworzno, Polska. Fabryka chemiczna. **Towary:** środki chemiczne.

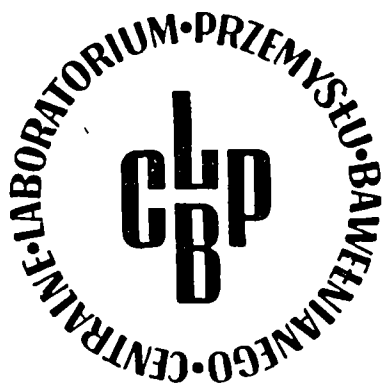

41098. 11.4 1958. 31.12 1958. **Spółdzielnia Pracy Chemiczno-Farmaceutyczna „Polon”.** Łódź, Polska. Wytwórnia wyrobów chemicznych i farmaceutycznych. **Towary:** środek do prania.

41099. 3.6 1958. 22.12 1958. **Centralne Laboratorium Przemysłu Bawełnianego.** Łódź, Polska. **Towary:** tkaniny.

nr rej. 41098

nr rej. 41099

41100. 26.1 1957. 16.12 1958. VEB Betonsteinmaschinen und Ziegeleigeräte Guben. Guben, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka maszyn. Towary: przewoźne maszyny wibracyjne do wyrobu kształtek ceramicznych, stoły wibracyjne, formy do wyrobu podstaw, mieszaki do betonu, maszyny do wyrobu dachówek, formy do wyrobu rur, formy do wyrobu gotowych belek oraz inne formy i urządzenia dla przemysłu betoniarskiego.

41101. 7.5 1956. 18.12 1958. VEB Filmfabrik Agfa Wolfen. Wolfen, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych

w wykazie towarów. Towary: obuwie, wyroby pończosznice, trykotaże, materiały uszczelniające i pakunkowe, środki otulinowe i izolacyjne, parasole, pasy pędne, węże, wyroby wyściełane; materiały tapicersko-dekoracyjne, dywany, maty, derki, zasłony, flagi, namioty, żagle, worki.

41102. 12.5 1958. 18.12 1958. VEB Secura-Werke. Berlin, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka maszyn rejestrujących i do rachowania. Towary: kasy rejestrujące, maszyny do księgowania i ich części.

41103. 12.9 1958. 18.12 1958. Pierwsz. 24.3 1958 (Stany Zjednoczone Ameryki). Stauffer Chemical Company. San Francisco, stan Kalifornia, Stany Zjednoczone Ameryki. Fabryka chemiczna. Towary: produkty chemiczne do celów przemysłowych i rolniczych.

STAUFFER

41104. 23.9 1958. 18.12 1958. Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft. Leverkusen-Bayerwerk, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczno-farmaceutyczna. Towary: środki lecznicze dla ludzi i zwierząt.

ADIRO

41105. 23.9 1958. 18.12 1958. Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft. Leverkusen-Bayerwerk, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczno-farmaceutyczna. Towary: środki do tępienia szkodliwych zwierząt i roślin.

CASTRIX

41106. 30.9 1958. 18.12 1958. VEB Chemische Werke Buna. Schkopau, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka chemiczna. Towary: wyroby chemiczne do celów leczniczych i higienicznych, środki do tępienia szkodliwych zwierząt

i roślin, środki dezynfekcyjne, wyroby chemiczne do celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych, uszczelki i pakunki, środki otulinowe i izolacyjne, wyroby azbestowe, nawozy sztuczne, osprzęt do pojazdów silnikowych i do rowerów (opony i dętki), farby (z wyjątkiem malarskich i drukarskich), pokosty, lakiery, zaprawy, czernidła, żywice, kleiwa, środki apreturowe, garbniki, guma, wosk, oleje i tłuszcze techniczne, wyroby z rogu, celulozoidu i podobnych materiałów, skrobia, mydła, środki do prania i bielenia, środki do czyszczenia, wapno do celów budowlanych.

41107. 8.10 1958. 18.12 1958. VEB Filmfabrik Agfa Wolfen. Wolfen, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: wyroby i preparaty chemiczne do celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych, płyty i papiery fotograficzne, nienaświetlone filmy fotograficzne, światłoczułe naświetlone i zadrukowane filmy kinematograficzne, wywoływacze fotograficzne, środki do gaszenia ognia, środki do hartowania i lutowania, masa wyciskowa do celów dentystycznych, środki do plombowania zębów, surowce mineralne, przyrządy fizyczne, chemiczne, optyczne i elektrotechniczne, przyrządy pomiarowe, żeglugowe, wagowe, sygnalizacyjne, miernicze i kontrolne, przyrządy fotograficzne, filmowe i radiowe, głośniki, fonografy, maszyny do liczenia, kasy rejestrujące, wyroby fotograficzne i drukarskie; karty do gry, szyldy, litery, klisze drukarskie, przedmioty sztuki.

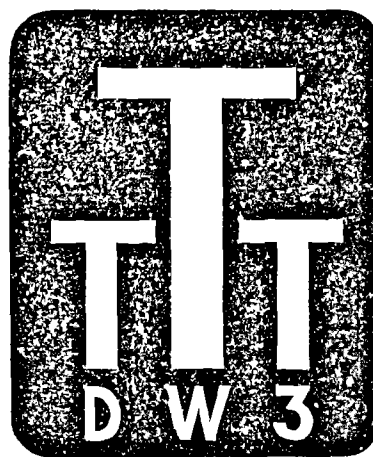
DENAL

41108. 8.10 1958. 18.12 1958. VEB Filmfabrik Agfa Wolfen. Wolfen, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: nakrycia głowy, wyroby fryzjerskie, szyc, sztuczne kwiaty, wyroby pończosznice, odzież dziana i tkana, części odzieży, bielizna osobista, stołowa i pościelowa, gorsety, krawaty, szelki, rękawiczki, szczecina, wyroby szrotkarskie, pędzle, grzebienie, gąbki, przybory higieniczne i kosmetyczne, materiały do czyszczenia, wiórki stalowe, uszczelki i pakunki, środki otulinowe i izolacyjne, metale nieszlachetne w stanie surowym i częściowo obrobionym, igły, haczyki do wędek, przędza, wyroby powroźnicze, sieci, liny stalowe, włókna przędzalnicze, materiały wyściełające, materiały do pakowania, wyroby z kości, korka, rogu, szylkretu, fiszbinu, kości słoniowej, masy perłowej, bursztynu i pianki morskiej,

wyroby tokarskie, snycerskie i plecione, ramy do obrazów, lalki, manekiny krawieckie i fryzjerskie, folie, płyty, rury, kształtki tłoczone z celulozoidu i podobnych materiałów, sztyfty, trzonki, sztaby, skrzynki, tulejki i futerały z drewna.

ORWO-CRYLON

41109. 17.5 1958. 19.12 1958. Toruńskie Zakłady Przemysłu Terenowego. Toruń, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: portmonetki, portfele, piórniki i etui z folii galanteryjnej, opakowania z folii, ozdabiacze do ciast, kieliszki i podstawki z polistyrenu; elementy do lamp elektrycznych i osprzęt instalacyjny (gniazdka, wyłączniki itp.) z bakelitu.

NR. REJ. - [REDACTED]

41110. 13.9 1958. 22.12 1958. Riedel-de Haën Aktiengesellschaft. Seelze-Hannover, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczno-farmaceutyczna. Towary: środki lecznicze i weterynaryjne.

UENARCON

41111. 19.3 1958. 5.1 1959. Zjednoczenie Montażu Elektrowni „Elektrobudowa” Przedsiębiorstwo Państwowe. Katowice, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: rozdzielnie energetyczne wysokiego napięcia, rozdzielnie energetyczne niskiego napięcia, nastawnie elektryczne, osprzęt dla instalacji, osprzęt dla obwodów sterowniczych, sygnalizacyjnych i mierniczych, osprzęt stacyjny rozdzielni wysokiego napięcia, aparaty elektryczne.

41112. 23.9 1958. 7.1 1959. Zakłady Mięsne Przetw. „Wędliniarz” Przedsiębiorstwo Państwowe. Łódź, Polska. Wytwórnia wędlin. Towary: wędliny.

nr rej. 41111

nr rej. 41112

41113. 9.9 1958. 8.1 1959. Warszawskie Zakłady Przemysłu Sportowego Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: artykuły sportowe: aparaty do naciągania siatek, aparaty do suchej zaprawy wioślarskiej, ciężarki gimnastyczne, ciężary ciężkoatletyczne, drążki gimnastyczne (prężniki), drążki przyściennne gimnastyczne, ekspandory gumowe, gwizdki wielotonowe, kule do rzutów, koła do rzutu kulą, koła do rzutu dyskiem, obręcze do koszykówki, płotki metalowe do biegów, poręcze gimnastyczne, przyrządy do oznaczania linii boisk, równoważnie przeznaczone, ringi bokserskie z matami, rolki do przetaczania poręczy, szydła do sznurowania piłek, stojaki do tenisa stołowego, słupki do siatkówki, stojaki do koszykówki, wózki do przewożenia kajaków, walce lekkie do ugniatania boisk, żerdzie do wspinania; artykuły myśliwskie: bączki do maszynek, futerały brezentowe i skórzane do broni myśliwskiej, kulki do wiatrówek, kule Brenecka, kalibrowniki, miarki do prochu, maszynki do naboju; przybitki tekturowe i wojłokowe, pasy skórzane i brezentowe do broni myśliwskiej, do naboju i do kbks; szczotki do czyszczenia dubeltówek, szczotki do czyszczenia i oliwienia drylingów, troki sznurkowe i skórzane na ptactwo, torby myśliwskie skórzane i brezentowe, wyciory drewniane do dubeltówek, wyciory metalowe do wiatrówek, wyciory metalowe do drylingów, wyciory do kbks, wyciory alupulonowe do dubeltówek, wyciągacze łusek, wybijacze spłonek; artykuły turystyczne: czekany, haki lodowe, krzeselka turystyczne składane, stoliki turystyczne składane, młotki taternicze, pedaluxy dwuosobowe, rowery wodne, łódzka turystyczne składane; artykuły różne: hokej na lodzie, batuty, huśtawki hyłowe, loopingi,

koła reńskie potrójne, koła gimnastyczna toczne, szafy metalowe do akt, szafy metalowe ubraniowe.

41114. 19.10 1957. 10.1 1959. Wyrób Kremu do Obuwia „Ibis” Aleksander Grochowski i Stanisław Dąbrowski. Legionowo k. Warszawy, Polska. Wytwórnia pasty do obuwia. Towary: krem do obuwia.

41115. 14.2 1958. 2.1 1959. Centrala Handlu Zagranicznego „Paged”. Warszawa, Polska. Przedsiębiorstwo handlu zagranicznego. Towary: zapalniczki.

P

41116. 20.2 1958. 10.1 1959. Zakłady Chemiczne „Asepta” Spółdzielnia Pracy. Pobiedziska, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: produkty chemiczne do celów technicznych, naukowych, rolniczych i pokrewnych, farby, barwniki, lakiery, laki, garbniki, pokosty, żywice, środki do polerowania, szlifowania, bielenia, lutowania i czyszczenia, środki przeciwko rdzy, środki do tępienia pasożytów i szkodników, środki lecznicze, higieniczne, dentystryczne, dezynfekcyjne i odżywcze, preparaty farmaceutyczne, środki konserwujące, dodatki do środków spożywczych, topniki do serów topionych, esencje do przyrządzania napojów.

41117. 1.9 1958. 13.1 1959. **Rudzkie Zakłady Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe.** Ruda Śl., Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** wody gazowane, ocet, musztarda, wafle, przetwory owocowo-warzywne.

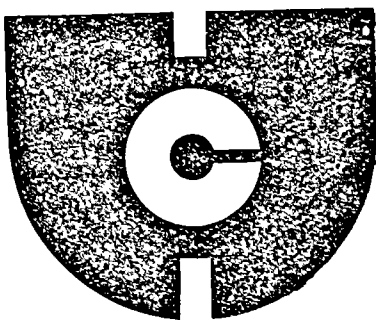

41118. 30.8 1958. 14.1 1959. **VEB Pumpenfabrik Oschersleben.** Oschersleben (Bode), Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka pomp. **Towary:** pompy parowe, pompy wirnikowe, turbiny parowe.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

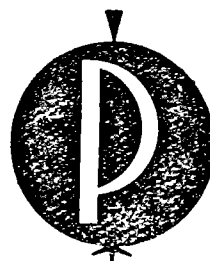
41119. 13.9 1958. 14.1 1959. **VEB Hydrocarbon.** Berlin-Blankenburg, Karower Damm. Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka chemiczna. **Towary:** produkty chemiczne do celów przemysłowych i naukowych.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

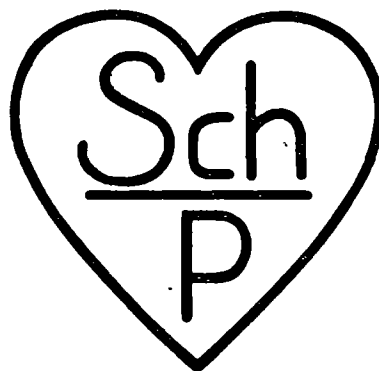
41120. 15.9 1958. 14.1 1959. **Poddębickie Przedsiębiorstwo Przemysłu Terenowego.** Poddębice, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych

w wykazie towarów. **Towary:** soki słodzone, kompoty, dżemy, ogórki konserwowe.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

41121. 25.9 1958. 14.1 1959. **Blech & Metallwarenfabrik Schutz & Patry.** Wiedeń, Republika Austriacka. Fabryka blachy i wyrobów metalowych. **Towary:** nakrycia stołowe wszelkiego rodzaju.

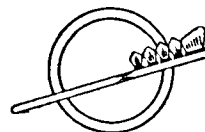

41122. 19.8 1958. 15.1 1959. **Warszawskie Wojewódzkie Zakłady Skórzane Przemysłu Terenowego.** Otwock, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** obuwie męskie i damskie, płaszcze skórzane, rękawiczki.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono w kolorach złotym i srebrnym.

41123. 27.10 1958. 15.1 1959. **Pracownia Szczotek Jerzy Kozakow.** Warszawa, Polska. Wytwórnia i sprzedaż szczotek i pędzli. **Towary:** szczotki, pędzle.

„SPARTA”
JKW

41124. 16.9 1958. 16.1 1959. Wytwórnia Chemiczna „Stomar” S. i M. Świątek. Warszawa, Polska. Wytwórnia artykułów chemicznych. Towary: farby (z wyjątkiem farb malarskich i drukarskich), barwniki, lakiery, laki, pokosty, żywica, smoła, wosk sztuczny, pasty, kremy i politory do obuwia, zaprawy i pasty do podłóg, kleje, lepy na muchy, środki do prania (oprócz mydła), krochmal, środki do polerowania, szlifowania, bielenia, lutowania, czyszczenia i przeciwko rdzy, środki do tępienia pasożytów i szkodników.

41125. 23.8 1958. 17.1 1959. Polski Przemysł Torfowy Sp. z o.o. Bydgoszcz, Polska. Wytwórnia wyrobów torfowych. Towary: podpałka do pieców kuchennych i pokojowych.

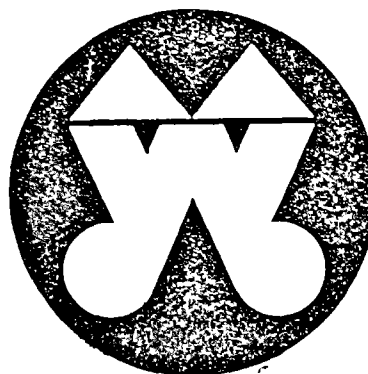
TORFIX

41126. 15.9 1958. 17.1 1959. Lurgi Gesellschaft für Wärmetechnik m.b.H. Frankfurt n. Menem, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: maszyny i aparaty do celów chemicznych, mianowicie do oczyszczania gazów i do uzyskiwania cennych materiałów z gazów; maszyny chłodnicze, wieże pralnicze, aparaty do odzyskiwania czystych środków do prania, pompy próżniowe, rury, złącza rurowe, pompy, wentylatory, wyroby chemiczne do celów przemysłowych, jak środki do prania, rozpuszczalniki i mieszanki rozpuszczalników do oczyszczania gazów przemysłowych.

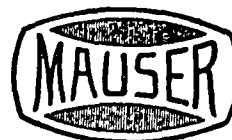
RECTISOL

41127. 22.9 1958. 17.1 1959. VEB Mähdscherwerk Weimar. Weimar, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka maszyn. Towary: pojazdy lądowe, wozy silnikowe, ramy do podwozi, przyczepy do pojazdów ciężarowych, użytkowych, przemysłowych i do omnibusów, wyposażenia wewnętrzne i zewnętrzne do statków, wozy silnikowe do oczyszczania ulic, maszyny i części maszyn, jak przekładnie i ich części, sprzęgła, łożyska, wały, koła zębate, tarcze napędowe, narzędzia stajenne, ogrodnicze i rolnicze, pomocnicze maszyny żniwiarskie, jak żniwiarki-młockarnie, snopowiązał-

ki, kosiarki-żniwiarki, kosiarki do trawy, prasy do słomy, maszyny do kopania ziemniaków, maszyny do sortowania ziemniaków, maszyny do kopania buraków, taśmy przenośnikowe, przyrządy do ładowania.

41128. 23.9 1958. 17.1 1959. Mauser-Werke Aktiengesellschaft. Oberndorf a. Neckar, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: narzędzia, przyrządy pomiarowe, maszyny do szycia, części do maszyn do szycia, wyposażenie do maszyn do szycia, przystawki przekładniowe do maszyn do szycia i ich części, stoły do szycia i ich części, broń palna (jednostrzałowa, wielostrzałowa, broń automatyczna, karabiny na śrut, karabiny małokalibrowe), pociski, amunicje.

41129. 3.10 1958. 17.1 1959. VEB Greika Kammgarnwebereien Greiz. Greiz i Thür., Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka włókiennicza. Towary: tkaniny odzieżowe z wełny, wełny celulozowej, z jedwabiu sztucznego, z przędzy zgrzebnej, z włókien syntetycznych i ich mieszanin.

41130. 15.10 1958. 17.1 1959. Deutsche Milchwerke Dr A. Sauer. Zwingenberg, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia wyrobów, wymie-

nionych w wykazie towarów. **Towary:** lekarstwa, produkty chemiczne do celów leczniczych, higienicznych, przemysłowych i naukowych, preparaty farmaceutyczne i artykuły drogeryjne, plastry, materiały opatrunkowe, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki do konserwowania żywności, olejki eteryczne, wyroby perfumeryjne, pachnidła, mydła, dietetyczne środki odżywcze.

FISSAN

41131. 9.7 1958. 20.1 1959. **Swift & Company.** Chicago, Stany Zjednoczone Ameryki. Fabryka chemiczna. **Towary:** tłuszczopot, stosowany w przemyśle włókienniczym.

SWIFT'S

41132. 9.7 1958. 20.1 1959. **Swift & Company.** Chicago, Stany Zjednoczone Ameryki. Fabryka chemiczna. **Towary:** mączka z nasion, przeznaczona do dalszej przeróbki przemysłowej.

SWIFT'S

41133. 9.7 1958. 20.1 1959. **Swift & Company.** Chicago, Stany Zjednoczone Ameryki. Fabryka chemiczna. **Towary:** kleje, mianowicie kleje dekstrynowe i skrobiowe, kleje na bazie żywiczej, kleje odporne na zamarzanie, kleje pochodzenia zwierzęcego, kleje roślinne trwałe przy ogrzaniu, kleje na bazie gumowej i kleje elastyczne; gliceryna jako składnik przy wytwarzaniu kosmetyków i środków do pielęgnowania jamy ustnej; tłuszcze olejowe (oleje smarne); środki czyszczące używane jako materiał do polerowania; gliceryna; gliceryna jako składnik farb szybkoschnących, pokostu i emalii; masy kleiste do tapet; środki do uszczelniania bębnow i baniek; farby podkładowe i jako składnik zaprawy wapiennej, nawozy sztuczne.

Swift's

41134. 2.9 1958. 23.1 1959. **VEB (Z) Süßwarenfabrik Bergland.** Niederoderwitz i Sa., Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia wyrobów czekoladowych i cukierniczych. **Towary:** kakao, czekolada, cukierki, pomady cukrowe, witaminy.

41135. 25.9 1958. 23.1 1959. **VEB Reifenwerk Riesa.** Riesa-Gröba, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka opon. **Towary:** ogumienie samochodów i maszyn rolniczych łącznie z dętkami, taśmami obrzeżowymi i obręczowymi.

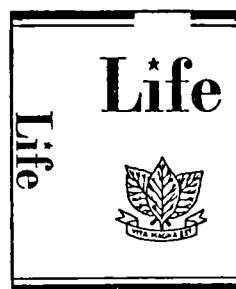
41136. 8.11 1958. 23.1 1959. **Warszawskie Tow. „Motor” Zakłady Chemiczno-Farmaceutyczne** pod Przymusowym Zarządem Państwowym. Warszawa, Polska. Wytwórnia chemikaliów i preparatów farmaceutycznych. **Towary:** preparat żelazowy.

HEMOGEN

41137. 2.12 1958. 23.1 1959. **Farmaceutyczna Spółdzielnia Pracy „Unia”.** Warszawa, Polska. Wytwórnia wyrobów chemicznych. **Towary:** środki lecznicze, farmaceutyczne, drogeryjne, kosmetyczne, weteryjnaryjne, dezynfekcyjne, antyseptyczne i opatrunkowe; preparaty chemiczne i zielarskie, wyroby mydlarskie.

ANALGIN

41138. 5.9 1958. 24.1 1959. **Brown & Williamson Tobacco Corporation (Export) Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Przetwórnia tytoniu. **Towary:** tytoń w stanie surowym i przerobionym.

41139. 22.9 1958. 24.1 1959. **VEB Berlofot.** Berlin-Spindlersfeld, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** papiery fotograficzne, papiery do światłodruków.

DIAZOLID

41140. 22.9 1958. 24.1 1959. **VEB Berlofot**. Berlin-Spindlersfeld, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia papierów fotograficznych. Towary: papiery fotograficzne.

BERLOKOP NEGATIV UND POSITIV

41141. 22.9 1958. 24.1 1959. **VEB Berlofot**. Berlin-Spindlersfeld, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: papiery fotograficzne, kalki techniczne, wyroby chemiczno-techniczne (preparaty do płukania filmów, nitroceluloza).

41142. 23.9 1958. 24.1 1959. **Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft**. Leverkusen-Bayerwerk, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczno-farmaceutyczna. Towary: preparaty farmaceutyczne.

BINOTAL

41143. 23.9 1958. 24.1 1959. **Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft**. Leverkusen-Bayerwerk, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczno-farmaceutyczna. Towary: środki do tępienia szkodliwych zwierząt i roślin.

DICONTAL

41144. 23.9 1958. 24.1 1959. **Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft**. Leverkusen-Bayerwerk, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczno-farmaceutyczna. Towary: preparaty farmaceutyczne.

GRESUTON

41145. 23.9 1958. 24.1.1959. **Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft**. Leverkusen-Bayerwerk, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczno-farmaceutyczna. Towary: preparaty farmaceutyczne.

LASONIL

41146. 16.5 1958. 26.1 1959. **Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione**. Mielec, Polska. Wytwórnia sprzętu komunikacyjnego. Towary: domowe szafki chłodnicze.

41147. 27.10 1958. 26.1 1959. **British Hydrocarbon Chemicals Limited**. Londyn, Wielka Brytania. Fabryka chemiczna. Towary: poliolefiny oraz ich mieszaniny i pochodne chemicznie modyfikowane, mieszanki chemiczne wytwarzane z wymienionych towarów, wszystkie te towary do stosowania przy wyrobie plastików i przedmiotów z plastiku.

RIGIDEX

41148. 29.5 1957. 27.1 1959. **Wytwórnia Środków Odżywczych i Napojów Orzeźwiających „Farmex”**. Warszawa-Wawer, Polska. Wytwórnia napojów orzeźwiających. Towary: napoje orzeźwiające witaminowane o smakach pomarańczowym, cytrynowym i ananasowym.

CYTRUSOVIT

41149. 10.3 1958. 30.1 1959. **Zakłady Aparatury Elektrycznej „Elester” Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione**. Łódź, Polska. Wytwórnia aparatury do silników elektrycznych. Towary: styczniki elektromagnetyczne prądu zmiennego — suche i olejowe, przyciski na prąd stały i zmienny, wyłączniki krańcowe, sterowniki, regulatory, nastawniki, luzowniki.

41150. 12.12 1957. 4.12 1958. **Sandoz A. G. (Sandoz S. A.), (Sandoz Ltd.)**. Bazyleja, Szwajcaria. Fabryka chemiczno-farmaceutyczna. Towary: preparaty farmaceutyczne.

HYPACOM

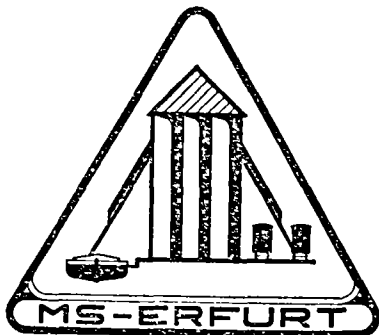
41151. 9.7 1958. 18.9 1958. **Rothmans Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Wyrób i sprzedaż wyrobów tytoniowych. **Towary:** papierosy.

41152. 10.7 1958. 18.9 1958. **Olin Mathieson Chemical Corporation.** Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** środki lecznicze i preparaty kosmetyczne.

VESPRIN

41153. 6.6 1958. 28.1 1958. **VEB Erfurter Mälzerei und Speicherbau.** Erfurt, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** urządzenia spichrzowe, maszyny do urządzeń spichrzowych, jak maszyny do oczyszczania i czyszczenia; pneumatyczne urządzenia do transportu towarów sypkich, jak urządzenia do wyładowywania statków i wagonów, pneumatyczne urządzenia przenośnikowe, mechaniczne urządzenia przenośnikowe, jak przenośniki ślimakowe, przenośniki łańcuchowe, wyciągi kubełkowe, przenośniki rynnowe, tory rolkowe, transportery obiegowe, szufle mechaniczne, urządzenia dla słodowni, jak urządzenia do miękczania ziarna, urządzenia do opalania ziarna, suszarnie, wstrząsarki; maszyny dla browarów, jak prasy filtracyjne, regulatory ciśnienia, aparaty do przemywania placków filtracyjnych, urządzenia dla rzeźni, jak zagrody dla zwierząt, stoły do odwołania skór.

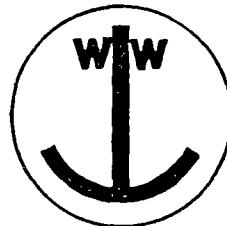

41154. 6.6 1958. 28.1 1959. **VEB Berliner Bremsenwerk.** Berlin, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** hamulce pneuma-

tyczne dla pojazdów, poruszających się po szynach, oraz osprzęt do tych hamulców, hamulce bezpieczeństwa, sprzęgła, kurki do hamulców; kurki do hamulców uruchamianych przez kierowcę, cylindry hamulcowe, urządzenia do zmniejszania ciśnienia, przekładnie do zmiany ciśnienia, urządzenia przestawne do zmiany obciążenia, przyspieszacz zmiany stopni hamowania, urządzenia do ostatecznego nastawiania klocków hamulcowych, samoczynne regulatory ciśnienia hamulców, przyrządy do hamulców pneumatycznych.

HIK

41155. 6.6 1958. 28.1 1959. **VEB Waschgerätewerk — HV EBM.** Schwarzenberg, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** metale nieszlachetne w stanie surowym i częściowo obrobionym, cynkowane wyroby z cienkiej blachy, jak wiadra, wanny, balie, zbiorniki na wapno; urządzenia latrynowe, maszyny do prania, gwoździe sztancowane, łopaty, osprzęt do pojazdów silnikowych, błotniki, zbiorniki na paliwo płynne, wyroby aluminiowe, części motocykli, przyrządy lekarskie i higieniczne, wiadra dla szpitali, poliklinik i ambulatoriów, przyrządy ogrodnicze i rolnicze, jak łopaty; przybory biurowe, dziurkacze, mechaniczne przyrządy do sortowania listów.

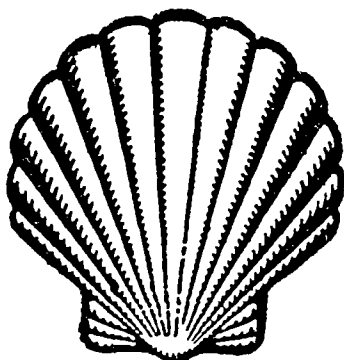

41156. 27.10 1958. 28.1 1959. **The Shell Petroleum Company Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Sprzedaż wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** produkty chemiczne do celów przemysłowych, naukowych, fotograficznych, rolniczych, ogrodniczych i leśnych, nawozy (naturalne i sztuczne), środki do gaszenia ognia, środki do hartowania, środki chemiczne do lutowania, środki chemiczne do konserwowania artykułów spożywczych, garbniki, środki wiążące do celów przemysłowych, farby, pokosty (łącznie z pokostami izolacyjnymi), lakiery, środki przeciwrdezowne, środki zapobiegające gniciu drewna, środki barwiące (z wyjątkiem środków barwiących do prania lub do celów toaletowych), barwniki (z wyjątkiem barwników do celów toaletowych), zaprawy, żywice naturalne, środki do bielienia i inne środki do prania (z wyjątkiem skrobi, farbki i mydła), środki do czyszczenia, polerowania i mycia, materiały ściernie, perfumerya, olejki eteryczne, kosmetyki, środki do pielęgnowania włosów, środki do pielęgnowania zębów, oleje i tłuszcze do celów przemysłowych (z wyjątkiem jadalnych olejów i tłuszczów), smary, środki do usuwania i pochłaniania

kurzu, paliwo (łącznie ze spirytusem do napędu silników spalinowych), środki do oświetlania, świece, świece woskowe, knotki i knoty, środki farmaceutyczne, weterynaryjne i sanitarne (z wyjątkiem środków zawierających olej gorczycowy lub substancje, w których skład wchodzi gorczyca), środki dezynfekcyjne, środki do usuwania chwastów, środki do niszczenia robactwa, środki owadobójcze, larwobójcze i grzybobójcze, papiery owadobójcze, niemetalowe materiały budowlane oraz materiały do budowy dróg, asfalt, pak, bitumy.

41157. 27.10 1958. 28.1 1959. **The Shell Petroleum Company Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Sprzedaż wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** produkty chemiczne do celów przemysłowych, naukowych, fotograficznych, rolniczych, ogrodniczych i leśnych, nawozy (naturalne i sztuczne), środki do gaszenia ognia, środki do hartowania, środki chemiczne do lutowania, środki chemiczne do konserwowania artykułów spożywczych, garbniki, środki wiążące do stosowania w przemyśle, przemysłowe oleje i smary (z wyjątkiem jadalnych olejów i tłuszczów oraz olejków eterycznych), smary, środki do usuwania i pochłaniania kurzu, paliwo (łącznie ze spirytusem do napędu silników spalinowych), środki do oświetlania, świece, świece woskowe, knotki i knoty.

41158. 27.10 1958. 28.1 1959. **The Shell Petroleum Company Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Sprzedaż wyrobów wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** produkty chemiczne do celów przemysłowych, naukowych, fotograficznych, rolniczych, ogrodniczych i leśnych, nawozy (naturalne i sztuczne), środki do gaszenia ognia, środki do hartowania, środki chemiczne do lutowania, środ-

ki chemiczne do konserwowania artykułów spożywczych, garbniki, środki chemiczne wiążące do celów przemysłowych, farby, pokosty (łącznie z pokostami izolacyjnymi), lakiery, środki przeciwrdzewne, środki zapobiegające gniciu drewna, środki barwiące (z wyjątkiem środków barwiących do prania lub do celów toaletowych), barwniki (z wyjątkiem barwników do celów toaletowych), zaprawy, żywice naturalne, środki do bielenia i inne środki do prania (z wyjątkiem skrobi, farbki i mydła), środki do czyszczenia, polerowania i mycia, materiały ściernie, perfumeria, olejki eteryczne, kosmetyki, środki do pielęgnowania włosów, środki do pielęgnowania zębów, oleje i tłuszcze do celów przemysłowych (z wyjątkiem jadalnych olejów i tłuszczów), smary, środki do usuwania i pochłaniania kurzu, paliwo (łącznie ze spirytusem do napędu silników spalinowych), środki do oświetlania, świece, świece woskowe, knotki i knoty, środki farmaceutyczne, weterynaryjne i sanitarne (z wyjątkiem środków zawierających olej gorczycowy lub substancje, w których skład wchodzi gorczyca), środki dezynfekcyjne, środki do usuwania i niszczenia chwastów, środki do niszczenia robactwa, środki owadobójcze, larwobójcze i grzybobójcze, papiery owadobójcze, oleje izolacyjne, środki do uszczelniania, uruchamiania i izolowania, będące produktami ropy naftowej, sztuczna guma (z wyjątkiem stosowanej do wytwarzania obuwia), związki azbestowe, niemetalowe materiały budowlane oraz materiały do budowy dróg, asfalt, pak, bitumy.

SHELL

41159. 27.10 1958. 28.1 1959. **The Shell Petroleum Company Limited.** Londyn, Wielka Brytania. Wytwórnia wyrobów wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** smary, oleje, tłuszcze (z wyjątkiem jadalnych olejów i tłuszczów oraz olejków eterycznych).

SHELL VALVATA

41160. 8.7 1958. 24.2 1959. **VEB Trusetal-Werk.** Trusetal, Niemiecka Republika Demokratyczna. Fabryka instrumentów chirurgicznych. **Towary:** chirurgiczne instrumenty stalowe.

THURING

41161. 5.11 1958. 30.1 1959. **Roger Hansen.** Wiesbaden, Niemiecka Republika Federalna. Wytwórnia betonowych prefabrykatów budowlanych i maszyn trzęsakowych do ich wyrobu. **Towary:** betonowe prefabrykaty budowlane i maszyny trzęsakowe do ich wyrobu.

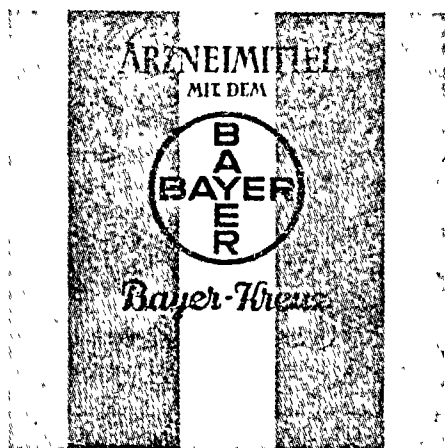
GREGAN

41162. 17.10 1958. 4.2 1959. VEB Waggonbau Niesky. Niesky O. L. Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: pojazdy lądowe, statki powietrzne i wodne; meble, zabawki.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

41163. 20.5 1958. 5.2 1959. Farbenfabriken Bayer Aktiengesellschaft. Leverkusen, Niemiecka Republika Federalna. Fabryka chemiczno-farmaceutyczna. Towary: lekarstwa.

41164. 9.7 1958. 5.2 1959. Pierwsz. 30.1 1958 (Czechosłowacja). Koh-i-noor, spojené kovoprmyslové závody, národní podnik. Praga, Czechosłowacja. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: drobne wyroby z metalu i z tworzyw sztucznych, jak zapiecia, przybory i części odzieży i obuwia; wyroby galanteryjne, igły i szpilki, przybory biurowe, artykuły piśmienne, przybory sportowe, przybory dla palaczy, przybory fryzjerskie i kosmetyczne, przybory krawieckie, szewskie, siodlarskie, kaletnicze i tapicerskie, drobne przybory gospodarstwa domowego, zabawki, kłamry, okucia, zamki, maszyny i narzędzia służące do wyrobu i stosowania wymienionych towarów.

41165. 31.10 1958. 5.2 1959. Societé de la Marque J. & F. Martell, Societé á responsabilité limitée. Cognac, Francja. Wytwórnia napojów alkoholowych. Towary: napoje alkoholowe.

41166. 8.11 1958. 7.2 1959. Sandoz A. G. Bazyleja, Szwajcaria. Fabryka chemiczno-farmaceutyczna. Towary: środki farmaceutyczne i lecznicze.

MELLERIL

41167. 29.11 1958. 7.2 1959. Kościańskie Zakłady Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe. Kościan, Polska. Wytwórnia wyrobów wymienionych w wykazie towarów. Towary: urządzenia do ogrzewania, zwłaszcza piece i piecyki naftowe, prymusy, wytwornice acetylenowe, wyroby z mas plastycznych, wyroby konfekcyjne, jak odzież i nakrycia głowy, wyroby dziane i półczosznice, obuwie, bielizna, pasmanteria, wyroby owocowo-warzywne, wyroby cukiernicze.

Ochronę znaku towarowego zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

41168. 16.12 1958. 7.2 1959. Spółdzielnia Inwalidów „Jedność”. Żywiec, Polska. Wytwórnia wyrobów, wymienionych w wykazie towarów. Towary: kit szklarski do okien, kit miniowy, pokosty syntetyczne, wosk adhezyjny do pasów, pokost

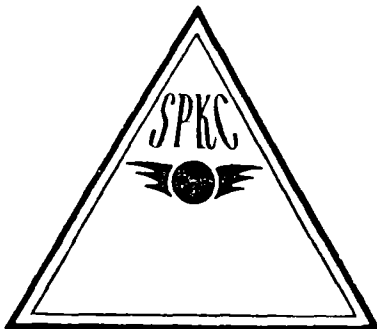

lniany, pasta do obuwia, pasta do podłóg, olej pyłochłonny, rozpuszczalniki do farb i lakierów, świece stołowe i liturgiczne, płyn przeciw rozseniu i zamarzaniu szyb, oleje wrzecionowe.

41169. 1.8 1958. 13.2 1959. **Robotnicza Spółdzielnia Pracy Przemysłu Chemiczno-Mineralnego.** Rzeszów, Polska. Wytwórnia wyrobów wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** farby olejne podkładowe i powierzchniowe, emalie wewnętrzne i zewnętrzne, lakiery olejne, pokosty syntetyczne i lniane, rozcieńczalniki olejne, kity; wyroby betonowe, jak kręgi, rury, słupki, płytki, dachówki i krawężniki.

41170. 16.10 1958. 13.2 1959. **Spółdzielnia Pracy Konfekcyjno-Czapnicza „Jutrzenka”.** Brzeźnio k. Sieradza, Polska. Wytwórnia wyrobów wymienionych w wykazie towarów. **Towary:** płaszcze męskie, damskie i dziecięce, garnitury męskie i chłopięce, kostiumy damskie, ubranka chłopięce i dziecięce, sukienki, bielizna męska i damska, czapki, fartuchy, poszwy, poszewki.

PRZEDŁUŻENIE OCHRONY

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych. Po numerach rejestru są zamieszczone daty, do których przedłużono ochronę znaków towarowych.

17382.	21.11 1968	17729.	19. 2 1969
17511.	30.12 1968	17750.	21. 2 1969
17579.	15. 1 1969	17766.	21. 2 1969
17602.	21. 1 1969	18359.	25. 6 1969
17632.	28. 1 1969	18629.	8. 8 1969
17681.	6. 2 1969	18746.	11. 9 1969
17716.	19. 2 1969	18946.	15.10 1969
17725.	19. 2 1969	19087.	15.11 1969

22221.	18. 1 1952	34367.	31.12 1968
22221.	18. 1 1962	34383.	12. 1 1969
29157.	22. 9 1968	34390.	18. 1 1969
29272.	12.11 1968	34395.	19. 1 1969
29334.	22.11 1968	34396.	19. 1 1969
29343.	22.11 1968	34404.	27. 1 1969
29352.	28.11 1968	34406.	27. 1 1969
29362.	29.11 1968	34411.	29. 1 1969
29376.	30.11 1968	34418.	29. 1 1969
29378.	30.11 1968	34422.	29. 1 1969
29393.	17.12 1968	34436.	8. 2 1969
29401.	17.12 1968	34437.	8. 2 1969
29404.	17.12 1968	34438.	11. 2 1969
29410.	20.12 1968	34440.	11. 2 1969
29432.	22.12 1968	34441.	11. 2 1969
29434.	22.12 1968	34442.	11. 2 1969
29448.	28.12 1968	34444.	11. 2 1969
29471.	31.12 1968	34446.	11. 2 1969
29476.	31.12 1968	34447.	11. 2 1969
29503.	12. 1 1969	34451.	12. 2 1969
29510.	12. 1 1969	34454.	12. 2 1969
29519.	20. 1 1969	34455.	12. 2 1969
29539.	23. 1 1969	34456.	12. 2 1969
29589.	23. 1 1969	34461.	16. 2 1969
29589.	31. 1 1969	34465.	16. 2 1969
29651.	20. 2 1969	34468.	18. 2 1969
29659.	20. 2 1969	34471.	18. 2 1969
29738.	22. 3 1969	34472.	18. 2 1969
29739.	22. 3 1969	34473.	19. 1 1969
29765.	23. 3 1969	34474.	18. 2 1969
30024.	19. 5 1969	34476.	18. 2 1969
30422.	10. 8 1969	34482.	24. 2 1969
33793.	26. 2 1969	34483.	25. 2 1969
34280.	22.11 1968	34405.	7. 3 1969
34282.	22.11 1968	34510.	7. 3 1969
34283.	22.11 1968	34511.	7. 3 1969
34287.	22.11 1968	34514.	8. 3 1969
34292.	26.11 1968	34515.	8. 3 1969
34300.	27.11 1968	34518.	8. 3 1969
34319.	16.12 1968	34522.	8. 3 1969
34325.	16.12 1968	34523.	12. 3 1969
34335.	18.12 1968	34539.	26. 3 1969
34336.	18.12 1968	34543.	29. 3 1969
34341.	18.12 1968	34666.	31. 5 1969
34342.	18.12 1968	34685.	23. 6 1969
34346.	21.12 1968	34833.	17.10 1969

ZMIANY W REJESTRZE

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych

17579, 17681, 19087. Dnia 3.1 1959r. wykreślono wpis „Sevéročeské tukové závody (Dřive Jiří Schicht) oraz dokonano wpisu „Sevéročeské tukové závody, národní podnik”.

29157. Dnia 26.11 1958 r. wykreślono wpis „Londyn, Wielka Brytania” oraz dokonano wpisu „Gravesend, Kent, Wielka Brytania”.

33918. Dnia 27.11 1958 r. wykreślono wpis „Jacqmar Limited” oraz dokonano wpisu „Hebe-Jacqmar Holdings Limited”, wykreślono wpis „Hebe-Jacqmar Holdings Limited” oraz dokonano wpisu „Jacqmar Limited”.

33988. Dnia 27.11 1958 r. wykreślono wpis „Benj Pellaton S. A.” oraz dokonano wpisu „S. K. B. Fabrique de roulements Bienne S. A. (S. K. B. Wälzlagerfabrik Biel A. G.) (S. K. B. Bearings Factory, Bienne Ltd.)”.

34456. Dnia 30.1 1959 r. wykreślono wpis „Whitehall - Pharmacał Company Towarzystwo zorganizowane na podstawie praw stanu Illinois” oraz dokonano wpisu „American Home Products Corporation”.

34476. Dnia 29.1 1959 r. wykreślono wpis „Schweppes (Colonial & Foreign) Limited” oraz dokonano wpisu „Schweppes (Overseas) Limited”.

38919. Dnia 17.1 1959 r. wykreślono wpis „Scroll Pens Limited” oraz dokonano wpisu „Scripto Pens Limited”.

40868. Dnia 1.12 1958 r. wykreślono wpis „VEB Fräsmaschinenwerk Leipzig” oraz dokonano wpisu „VEB Fräs — und Schleifmaschinenwerk Leipzig”.

Sprostowanie

W nrze 1 „Wiadomości Urzędu Patentowego” z 1959 r. na str. 49, szpalta 1, w wierszu 4 i 5 od dołu zamiast „Ackermann-Gögginger Aktiengesellschaft” powinno być „Ackermann-Göggingen Aktiengesellschaft”.

ODTWARZANIE REJESTRU

Grubym drukiem jest podany numer rejestru znaków towarowych. Po numerze rejestru jest zamieszczona data rejestracji znaku towarowego, wpisanego do odtwarzanego rejestru, oraz nazwa i siedziba przedsiębiorstwa, na którego rzecz jest zarejestrowany ten znak.

22221. 18.1 1932. Georges Rene Mathieu. Taragona, Hiszpania.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych. Prawa z rejestracji znaków towarowych, wpisanych do rejestru pod tymi numerami, wygasły na podstawie art. 184 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3.1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384), a znaki te zostały wykreślone z rejestru.

35862, 36228, 37748, 39756.

OGŁOSZENIA

Jest do nabycia patent nr 37188, udzielony w Polsce na rzecz EVG Entwicklungs-und Verwertungsgesellschaft m. b. H. (Graz, Austria) na wynalazek pt. „Stal zbrojeniowa do konstrukcji stalobetonowych”, lub do udzielenia licencja na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli:

mgr Józef Kamiński, rzecznik patentowy
Warszawa, ul. J. Dąbrowskiego 118/124
tel. 4-24-22

Jest do nabycia patent nr 39513, udzielony w Polsce na rzecz f-my Rodi & Wienenberger A. G. (Phorzheim, NRF) na wynalazek pt. „Rozciągliwy pasek lub bransoletka”, lub do udzielenia licencja na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli:

inż. Kazimierz Siennicki, rzecznik patentowy
Warszawa-Komorów, ul. Lipowa nr 9

Jest do nabycia patent nr 38160, udzielony w Polsce na rzecz p. Jana Piątka (Warszawa, Polska) na wynalazek pt. „Bezkarbowy silnik spalinowy z tłokami, wirującymi wewnątrz pierścieniowego cylindra”, lub do udzielenia licencja na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli:

mgr inż. Janusz Kryczkowski, rzecznik patentowy
Gdańsk 6, Tuwima 28,
tel. 3-30-46

Gdyńskie Przedsiębiorstwo Budowlane „Wybrzeże” w Gdyni złożyło w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłat rocznych za IV i V rok trwania patentu nr 37791, udzielonego na wynalazek pt. „Sposób wykonywania piytek szklanych”.

Zainteresowane osoby mogą w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia składać w Urzędzie Patentowym PRL uzasadnione sprzeciwy przeciwko przywróceniu wymienionego terminu. Jeżeli w tym okresie nie zostaną zgłoszone takie sprzeciwy, Urząd Patentowy przywróci termin.

Dolnośląskie Zakłady Tworzyw Sztucznych w Oławie złożyły w Urzędzie Patentowym PRL wniosek

o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty rocznej za II rok trwania patentu nr 40440, udzielonego na wynalazek pt. „Sposób wytwarzania materiału, podobnego wyglądem do naturalnego zamszu”.

Zainteresowane osoby mogą w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia składać w Urzędzie Patentowym PRL uzasadnione sprzeciwy przeciwko przywróceniu wymienionego terminu. Jeżeli w tym okresie nie zostaną zgłoszone takie sprzeciwy, Urząd Patentowy przywróci termin.

Kazimierz Spiechowicz w Łodzi złożył w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty rocznej za II rok trwania patentu nr 40558, udzielonego na wynalazek pt. „Sposób zapewniający samoczynne działanie gaszące urządzeń tryskaczowych przeciwpożarowych bez względu na temperaturę otoczenia tryskaczy”.

Zainteresowane osoby mogą w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia składać w Urzędzie Patentowym PRL uzasadnione sprzeciwy przeciwko przywróceniu wymienionego terminu. Jeżeli w tym okresie nie zostaną zgłoszone takie sprzeciwy, Urząd Patentowy przywróci termin.

Tadeusz Stankowski w Krakowie złożył w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty za I okres ochrony wzoru użytkowego pt. „Wieszak do zawieszania części garderoby”, zarejestrowanego za nrem 11922.

Zainteresowane osoby mogą w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia składać w Urzędzie Patentowym PRL uzasadnione sprzeciwy przeciwko przywróceniu wymienionego terminu. Jeżeli w tym okresie nie zostaną zgłoszone takie sprzeciwy, Urząd Patentowy przywróci termin.

Biuro Projektów Przemysłu Syntezy Chemicznej w Gliwicach złożyło w Urzędzie Patentowym PRL wniosek o przywrócenie terminu do uiszczenia opłaty za I okres ochrony wzoru użytkowego pt. „Szablon do opracowania dokumentacji kosztorysowej na roboty budowlano-montażowe”, zarejestrowanego za nrem 11898.

Zainteresowane osoby mogą w ciągu trzech miesięcy od daty ogłoszenia składać w Urzędzie Patentowym PRL uzasadnione sprzeciwy przeciwko przywróceniu wymienionego terminu. Jeżeli w tym okresie nie zostaną zgłoszone takie sprzeciwy, Urząd Patentowy przywróci termin.

СОДЕРЖАНИЕ

Ч А С Т Ь I

Положения, постановления, извещения: Польша. 17. Постановление Председателя Патентного Ведомства Польской Народной Республики от 15 марта 1959 г. о заявлении в Патентное Ведомство Польской Народной Республики изобретений, промышленных образцов и технических усовершенствований. 18. Постановление Председателя Патентного Ведомства Польской Народной Республики от 15 марта 1959 г. о заявлении товарных знаков в Патентное Ведомство Польской Народной Республики. Заграница: Франция. 19. Положение о патентах на изобретения. 20. Официальное обоснование изменений с 1953 г. и с 1955 г. 21. Декрет № 53-971 от 30 сентября 1953 г. о введении специальных лицензий на патенты касающиеся фармацевтических фабрикатов и лекарств. Международный Союз Охраны Промышленной Собственности. 22. Устав Международного Общества Руководителей Краевых Служб Промышленной Собственности. 23. Общая статистика промышленной собственности за 1957 год.

Ч А С Т Ь II

24. Изобретения — выдача свидетельств (от № 41941 до № 42122); изменения в реестре; исключения из реестра. 25. Образцы — промышленные образцы — выдача свидетельств (от № 12331 до № 12404); — художественные образцы — выдача свидетельств (от № 7271 до № 7283); изменения в реестре; исключения из реестра. 26. Технические усовершенствования — выдача свидетельств (от № 17481 до № 17825). 27. Описания изобретательских проектов — патентные описания; описания технических усовершенствований и рационализаторских предложений. 28. Товарные знаки — выдача свидетельств (от № 41082 до № 41170); продление срока действия свидетельств на товарные знаки; изменения в реестре; исключения из реестра. Исправление опечатки. Публикации.

INHALT

I. TEIL

Gesetze, Verordnungen, Bekanntmachungen. Polen. 17. Anordnung des Präsidenten des Patentamtes der Volksrepublik Polen vom 15. März 1959 betr. Anmeldung von Erfindungen, Mustern und technischen Vervollkommnungen im Patentamt der Volksrepublik Polen. 18. Anordnung des Präsidenten des Patentamtes der Volksrepublik Polen vom 15. März 1959 betr. Anmeldung von Warenzeichen im Patentamt der Volksrepublik Polen.

Ausland. Frankreich. 19. Patentgesetz. 20. Amtliche Begründung der Aenderungen vom Jahre 1953 und 1955. 21. Erlass No. 53-971 vom 30. September 1953 über die Einführung von Speziallicenzen in Sachen von Patenten, die die Herstellung von pharmaceutischen Erzeugnissen und Heilmitteln betreffen.

Internationaler Verband zum Schutze des Gewerblichen Eigentums. 22. Statut der Internationalen Vereinigung der Leiter der Nationalen Patentämter. 23. Allgemeine Statistik des gewerblichen Eigentums für das Jahr 1957.

II. TEIL

24. **Erfindungen** — Erteilung von Patenten (von No. 41941 bis No. 42122); Aenderungen im Register; Streichungen aus dem Register. 25. **Muster** — Eintragung von Gebrauchsmustern (von No. 12331 bis No. 12404) und von Geschmacksmustern (von No. 7271 bis No. 7283); Aenderungen im Register; Streichungen aus dem Register. 26. **Technische Vervollkommnungen** — Zeugnisse (von No. 17481 bis No. 17825). 27. **Beschreibungen von Erfindungsvorschlägen:** Patentbeschreibungen, Beschreibungen von technischen Vervollkommnungen und von Verbesserungsvorschlägen. 28. **Warenzeichen** — Eintragung (von No. 41082 bis No. 41170); Verlängerung der Schutzdauer; Aenderungen im Register; Wiederherstellung des Registers; Streichungen aus dem Register.

Berichtigungen. Bekanntmachungen.

SOMMAIRE

1-e PARTIE

Législation, informations. Pologne. 17. Disposition du Président de l'Office de Brevets de la République Populaire de Pologne, du 15 mars 1959, concernant le dépôt des inventions, modèles et perfectionnements techniques à l'Office de Brevets de la République Populaire de Pologne. 18. Disposition du Président de l'Office de Brevets de la République Populaire de Pologne, du 15 mars 1959, concernant le dépôt des marques de fabrique et de commerce à l'Office de Brevets de la République Populaire de Pologne.

Etranger. France. 19. Loi sur des brevets d'invention. 20. Exposé officiel des motifs des modifications en 1953 et 1955. 21. Décret, No 53-971 du 30 septembre 1953, instituant des licences spéciales en matière de brevets relatifs à l'obtention de produits pharmaceutiques ou remèdes.

Union Internationale pour la Protection de la Propriété Industrielle. 22. Statuts de l'Association Internationale des Chefs des Services Nationaux de la Propriété Industrielle. 23. Statistiques générales de la propriété industrielle pour l'année 1957.

2-me PARTIE

24. Inventions — Délivrance de brevets (du No 41941 au No 42122); changements au registre; radiations au registre. 25. Modèles — enregistrement de modèles d'utilité (du No. 12331 au No 12404) et de modèles d'ornement (du No 7271 au No 7283); changements au registre; radiations du registre. 26. Perfectionnements techniques — certificats (du No 17481 au No 17825). 27. Descriptions des projets inventifs: exposés des inventions, descriptions des perfectionnements techniques et des projets d'amélioration. 28. Marques de marchandises — enregistrement (du No 41082 au No 41170); prolongation de la protection; changements au registre; restitution du registre; radiations du registre.

Corrections. Annonces.

SUMMARY

1-st PART

Legislation, informations. Poland. 17. Disposition of the President of the Patent Office of the Polish Popular Republic, dated March 15th, 1959, concerning the filing of inventions, models and technical improvements at the Patent Office of the Polish Popular Republic. 18. Disposition of the President of the Patent Office of the Polish Popular Republic, dated March 15th, 1959, concerning the filing of trade-marks at the Patent Office of the Polish Popular Republic.

Foreign countries. France. 19. Patent law. 20. Official arguments concerning the modifications of 1953 and 1955. 21. Decree Nr 53-971 of September 30th, 1953, instituting special licences concerning patents relating to the obtainment of pharmaceutical products or remedies.

International Union for the Protection of Industrial Property. 22. Statutes of the International Association of Chiefs of National Services of Industrial Property. 23. General statistics of industrial property for 1957.

2-nd PART

24. Inventions — grant of patents (from No 41941 to No 42122); changes in the register; cancellations from the register. 25. Models — registration of utility models (from No 12331 to No 12404) and of designs (from No 7271 to No 7283); changes in the register; cancellations from the register. 26. Technical improvements — certificates (from No 17481 to No 17825). 27. Descriptions of patents, of technical improvements and of amelioration projects. 28. Trade-marks — registration (from No 41082 to No 41170); extension of the protection; changes in the register; restoration of the register; cancellations from the register.

Corrections. Announcements.